

ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการแข่งขันของนักมวยไทยอาชีพเวทีมวยมาตรฐาน
ในประเทศไทย

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา

มกราคม 2561

ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการแข่งขันของนักมวยไทยอาชีพเวทีมวยมาตรฐาน
ในประเทศไทย

ปริญญาโท
ของ
ณัฐวุฒิ ชัยนโต

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา

มกราคม 2561

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการแข่งขันของนักมวยไทยอาชีพเวทีมวยมาตรฐาน
ในประเทศไทย

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา

มกราคม 2561

ณัฐรุจ ษัยนโต. (2561). *ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการแข่งขันของนักมวยไทยอาชีพเวทีมวยมาตรฐานในประเทศไทย*. ปริญญาโท กศ.ม. (สุขศึกษาและพลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษา: อาจารย์ ดร.แอน มหาคีตะ, อาจารย์ ดร.ไพฑูญาดา สังข์ทอง.

การวิจัยครั้งนี้ เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการแข่งขันของนักมวยไทยอาชีพ ระดับแชมป์เปียนเวทีมวยมาตรฐานในประเทศไทย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการแข่งขันของนักมวยไทยอาชีพที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากนักมวยไทยอาชีพที่เป็นแชมป์เปียนและนักมวยไทยที่ติดอันดับ 1 ของเวทีมวยราชดำเนินและเวทีมวยลุมพินี 13 รุ่น จำนวน 52 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความถี่และค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า 1. ปัจจัยภายในปัจจัยทางด้านจิตวิทยาและเจตคติของนักมวยไทยอาชีพเวทีมวยมาตรฐานในประเทศไทย โดยรวมพบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.22 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามีข้อที่อยู่ในระดับมากที่สุด คือ นักมวยมีความต้องการที่จะมีชื่อเสียงในสังคม, นักมวยมีกำลังใจจากเสียงเชียร์, มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.77, 4.37 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.51, 0.93 ตามลำดับ ปัจจัยทางด้านสมรรถนะเฉพาะนักมวยไทยอาชีพเวทีมวยมาตรฐานในประเทศไทย โดยรวมพบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.19 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามีข้อที่อยู่ในระดับมากที่สุด คือ นักมวยมีความสามารถลดน้ำหนักและควบคุมน้ำหนักตัวได้ดี, นักมวยมีปฏิริยาตอบสนองที่ดีมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40, 4.27, และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.98, 1.05, ตามลำดับ 2. ปัจจัยด้านสังคมและวัฒนธรรมของนักมวยไทยอาชีพเวทีมวยมาตรฐานในประเทศไทย โดยรวมพบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.80 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.24 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามีข้อที่อยู่ในระดับมากที่สุด คือ การประกบคู่ของผู้จัดการแข่งขัน (โปรโมเตอร์), การให้กำลังใจจากผู้ฝึกสอน, มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.54, 4.12, และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.64, 1.08, ตามลำดับ ปัจจัยด้านเศรษฐกิจของนักมวยไทยอาชีพเวทีมวยมาตรฐานในประเทศไทย โดยรวมพบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.15 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามีข้อที่อยู่ในระดับมากที่สุด คือ มีการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้จัดรายการแข่ง(โปรโมเตอร์), มีการอำนวยความสะดวกในการเดินทางไปแข่งขัน, มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.46, 3.75, และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.75, 1.19, ตามลำดับ

INFLUENTIAL FACTORS IN THE SUCCESS OF THAI PROFESSIONAL
BOXERS IN A STANDARD BOXING RING

AN ABSTRACT
BY
NATTHAWUT CHAYANTO

Presented in Partial Fulfillment of Requirements for the
Master of Education Program in Healthy Education and Physical Education
at Srinakharinwirot University

January 2018

Natthawut Chayanto. (2018). *Influential Factors in the Success of Thai Professional Boxers in a Standard Boxing Ring*. Master's thesis, M.Ed. (Physical Education). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor: Dr. Ann Mahakeeta, Asst. Advisor: Dr. PaiyadaSunthong.

The purpose of this study is to examine the factors that lead to success of the Thai Boxing Championships in Thailand. The research instrument was a questionnaire about the factors that influenced the success of professional boxers created by the researcher. The samples were purposively sampled from fifty two Thai boxing champions and boxers at Ratchadamnoen Boxing Stadium and thirteen Lumpini Boxing Stadium. The research was analyzed by average using a calculator, standard deviation, frequencies and percentages.

The research findings were as follows: (1) the internal and, psychological factors, as well as the attitudes of Thai boxing professionals in the Thai boxing arena were found to be at a high level. The mean score was 4.08, with a standard deviation of 0.22. The highest level of boxing was in demand. In order to be famous in this milieu, an average of 4.77 and 4.37, and a standard deviation of 0.51 and 0.93, respectively were required. The average level was very high. The mean score was 3.93, with a standard deviation of 0.19. The most common Factor was that the boxers had the ability to lose weight or to control their weight. The mean scores were 4.40 and 4.27, with a standard deviation of 0.98 and 1.05, respectively; (2) The social and cultural factors of the Thai boxers in the standard Thai boxing industry were found to be at a high level. The mean score was 3.80, with a standard deviation of 0.24. The highest level of competition was played by the matchmakers. The promotion of the coaches was 4.54 and 4.12, with a standard deviation of 0.64 and 1.08, respectively. The average level was very high on average. The mean score was 3.70, with a standard deviation of 0.15. As a result, the highest level of support was found with promoters and facilitators, with an average of 4.46 and 3.75, and with a standard deviation of 0.75 and 1.19, respectively.

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จเรียบร้อยและสมบูรณ์ลงได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความกรุณาอย่างสูงจากอาจารย์ ดร.แอน มหาคีตะ อาจารย์ที่ปรึกษาอาจารย์หลักอาจารย์ ดร.ไพญดา สังข์ทอง อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม และรองศาสตราจารย์ ดร.ไพบูลย์ ศรีชัยสวัสดิ์ที่ได้ให้คำปรึกษาแนะนำช่วยเหลือตลอดจนช่วยปรับปรุงแก้ไขด้วยการเอาใจใส่อย่างยิ่ง ผู้วิจัย จึงขอกราบขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.รัชณี ขวัญบุญจัน ที่ให้ความกรุณาเป็นประธานในการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์ที่ได้ช่วยแนะนำปรับปรุงต่างๆ จนทำให้งานวิจัยสมบูรณ์ ผู้วิจัยซาบซึ้งในความเมตตากรุณาของท่านเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ชาวุฒิ ปลื้มสำราญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนันต์ เมฆสุวรรณ อาจารย์สมาส จันทะคล้อย พล.ต.ต. ประจวบ เปาอินทร์ นายทรงชัย รัตนสุบรรณ ที่ให้ความกรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญ ในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้

สุดท้ายนี้ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อสมศักดิ์ ชยันโต คุณแม่ณภภรณ์ชยันโต ญาติพี่น้อง ครูอาจารย์ทุกท่าน พร้อมทั้งเพื่อนปริญญานิพนธ์ รวมถึงผู้มีพระคุณอีกหลายท่านที่ได้กล่าวนามในที่นี้ ที่คอยให้การสนับสนุนและเป็นกำลังใจมาโดยตลอด คุณค่าของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอบบบูชาพระคุณบิดามารดาผู้ให้กำเนิดชีวิต กรุณาอบรมเลี้ยงดู ปกป้องฝังฝังสิ่งดีงาม และครูอาจารย์ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้แก่ผู้วิจัย ทำให้ประสบความสำเร็จในการศึกษา

ณัฐรุจุมิ ชยันโต

ปริญญาานิพนธ์

เรื่อง

ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการแข่งขันของนักมวยไทยอาชีพเวทีมวยมาตรฐาน
ในประเทศไทย

ของ

ณัฐวุฒิ ชัยนโต

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นพ.ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.2561

คณะกรรมการควบคุมปริญญาานิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

.....ประธาน

(อาจารย์ ดร.แอน มหาคีตะ)

.....ประธาน

(รองศาสตราจารย์ ดร.รัชนี้ ขวัญบุญจัน)

.....กรรมการ

(อาจารย์ ดร.ไพญาดา สังข์ทอง)

.....กรรมการ

(อาจารย์ ดร.แอน มหาคีตะ)

.....กรรมการ

(อาจารย์ ดร.ไพญาดา สังข์ทอง)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ชาวุฒิ ปลื้มสำราญ)

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	2
ความสำคัญของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
ขอบเขตด้านประชากร.....	3
ประชากรที่ใช้ในการศึกษา.....	3
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	3
ตัวแปรที่ศึกษา.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
กรอบแนวคิดของการวิจัย.....	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
มวยไทยมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติ.....	6
พระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬามวย พ.ศ.2556.....	15
องค์ประกอบที่สำคัญของการเล่นกีฬา.....	31
ปัจจัยของความสำเร็จตัวแปรที่ใช้ทำการศึกษา.....	33
พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ.2542.....	47
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	59
งานวิจัยในต่างประเทศ.....	59
งานวิจัยภายในประเทศ.....	61
3 วิธีการดำเนินการวิจัย	74
กำหนดประชากรและการสุ่มตัวอย่าง.....	74
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	75
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	76
การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	76

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	78
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	78
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	78
5 สรุปอภิปรายและข้อเสนอแนะ.....	89
สรุปผลการวิจัย.....	90
อภิปรายผล.....	91
ข้อเสนอแนะ.....	93
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	93
บรรณานุกรม.....	94
ภาคผนวก.....	98
ภาคผนวก ก.....	99
ภาคผนวก ข.....	107
ภาคผนวก ค.....	110
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	115

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	74
2 สถานภาพของนักมวยไทยอาชีพ.....	81
3 จำแนกค่าความถี่และร้อยละของนักมวยตามพิกัดน้ำหนักตามรุ่น.....	82
4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการแข่งขันของนักมวยไทยอาชีพ เวทีมวยมาตรฐานในประเทศไทยทางด้านจิตวิทยาและเจตคติ (N=52).....	83
5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการแข่งขันของนักมวยไทยอาชีพ เวทีมวยมาตรฐานในประเทศไทยทางด้านสมรรถนะเฉพาะนักมวยไทย (N = 52).....	84
6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการแข่งขันของนักมวยไทยอาชีพ เวทีมวยมาตรฐานในประเทศไทยทางด้านสังคมและวัฒนธรรม (N = 52).....	86
7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการแข่งขันของนักมวยไทยอาชีพ เวทีมวยมาตรฐานในประเทศไทยทางด้านเศรษฐกิจ(N = 52)....	87

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิด.....	5
2 สรุปแนวคิดทฤษฎีปัจจัยภายในและภายนอก.....	71
3 สรุปแนวคิดทฤษฎีปัจจัยภายในและภายนอก.....	72

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

มวยไทยนับว่าเป็นมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติ เป็นสมบัติอันล้ำค่าที่บรรพบุรุษได้สร้างสรรค์สั่งสมและถ่ายทอดมาจนถึงลูกหลานมวยไทย เป็นศิลปะการต่อสู้ของไทย ที่มีความโดดเด่นด้านเทคนิคการต่อสู้ซึ่งเป็นการใช้ทั้งกายและใจ สำหรับการต่อสู้ที่ใช้ร่างกายเป็นอาวุธ โดยเป็นที่รู้จักว่าเป็น "นวอาวุธ" ซึ่งประกอบด้วย การโจมตีจากร่างกายทั้ง หมัด, ศอก, เข่า และเท้า หากมีการเตรียมพร้อมด้านร่างกายดี จะก่อให้เกิดอาวุธที่มีอานุภาพกีฬามวยไทยในฐานะที่เป็นมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติในการต่อสู้ กรมส่งเสริมวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม กำหนดให้วันที่ 6 กุมภาพันธ์ของทุกปี เป็นวันมวยไทยแห่งชาติ กรมส่งเสริมวัฒนธรรม (กรมส่งเสริมวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม. (2555). วันมวยไทย.)

ปัจจุบันกีฬามวยไทยเป็นกีฬาอาชีพโดยสิ้นเชิง โดยเฉพาะในกรุงเทพมหานครที่ได้มีการแข่งขัน ณ เวทีมวยราชดำเนิน เวทีมวยลุมพินี เวทีมวยช่อง 7 สี และต่างจังหวัดใกล้เคียง คือ เวทีมวยสยามอ้อมน้อย เวทีมวยรังสิต เวทีมวย อ.ต.ก. จิตรเมืองนนท์ ที่ได้ทำการถ่ายทอดสดทางโทรทัศน์ให้ได้ชมกันทุกวันเสาร์และอาทิตย์อยู่ตลอดและยังมีการจัดให้แข่งขันกันทุกวันด้วย โดยจะมีโปรโมเตอร์เป็นผู้จัดการแข่งขันตามรายการที่จะจัดในการแข่งขันแต่ละครั้ง แต่ละรายการผู้จัดการก็จะจัดหาคู่ชกที่มีฝีมือและน้ำหนักตัวเท่ากันขึ้นทำการแข่งขัน ถ้าคู่ไหนมีค่าตัวสูงก็จะได้เป็นคู่เอกในรายการซึ่งเป็นกีฬาที่สร้างความตื่นเต้นให้กับผู้เข้าชมเป็นอย่างมากและดึงดูดคนให้เข้ามาชมกันมากขึ้น สำหรับนักกีฬามวยไทยที่ขึ้นทะเบียนเป็นนักมวยไทยอาชีพหรือแม้แต่ค่ายมวยต่าง ๆ ที่ขึ้นทะเบียนไว้จะควบคุมและขึ้นอยู่กับกฎข้อบังคับของกระทรวงมหาดไทย สำนักงานคณะกรรมการกีฬามวย ในการแข่งขัน ชกมวยไทย องค์ประกอบที่เป็นส่วนหนึ่ง ที่จะทำให้นักมวยไทยประสบความสำเร็จในชัยชนะจากการแข่งขันและก้าวขึ้นเป็นนักมวยชั้นแนวหน้าของเมืองไทยในเวทีมาตรฐานที่มีค่าตัวเรือนหมื่นเรือนแสน จนถึงระดับแชมป์เปี้ยนได้ จะต้องมีการมีปัจจัยและองค์ประกอบหลาย ๆ อย่างที่จะทำให้ นักมวยประสบความสำเร็จได้ ปัจจัยแห่งความสำเร็จดังกล่าวจะประกอบด้วยหลายปัจจัย แต่ปัจจัยที่สำคัญปัจจัยหนึ่งซึ่งเป็นตัวขับเคลื่อนให้กีฬามวยไทยเป็นมรดก ได้แก่ ตัวนักมวยเอง ตามที่ อนันต์ เมฆสวรรค์ (2559: สัมภาษณ์) ได้กล่าวไว้ว่าเหตุปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพในยุคปัจจุบันมีปัจจัยและองค์ประกอบหลายด้าน ได้แก่

1. ปัจจัยทางด้านจิตวิทยาและเจตคติของนักมวยไทยอาชีพที่มีต่อประสบการณ์นักมวยไทยอาชีพที่มีชื่อเสียงตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน มีภูมิหลังมาจากการเป็นนักมวยเด็กและได้เข้าสู่การเป็นนักมวยอาชีพในเวทีมาตรฐาน สังคมปลูกฝังให้รักและภูมิใจกีฬามวยไทย เริ่มตั้งแต่ช่วงวัยเด็ก ซึ่งเป็นช่วงการอบรมบ่มเพาะและขัดเกลาทางเจตคติ รวมทั้งมีแนวคิดที่ว่าเรามีชีวิตมีรายได้ทุกวันนั้นก็เพราะมวยไทย

2. ปัจจัยด้านสมรรถนะเฉพาะนักมวยไทย ได้แก่ ความสมบูรณ์ของร่างกาย สมรรถภาพทางกาย ทักษะการใช้อาวุธมวยไทย หมัด เท้า เข่า ศอก ที่มีสมรรถนะ รวมทั้งการมีและใช้ลีลาไม้ตายมวยไทยเป็นอาวุธสำคัญของการได้รับชัยชนะ

3. ปัจจัยด้านสังคมและวัฒนธรรม การเป็นที่ยอมรับในเกียรติยศชื่อเสียงของนักกีฬามวยไทยในสังคมไทยและสังคมโลก ในอดีตมีนักกีฬามวยไทยอาชีพหลายคน que เปลี่ยนผ่านจากการชกมวยไทยมาสู่การชกมวยสากลสมัครเล่น จนได้รับเกียรติยศสูงสุดเป็นวีรบุรุษของไทย วีรบุรุษเหรียญทองกีฬาโอลิมปิกกล่าวได้ว่านักกีฬามวยไทยที่ได้รับเหรียญโอลิมปิกทุกคนมีพื้นฐานและศักยภาพการชกมวยจากนักมวยไทยอาชีพทุกคน

4. ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ เนื่องจากกีฬามวยไทยเป็นกีฬาอาชีพเป็นธุรกิจที่ก่อให้เกิดรายได้มหาศาล เป็นเศรษฐกิจสร้างสรรค์ที่เกิดจากทุนทางปัญญาและวัฒนธรรม รูปแบบการต่อสู้มวยไทยได้มีการประยุกต์ให้สนุกสนาน ตื่นเต้น เร้าใจคนดู มีการดำเนินงานด้านธุรกิจค่ายมวยการจัดการจัดการแข่งขันที่ถ่ายทอดไปทั่วโลก มีการพัฒนาค่ายกีฬามวยไทยมาตรฐานในแต่ละทวีปทั่วโลก นับหมื่นๆ ค่าย ดังนั้นจึงทำให้รูปแบบการดำเนินงานทางธุรกิจและผลตอบแทนทั้งด้านชื่อเสียงและรายได้เป็นปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่ง ซึ่งสามารถนำพานักกีฬามวยไทยไปสู่เป้าหมายปลายทางได้

กล่าวสรุปได้ว่า ปัจจัยที่คาดว่าจะทำให้ประสบผลสำเร็จของนักมวยไทยอาชีพ ได้แก่ ด้านจิตวิทยาและเจตคติด้านสมรรถนะเฉพาะนักมวยไทย ด้านสังคมและวัฒนธรรม และด้านเศรษฐกิจ ซึ่งทำให้นักมวยไทยก้าวเข้าสู่นักมวยค่าตัวเงินหมื่น แสน ล้านบาท และแชมป์เปียนเวทีมวยมาตรฐานการก้าวเข้าสู่การเป็นวีรบุรุษของประเทศ เป็นที่รู้จักไปทั่วโลก

ผู้วิจัยในฐานะเป็นเจ้าของหน้าที่พนักงานของสำนักงานคณะกรรมการกีฬามวย การกีฬาแห่งประเทศไทย ประจำจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ปฏิบัติหน้าที่ด้านการส่งเสริมบุคลากรในวงการกีฬามวย 7 ประเภท ซึ่งรวมทั้งนักมวยไทย สังเกตค่ายมวยต่างๆ และประกอบกับทางบ้านมีค่ายมวยของตนเอง คือ ค่ายมวย ส.ชยันโต ที่มีการฝึกซ้อมนักมวยเข้าร่วมการแข่งขันของเวทีมวยต่างๆ ทั้งในต่างจังหวัด และกรุงเทพฯ มีความสนใจ ที่จะศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องที่มีผลต่อความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาของนักมวยไทยอาชีพเวทีมวยมาตรฐานในประเทศไทย เพื่อที่จะได้ทราบผลการศึกษาและนำข้อมูลที่เป็นประโยชน์มาพัฒนากับนักมวยไทยและหัวหน้าค่ายมวยต่างๆ รวมทั้งนักมวยไทยของค่ายตนเอง ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป และยังเป็นแนวทางกระตุ้นให้นักมวยไทยประสบความสำเร็จในการแข่งขันแต่ละครั้ง ซึ่งข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเป็นประโยชน์ต่อนักมวยผู้ฝึกสอน หัวหน้าค่ายมวย และผู้ที่เกี่ยวข้องนำไปใช้พัฒนางานวงการกีฬามวยไทยสืบต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการแข่งขันของนักมวยไทยอาชีพระดับแชมป์เปียนเวทีมวยมาตรฐานในประเทศไทย

ความสำคัญของการวิจัย

เพื่อให้ทราบปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการแข่งขันของนักมวยไทยอาชีพระดับแชมป์เปียนเวทีมวยมาตรฐานในประเทศไทย และนำผลการวิจัยที่ได้มาเป็นแนวทางในการเตรียมฝึกซ้อมของนักมวยไทยอาชีพต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจความคิดเห็นของนักมวยไทยอาชีพที่ประสบความสำเร็จในการแข่งขัน เวทีมวยมาตรฐานในประเทศไทยประกอบไปด้วยปัจจัยภายใน ได้แก่

1. ด้านจิตวิทยาและเจตคติ
2. ด้านสมรรถนะเฉพาะนักมวยไทยและปัจจัยภายนอก ได้แก่
1. ด้านสังคมและวัฒนธรรม
2. ด้านเศรษฐกิจ

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ นักมวยไทยอาชีพที่เป็นแชมป์เปียน และติดอันดับ 1-10 ของแต่ละรุ่น เวทีมวยราชดำเนิน และเวทีมวยลุมพินี จำนวน 260 คน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักกีฬามวยไทยอาชีพที่เป็นแชมป์เปียน และนักมวยติดอันดับ 1 ของแต่ละรุ่น เวทีมวยราชดำเนิน 26 คน และเวทีมวยลุมพินี 26 คน รวม 52 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้นคือปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการแข่งขันของนักมวยไทยอาชีพระดับแชมป์เปียนเวทีมวยมาตรฐานในประเทศไทยประกอบด้วยปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก

ปัจจัยภายใน

ด้านจิตวิทยาและเจตคติ

ด้านสมรรถนะเฉพาะนักมวยไทย

ปัจจัยภายนอก

ด้านสังคมและวัฒนธรรม

ด้านเศรษฐกิจ

2. ตัวแปรตามคือความสำเร็จในการแข่งขันของนักมวยไทยอาชีพที่เป็นแชมป์เปียนเวทีมวยมาตรฐานในประเทศไทย

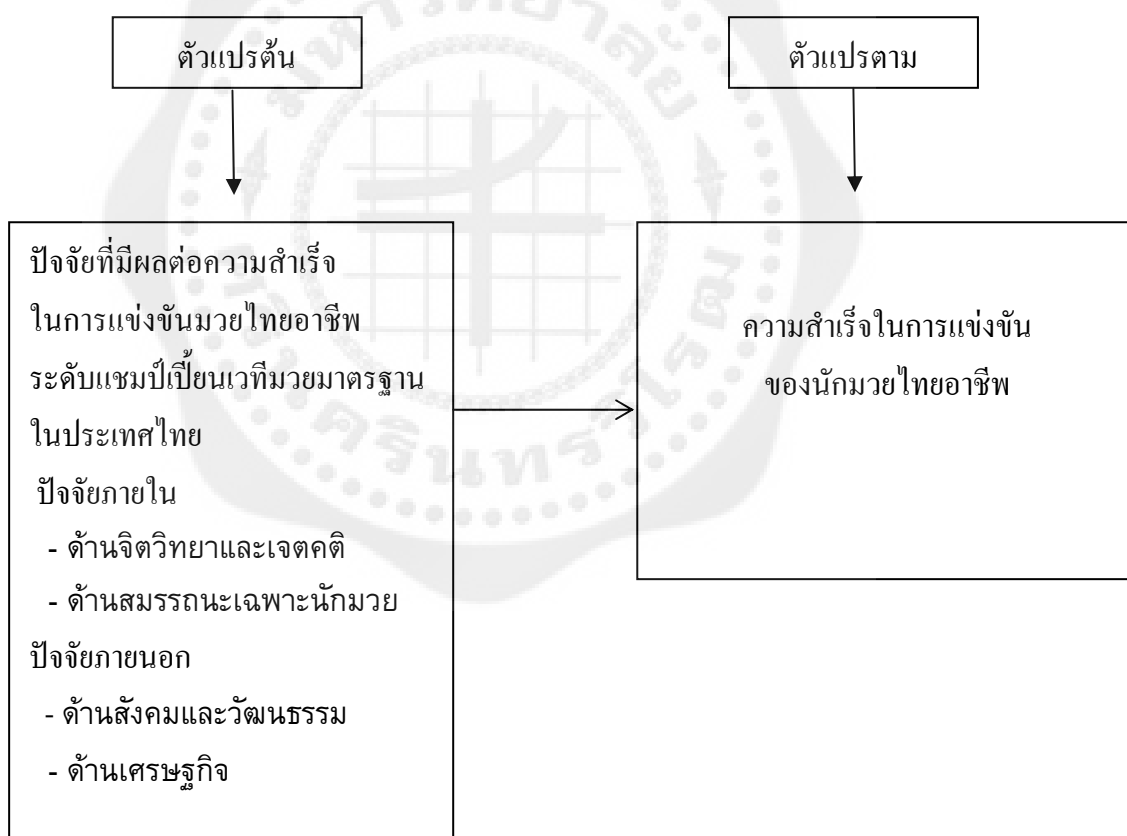
นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จ** หมายถึง องค์ประกอบที่มีส่วนสำคัญทำให้นักมวยไทยอาชีพที่ทำการแข่งขันจนประสบความสำเร็จในระดับต่างๆ ของเวทีมวยมาตรฐาน
2. **นักกีฬามวยไทยอาชีพที่เป็นแชมป์เปียนเวทีมวยมาตรฐาน** หมายถึง นักมวยไทยอาชีพที่ประสบความสำเร็จเป็นแชมป์เปียนในแต่ละรุ่นพิกัดน้ำหนักของเวทีมวยมาตรฐานของเวทีมวยราชดำเนินและเวทีมวยลุมพินี
3. **นักมวยไทยอาชีพอันดับ 1-10 เวทีมวยมาตรฐาน** หมายถึง นักมวยไทยอาชีพที่มีความสามารถในการชกมวยไทย ซึ่งได้รับการพิจารณาคัดเลือกจากคณะกรรมการจัดอันดับ 1-10 ของแต่ละรุ่นพิกัดน้ำหนัก และสามารถชิงแชมป์กับแชมป์เปียนของเวทีมวยมาตรฐานของเวทีมวยราชดำเนินและเวทีมวยลุมพินีได้
4. **แชมป์เปียนมวยไทย** ในพจนานุกรมของไทยในปัจจุบันคำว่าแชมป์เปียนกลายเป็นคำภาษาไทย ไปแล้ว ซึ่งหมายถึง การได้รับชัยชนะเหนือคู่ต่อสู้และมีเข็มขัดที่เวทีมวยมาตรฐานได้กำหนดเอาไว้ในแต่ละรุ่นน้ำหนักของนักมวยที่ชก
5. **เวทีมวยมาตรฐาน** หมายถึง เวทีมวยมาตรฐานที่จดทะเบียนเวทีมวยไว้กับสำนักงานคณะกรรมการกีฬามวย การกีฬาแห่งประเทศไทย ซึ่งได้แก่ เวทีมวยราชดำเนิน เวทีมวยลุมพินี ที่ได้รับการยอมรับในการจัดการแข่งขันที่มีความเป็นมาตรฐานและการจัดอันดับนักมวยที่เป็นแชมป์เปียนของเวทีมวย
6. **ความสำเร็จของนักมวยไทยอาชีพ** หมายถึง นักมวยไทยอาชีพที่เป็นแชมป์เปียนในแต่ละรุ่นของเวทีมวยมาตรฐาน
7. **ปัจจัยภายใน** หมายถึง องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องที่ช่วยเสริมให้นักกีฬามวยไทยอาชีพประสบความสำเร็จ แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้
 - 7.1 ปัจจัยทางด้านจิตวิทยาและเจตคติ หมายถึง กระบวนการคิด การรับรู้ อารมณ์ ความรู้สึกทางจิตใจที่เกิดจากประสบการณ์ของนักมวยไทยอาชีพ พฤติกรรมของนักมวยไทยอาชีพ เสียงเชียร์จากผู้ชมหรือแฟนคลับ
 - 7.2 ปัจจัยทางด้านสมรรถนะเฉพาะนักมวย หมายถึง ความพร้อมของร่างกายความพร้อมของระบบกล้ามเนื้อระบบไหลเวียนโลหิต ความอ่อนตัว ความแข็งแรง การทำงานประสานกันระหว่างกล้ามเนื้อและระบบประสาท
8. **ปัจจัยภายนอก** หมายถึง องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องที่ช่วยเสริมให้นักมวยไทยอาชีพประสบความสำเร็จ แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้
 - 8.1 ปัจจัยทางด้านสังคมและวัฒนธรรม ได้แก่ การเผยแพร่ศิลปะมวยไทย ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมด้านมวยไทย การเป็นที่ยอมรับในวงการกีฬามวย
 - 8.2 ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ การสนับสนุนด้านงบประมาณในการฝึกซ้อมและการแข่งขันพร้อมทั้งสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ

กรอบแนวคิดของการวิจัย

แนวคิดทฤษฎีที่ใช้เป็นกรอบในการวิจัย ผู้วิจัยได้ศึกษา และทบทวนเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของแมคเคลแลนด์ (McClelland) และงานวิจัยอื่นๆ ซึ่งสรุปได้ว่าการแข่งขันกีฬามวยไทย เป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างมากในปัจจุบันการแข่งขันกีฬามวยไทยในแต่ละรายการที่นักมวยไทยจะประสบความสำเร็จนั้นมีองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องหลายๆ ด้านปัจจุบันผู้วิจัยทำงานในตำแหน่งเจ้าหน้าที่พนักงานคณะกรรมการกีฬามวยการกีฬาแห่งประเทศไทยจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ทำให้เกิดแรงบันดาลใจในการศึกษาวิจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการแข่งขันของนักไทยอาชีพมวยมาตรฐานในประเทศไทยในขณะนี้ผู้วิจัยจะกล่าวถึงแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จใช้เป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาและกำหนดปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของนักมวยไทยอาชีพระดับแชมป์เปียนของเวทีมวยมาตรฐานในประเทศไทย

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวความคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งภายในประเทศ และต่างประเทศ ที่มีความสอดคล้องและสามารถสนับสนุนและเป็นแนวทางการศึกษาค้นคว้าของการวิจัย พอสรุปได้ดังนี้

1. มวยไทยมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติ
 - 1.1 วิวัฒนาการมวยไทย
 - 1.2 วิถีชีวิตของนักมวยไทย
 - 1.3 ประวัติเวทีมวยราชดำเนิน
 - 1.4 ประวัติเวทีมวยลุมพินี
2. พระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. 2556
3. องค์ประกอบที่สำคัญของการเล่นกีฬา
4. ปัจจัยของความสำเร็จ ตัวแปรที่ใช้ทำการศึกษา
 - 4.1 ปัจจัยด้านจิตวิทยาและเจตคติ
 - 4.2 ปัจจัยด้านสมรรถนะเฉพาะมวยไทย
 - 4.3 ปัจจัยด้านสังคมและวัฒนธรรม
 - 4.4 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ
5. พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 6.1 งานวิจัยต่างประเทศ
 - 6.2 งานวิจัยในประเทศไทย

1. มวยไทยมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติ

1.1 วิวัฒนาการมวยไทย

มวยไทย มีวิวัฒนาการมาหลายยุคหลายสมัย จึงได้หลอมรวมศิลปวัฒนธรรมหลายด้านเข้าด้วยกันอย่างผสมผสานกลมกลืน เช่น ความเชื่อในเรื่องจิตวิญญาณ คาถาอาคม ดนตรี วรรณกรรม คุณธรรม จริยธรรม เป็นธรรมเนียมนิยมที่นักมวยไทยยังคงยึดถือปฏิบัติกันอยู่ในปัจจุบัน ได้แก่ การขึ้นครู การครอบครู การไหว้ครู และดนตรีเป็มวย ในแต่ละภูมิภาคของประเทศไทยได้มีการพัฒนารูปแบบของการต่อสู้ที่เป็นเอกลักษณ์สำนักมวย ได้แก่ มวยโคราช มวยลพบุรี มวยไชยา มวยไทยท่าเสา มวยไทยสายพลศึกษา และมวยไทยสายการศึกษา (กระทรวงวัฒนธรรม. 2555: 35-37)

มวยไทย 5 สาย

นับแต่โบราณ มวยไทยได้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องตลอดจนผสมผสานเข้ากับวัฒนธรรมพื้นถิ่นจนเกิดเป็นสายมวยไทยโบราณตามภูมิภาคของไทย จากคำกล่าวที่ว่า หมัดหนักโคราช ฉลาดลพบุรีท่าดีไชยา ไวกว่าท่าเสา ล้วนแสดงให้เห็นถึงความโดดเด่นของมวยไทยจากสำนักหรือสายต่างๆ กล่าวคือ (กระทรวงวัฒนธรรม. 2555: 38-43)

มวยโคราช

มีประวัติความเป็นมาตั้งแต่สมัยอยุธยาจนถึงสมัยรัตนโกสินทร์ เพราะชาวไทยมีการฝึกการต่อสู้ด้วยอาวุธสั้นประกอบกับศิลปะมวยไทยโดยมีเป้าหมายในการปกป้องประเทศชาติ อีกทั้งโคราชเป็นเมืองหน้าด่านชั้นเอกที่ต้องทำการรบกับผู้รุกรานอยู่เสมอ จึงทำให้ชาวโคราชมีความเป็นนักสู้โดยสายเลือดมาหลายชั่วอายุคน มวยไทยโคราช เป็นการต่อสู้แบบมือเปล่าที่พันด้วยเชือกหรือด้ายดิบของชนชาติไทยในเขตพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักทั่วประเทศ ในสมัยรัชกาลที่ 5-6 มวยไทยโคราช เป็นมวยที่มีมาในประวัติศาสตร์ไทยมาช้านานเป็นศิลปะมวยไทยที่มีชื่อเสียงตลอดมาเท่ากับมวยลพบุรีมวยอุดรดิถี มวยไชยา ซึ่งมีนักมวยจากหัวเมืองคือเมืองโคราชได้สร้างชื่อเสียงเอกลักษณ์ของมวยไทยโคราช คือ การแต่งกาย การคาดเชือกตั้งแต่หมัดขึ้นไปจรดข้อศอก เพราะทางมวยไทยโคราชเป็นมวยที่เตะเหวี่ยงบิดลำตัวที่รุนแรง เรียกว่า “เตะคอขาด” และหมัดที่ต่อเป็นวงกว้างหนักหน่วง เรียกว่า “หมัดเหวี่ยงควาย” ที่ “เห็นไม่เหวี่ยงเหวี่ยงเมื่อไม่เห็น”

มวยลพบุรี

เริ่มเป็นรูปเป็นร่างในสมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราช ที่ได้ทรงส่งเสริมมวยลพบุรีอย่างกว้างขวางทั้งการจัดแข่งขันและการวางกติกา ต่อมาในสมัยพระเจ้าเสือ ทรงสนับสนุนมวยไทยและทรงชอบการชกมวยถึงขั้นปลอมพระองค์ไปแข่งขันชกมวยกับชาวบ้าน มวยลพบุรีจะมีเอกลักษณ์เป็นของตนเอง เป็นมวยเกี่ยว กล่าวคือ เป็นมวยที่ใช้อาวุธมวยได้รวดเร็วเด็ดขาด สามารถหลบหลีกได้อย่างว่องไว ส่วนมากจะนิยมใช้หมัดโดยเน้นที่การออกหมัดอย่างฉลาดและแหลมคม จุดเด่นของมวยลพบุรีอยู่ที่ เป็นมวยที่เน้นหมัดตรง ในขณะที่การชกจะเป็นการชกแบบหงายหมัดทำให้มวยลพบุรีมีชื่อเสียง ว่าเป็นมวยหมัดตรงชกต่อโดยตรงตามแบบฉบับของตนเอง ไม่นิยมใช้มือป้องกัน การเตะจึงมีลักษณะที่แตกต่างจากมวยอื่นๆ เป็นมวยที่มีความสามารถแหวกการคุ้มป้องกันได้ดีกว่ามวยในถิ่นอื่นจนได้ชื่อว่าเป็นมวยที่แม่น หรือมีหมัดแม่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้หมัดในเวลาเข้าคลุกวงใน

มวยลพบุรีมีเอกลักษณ์ที่การพันมือครึ่งแขน และที่สำคัญมีการพันคาดข้อเท้าซึ่งพบเห็นเฉพาะในมวยลพบุรีเท่านั้น นักมวยลพบุรีมักนุ่งกางเกงสีกรมท่ามีการคาดผ้าสามเหลี่ยมหรือกระจับอ่อนป้องกันจุดสำคัญ “ไม้มวย” หรือกระบวนท่าของลพบุรี มีชื่อเรียกที่เกี่ยวข้องกับเรื่องรามเกียรติ์และตำนานการร้างเมืองลพบุรี ชื่อสัตว์ต่างๆ รวมถึงชื่อเทพและฤาษีอีกด้วย

มวยไชยา

เป็นศิลปะการต่อสู้ของไทยที่มีบทบาทสำคัญในการปกป้องบ้านเมืองมาตั้งแต่โบราณกาล มวยไชยามีที่มาจาก พ่อท่านมาแห่งวัดทุ่งจับช้าง ตำบลพุมเรียง อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ซึ่งแต่เดิมก่อนพ่อท่านมาจะเข้าอุปสมบทนั้นท่านเป็นทหารอยู่ในกรุงเทพฯ ดังนั้นมวยไชยาที่แท้จริงแล้วน่าจะเป็นมวยที่มีที่มาอันยาวไกลยากที่จะสืบสายได้ มวยไชยาสายพ่อท่านมานั้นเป็นมวยที่มีการป้องกันตัวขั้นสูงที่สามารถป้องกันตั้งแต่หัวแม่เท้ายันเส้นผม และที่สำคัญที่เป็นจุดเด่นในสายมวยพ่อท่านมาก็คือ การเหวี่ยงแขนสะบัดหัวไปด้านหลัง ซึ่งการเหวี่ยงแขนที่เป็นจุดเด่นนี้ สามารถเหวี่ยงแขนในขณะที่อยู่ต่อสู้เราพร้อมๆ กัน ลักษณะการเหวี่ยงแขนในลักษณะนี้ หน้าของเราจะสะบัดหนีหมัดของคู่ต่อสู้ไปโดยปริยายแต่แขนของเราซึ่งเป็นอาวุธยาวจะนำเข้าไปหาหมัดที่ไม่มีผู้ใดออกหมัดแล้วหลบไปได้ในขณะเดียวกัน

เอกลักษณ์ของมวยไชยา พบว่ามีอยู่ 7 ด้าน คือ การตั้งท่ามวยหรือการจดมวย ท่าครูหรือท่าอย่างสามชุก การไหว้ครูร้ายรำ การพันมือแบบคาดเชือก การแต่งกาย การฝึกซ้อมมวยไชยา และแม่ไม้มวยไชยา เคล็ดมวยไชยาที่ใช้ป้องกันได้ดีที่สุดคือ ปอง บัด ปิด เปิด

มวยไทยท่าเสาและมวยพระยาพิชัยดาบหัก

เป็นสายมวยไทยภาคเหนือ ที่ไม่มีหลักฐานชัดเจนว่าสายมวยไทยท่าเสากำเนิดขึ้นเมื่อใด ใครเป็นครูมวยคนแรก การจดมวยท่าเสาจะกว้างและใช้น้ำหนักตัวไปด้านหลัง ทำหน้าจะสัมผัสพื้นเบาๆ ที่ให้ออกไม้มวยได้ไกล รวดเร็ว และรุนแรง ในการต่อสู้ ส่วนมวยพระยาพิชัยดาบหัก มีการผสมผสานระหว่างมวยไทย (ท่าเสา) มวยจีน และดาบไทย จากการบูรณาการศาสตร์ทั้ง 3 เข้าด้วยกัน ทำให้มีเอกลักษณ์ที่พิเศษกว่ามวยไทยสายอื่นๆ

เอกลักษณ์ของมวยสายท่าเสาและมวยพระยาพิชัยดาบหัก มวยท่าเสาจะมีการเตะที่สวยงามและมีประสิทธิภาพ และสามารถเตะในทุกจังหวะและระยะ โดยเฉพาะในระยะประชิดรวมไปถึงการใช้ศอกเฉียงเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของมวยอุดรดิตถ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งมวยท่าเสา ส่วนมวยพระยาพิชัยดาบหักเป็นทั้งมวยอ่อนและมวยแข็งสามารถรุกหรือรับตามแต่สถานการณ์ ภูมิวิธีรับก่อนวิธีรุกเรียนแก้ก่อนเรียนผูก เรียนรู้จุดอ่อนจุดแข็งของตนเองและคู่ต่อสู้ และวิธีใช้มวยอ่อนและมวยแข็ง ให้ถูกต้องตามแต่สถานการณ์ รวมทั้งการเน้นทำลาย จุดแข็งของคู่ต่อสู้ก่อนเข้าเผชิญศึก

มวยไทยสายพลศึกษา

เป็นระบบการสอนมวยไทยกลุ่มหนึ่งซึ่งกำเนิดมาพร้อมกับการจัดตั้งของระบบการสอนของหลักสูตรพลศึกษาตั้งแต่การจัดตั้งสามัคยาจารย์และมีการพัฒนามาเรื่อยๆ จนมีการสืบทอดอย่างต่อเนื่องในสถาบันการศึกษาและลงไปสู่ระบบการเรียนการสอนในโรงเรียนซึ่งมีการพัฒนารูปแบบมากมาย เช่น ริเริ่มการปรับเปลี่ยนพัฒนาฝีมือมวยไทยให้สังคมไทยก่อนเพราะมีบุคลากรที่คิดแนวทาง เช่น เดิมมวยไทยเป็นมวยอาชีพ ปรับมาเป็นกีฬาในรูปมวยไทยสมัครเล่นตลอดจนมีการแข่งขันรูปแบบศิลปะมวยไทยตลอดจนนำรูปแบบมาเป็นการออกกำลังกายที่นิยมกันในปัจจุบัน

มวยไทยสายพลศึกษามีเอกลักษณ์ด้านการแต่งกาย คือ จะแต่งกายโดยสวมกางเกงขาสั้น มีผ้าคาดที่เอว เวลาขึ้นชกจะถอดออก สวมมงคลที่ศีรษะ ผูกผ้าประเจียดที่ต้นแขนทั้งสองข้าง คาดเชือกที่มีมือไปถึงกลางท่อนแขน (ได้เปลี่ยนการคาดเชือกมาเป็นสวมนวม ในปี 2472) นอกจากนี้ มวยพลศึกษายังเน้นเรื่องการออกหมัดความเร็ว และจังหวะเข้า-ออกอย่างคล่องแคล่วว่องไวจนเรียก ได้ว่าเป็นมวยครบเครื่อง

ยุคมวยไทยสายการศึกษา

ปีพ.ศ. 2548 มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง วิทยาลัยมวยไทยศึกษาและการแพทย์แผนไทย โดยผู้ช่วยศาสตราจารย์ดร.ชาญชัย ยมดิษฐ์ อธิการบดี ได้พัฒนาหลักสูตรระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และระดับปริญญาเอก มวยไทยศึกษาขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อการจัดการเรียนการสอนในรายวิชามวยไทยศึกษาในระดับปริญญาบัณฑิต จนถึงระดับบัณฑิตศึกษา ซึ่งนับได้ว่าเป็นการจัดการศึกษาวิชามวยไทยหลักสูตรแรกของโลก ผลงานวิจัยทางด้านกีฬามวยไทยเพื่อการเป็นมาตรฐานทางการกีฬาระดับสากล รวมทั้งดำเนินการสืบสานอนุรักษ์และบริการงานวิชาการสาขาวิชามวยไทยศึกษาสู่ชุมชน หลักสูตรมวยไทยศึกษาดังกล่าวนับเป็นนวัตกรรมทางการศึกษาของกีฬามวยไทย ซึ่งจะนำมวยไทยสู่การเป็นศาสตร์ (Disciplinary) ที่มีพัฒนาการของความเป็นศาสตร์ที่สมบูรณ์ศาสตร์หนึ่งของโลก ปัจจุบันมีผู้สำเร็จการศึกษาระดับดุขฎิบัณฑิต มหาบัณฑิต และบัณฑิต สาขามวยไทยศึกษา ออกปฏิบัติงานในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาและระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตลอดจนองค์กรทางการกีฬา องค์กรกีฬามวยทั้งในและต่างประเทศ

มวยไทยมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติ

กีฬามวยไทยเป็นมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม ซึ่งถ่ายทอดจากคนรุ่นหนึ่งไปยังคนอีกรุ่นหนึ่ง เป็นสิ่งที่ชุมชนหรือกลุ่มชนได้สร้างขึ้น เพื่อตอบสนองต่อสภาพแวดล้อม เป็นปฏิสัมพันธ์ของพวกเขามีต่อธรรมชาติและประวัติศาสตร์ของตนและทำให้คนเหล่านั้นเกิดความภูมิใจและความรู้สึกสืบเนื่องก่อให้เกิดความเคารพต่อความหลากหลายทางวัฒนธรรมและการคิดสร้างสรรค์ของมนุษย์ มวยไทยจัดอยู่ในมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติ สาขาากีฬาภูมิปัญญาไทย (Folk Sports and Martial Arts) ซึ่งหมายถึง การเล่นการกีฬาและศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวที่มีการปฏิบัติกันอยู่ในประเทศไทยและมีเอกลักษณ์สะท้อนวิถีไทย (กรมส่งเสริมวัฒนธรรม. 2555: 17-18) มวยไทยยังได้หล่อหลอมรวมศิลปวัฒนธรรม ประเพณี หลายด้านเข้าด้วยกันอย่างผสมผสานกลมกลืน เช่น ความเชื่อในเรื่องของจิตวิญญาณ ดนตรี วรรณกรรม คุณธรรม จริยธรรม เป็นธรรมเนียมนิยมที่นักมวยไทยยังคงยึดถือปฏิบัติกันอยู่ในปัจจุบัน ได้แก่ การขึ้นครู การครอบครู การไหว้ครู การแต่งกายและดนตรีปี่มวดย โดยเหตุนี้มวยไทยจึงเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการฝึกคนทีพิเศษอย่างหนึ่ง เพราะการฝึกมวยไทยช่วยพัฒนาร่างกาย อารมณ์ จิตใจ และสติปัญญา นอกจากนี้มวยไทยยังเป็นสื่อที่ทำให้ชาวต่างชาติเข้าใจและชื่นชมวัฒนธรรมไทยมากขึ้นด้วย ซึ่งเป็นเหตุผลสำคัญที่กระทรวงวัฒนธรรมโดยกรมส่งเสริมวัฒนธรรมจึงได้ประกาศขึ้นทะเบียนมวยไทยเป็นมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติประจำปีพุทธศักราช 2553 (ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม. 2555: บทนำ)

วันมวยไทย

จากการประกาศของกระทรวงวัฒนธรรมให้มวยไทยได้ขึ้นทะเบียนเป็นมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติ สาขาากีฬาภูมิปัญญาไทย ประจำปีพุทธศักราช 2553 ในปีพ.ศ. 2554 กระทรวงวัฒนธรรมได้มีความต่อเนื่องในการตระหนักในคุณค่าและยกย่ององค์ความรู้ ภูมิปัญญา

ของบรรพบุรุษไทยและเพื่อให้ภูมิปัญญาแขนงนี้ของไทยได้รับการยกย่องส่งเสริมและเชิดชูให้ทุกคนตระหนักถึงความสำคัญของศิลปะการป้องกันตัวของชาติไทย ที่ไม่แพ้ใครในโลก กระทรวงวัฒนธรรม โดยกรมส่งเสริมวัฒนธรรมจึงร่วมมือกับภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับมวยไทย ตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องผลักดันให้มีการสถาปนาวันมวยไทยขึ้น โดยได้พิจารณาข้อเสนอต่างๆ อย่างรอบคอบ ซึ่งในที่สุดคณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบเมื่อวันที่ 3 พฤษภาคม พ.ศ. 2554 ให้กำหนดวันที่ 6 กุมภาพันธ์ ของทุกปี เป็นวันมวยไทย ในวันที่ 6 กุมภาพันธ์ เป็นวันเสด็จขึ้นเสวยราชสมบัติของสมเด็จพระสรรเพชญ์ที่ 8 สมเด็จพระเจ้าเสือ ซึ่งเป็นพระมหากษัตริย์ไทยที่ทรงพระปรีชาสามารถด้านมวยไทยเป็นที่ประจักษ์ คือ

1. สมเด็จพระสรรเพชญ์ที่ 8 เป็นพระมหากษัตริย์เพียงพระองค์เดียวที่เสด็จออกไปชกมวยกับสามัญชน

2. สมเด็จพระสรรเพชญ์ที่ 8 เป็นพระมหากษัตริย์ที่ทรงมีความสามารถเกี่ยวกับมวยไทยมาก ทรงคิดท่าแม่ไม้ แม่กลมวยไทยขึ้นมาเป็นแบบฉบับเฉพาะพระองค์ เรียกว่า “มวยไทยตำรับพระเจ้าเสือ” และได้รับการถ่ายทอดเป็นตำรามวยไทยให้แก่คนรุ่นหลังจนถึงทุกวันนี้

3. สมเด็จพระสรรเพชญ์ที่ 8 เป็นพระมหากษัตริย์ที่ใช้ศิลปะมวยไทยต่อสู้ในการปกป้องราชอาณาจักรให้รอดพ้นจากการเป็นเมืองขึ้นของชาวต่างชาติ

1.2 วิถีชีวิตของนักมวยไทยอาชีพ

จิราพร แก้วศรีงาม (2547: 78-80) ได้กล่าวถึงวิถีชีวิตนักมวยไทยว่า นักมวยเป็นอาชีพที่หารายได้สูงในการชกแต่ละครั้ง นักมวยที่ดังๆ บางคนมีค่าตัวในการชก 200,000 บาท ต่อการชกเพียง 1 ครั้ง ในเวลาแค่ 15 นาที นั้นยังไม่รวมถึงชื่อเสียงที่เขาจะได้รับจากการเป็นนักมวยดังอีกด้วย แต่เส้นทางชีวิตของนักมวยไม่ได้สวยงามหรือโรยด้วยกลีบกุหลาบอย่างที่หลายคนคิดเสมอไป เส้นทางชีวิตนักมวยมันยาวไกลและแบ่งออกเป็นหลายตอน ตอนที่โรยด้วยกลีบกุหลาบหอมกรุ่นนั้นมีอยู่จริงแต่เป็นเพียงช่วงสั้นๆ ที่มีนักมวยไม่กี่คนสามารถเดินไปถึงและรักษามันไว้ได้ ในขณะที่เส้นทางที่เหลือซึ่งมีระยะทางเกินกว่าครึ่งในชีวิตการเป็นนักมวยนั้นมันเต็มไปด้วยขวากหนามที่พวกเขาจะต้องฟันฝ่าไปให้ได้ โดยมีตำแหน่งยอดมวยไทยเป็นรางวัลล่อใจ

เส้นทางขวากหนามเริ่มขึ้นตั้งแต่วันแรกที่เด็กชายคนหนึ่งตัดสินใจยึดเอามวยไทยเป็นอาชีพเลี้ยงตัว เมื่อตัดสินใจเข้ามาเป็นนักมวยแล้ว ต้องปฏิบัติตามระเบียบของค่ายมวยที่ตนสังกัดอย่างเข้มงวด เริ่มจากต้องทำการฝึกซ้อมอยู่เสมอเพื่อเตรียมตัวขึ้นชก นักมวยต้องฝึกซ้อมตั้งแต่เช้าตรู่ของทุกวัน หลังจากนั้นคนที่ไปโรงเรียนก็ต้องรีบไปโรงเรียน คนที่อยู่ค่ายก็จะได้พักผ่อนจนถึงตอนบ่ายจึงทำการฝึกซ้อมในช่วงเย็นต่อไป โดยในการซ้อมนั้นค่ายมวยจะมีตารางการซ้อมของนักมวยว่าด้วยกระโดดเชือกเป็นยก ชกกลมกี้ยก ชกกระสอบกี้ยก ล่อเป้ากี้ยก และลงนวมกี้ยก ซึ่งขึ้นตอนต่างๆ เหล่านี้ทางค่ายจะมีผู้ฝึกสอนคอยดูแลตลอดเวลาเพื่อปรับปรุงแก้ไขให้นักมวยมีฝีมือดีขึ้น นักมวยจะต้องซ้อมหนักก่อนการชก 12 วัน และเมื่อวันชกใกล้เข้ามานักมวยจะต้องทำน้ำหนักให้ได้ตามน้ำหนักที่กำหนด อาหารประเภทแป้งและไขมันจะต้องงดโดยเด็ดขาด หากนักมวยมีน้ำหนักเกินมากจะต้องลดอาหารลงอีกและจะต้องซ้อมหนักขึ้น ในวันชกนักมวยจะต้องไปชั่งน้ำหนักที่สนามมวยหาก

น้ำหนักยังเกินอยู่เขาจะลดน้ำหนักอย่างรีบด่วนและหักโหมด้วยการสวมชุดลดน้ำหนักออกวิ่งเพื่อให้เหงื่อออกมากๆ และน้ำหนักถึงลดลงจนตามเกณฑ์ที่ตกลงกันได้ เมื่อนักมวยชั่งน้ำหนักผ่านแล้วก็จะกลับค่ายเพื่อเตรียมตัวมาชกในต้อนเย็นหากนักมวยชณะก็ถือว่าโชคดี หากแพ้อาจโดนหัวหน้าค่ายลงโทษได้ ซึ่งการลงโทษก็มีได้มากมาย เช่น ตำหนักตีเตียงนุดูว่ากล่าว พักการขึ้นชก หรือหัวหน้าบางคนอาจถึงขั้นลงมือลงไม้กับนักมวยในค่ายของตนก็เคยมี

นักมวยนั้นวิถีชีวิตที่ค่อนข้างลำบาก กล่าวคือต้องฝึกซ้อมอย่างหนักและต้องลดน้ำหนักมากในการชกแต่ละครั้งนอกจากนี้ในการชกแต่ละครั้งอาการเจ็บปวดต่างๆ ก็จะมีปรากฏออกมา อาชีพนักมวยจึงเป็นอาชีพที่อาศัยความพยายามสูง หากใจไม่รักหรือไม่มีความจำเป็นจริงๆ คงไม่มีใครมาเป็นนักมวย ดังนั้นจึงพบว่า มีนักมวยจำนวนมากครั้งที่ไม่ประสบความสำเร็จในอาชีพนักมวยในช่วงแรก เนื่องจากพวกเขาไม่สามารถทนต่อระบบการฝึกซ้อมอย่างหนักของค่ายมวยได้ ต้องออกจากวงการมวยไป ในจำนวนนักมวยเหล่านี้ได้รวมถึงนักมวยที่ไม่มีความสามารถพอที่จะประสบความสำเร็จในอาชีพนักมวย หรือไม่สามารถเป็นนักมวยที่ดีได้ จึงทำให้หัวหน้าค่ายมวยไม่ให้พวกเขาเป็นนักมวยอีกต่อไป โดยอาจจะให้กลับบ้านไปประกอบอาชีพอื่น ๆ ที่เหมาะสมกับพวกเขามากกว่าการเป็นนักมวย ผู้ที่จะประสบความสำเร็จในอาชีพนักมวยไทยได้นั้น ต้องมีองค์ประกอบที่สำคัญ 6 ประการ ดังนี้(จิราพร แก้วศรีงาม. 2547: 82-83)

1. การฝึกซ้อม นักมวยที่ประสบความสำเร็จในอาชีพได้ต้องฝึกซ้อมอย่างหนักเป็นประจำสม่ำเสมอ เป็นคนที่มีความวินัยในตนเองอย่างสูงทั้งในด้านการฝึกซ้อมและการดำเนินชีวิต อาชีพนักมวยเป็นอาชีพที่ต้องใช้แรงกายเข้าแลกเพื่อให้ได้ชัยชนะเป็นสิ่งที่ตอบแทนกลับมา ยิ่งชนะมากเท่าไรชื่อเสียงและเงินทองก็จะยิ่งหลั่งไหลเข้ามา แต่การจะชนะได้มีทางเดียวคือการฝึกซ้อมอย่างหนักเพื่อให้พลังกำลังอยู่ตัว ในการแข่งขัน ผู้ที่มีวินัยในการฝึกซ้อมมากกว่าจะเป็นผู้ได้เปรียบ

2. ประสบการณ์ หรือในภาษามวยเรียกว่า “กระดูกมวย” นั้นเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอีกประการหนึ่งของผู้ที่ต้องการจะประสบความสำเร็จในอาชีพนักมวย นักมวยที่มีกระดูกมวยดีผ่านคู่ต่อสู้ที่มีฝีมือดีมามากจากเป็นนักมวยที่มีประสบการณ์สูงเมื่อขึ้นชกมวยจะรู้จักพลิกแพลงสถานการณ์ให้ตนเองเป็นฝ่ายกำชัยชนะได้มากกว่าจำนวนครั้งในการขึ้นชกของนักมวยจึงเป็นเสมือนประกาศนียบัตรรับรองความสามารถของนักมวยแต่ละคน

3. พรสวรรค์ คนที่จะประสบความสำเร็จในอาชีพนักมวยได้นั้น พรสวรรค์มีส่วนสนับสนุนเป็นอย่างมาก ค่ายมวยจะดูออกว่านักมวยคนไหนมีพรสวรรค์คนไหนไม่มี นักมวยที่มีพรสวรรค์จะเป็นคนที่มีปฏิภาณดี สมองดี ความทรงจำแหลมคม ปฏิภาณโต้ตอบฉับไว การฝึกสอนทำได้ไม่ยากไม่ว่าครูฝึกหรือจะสอนอะไรก็จะจดจำได้อย่างรวดเร็ว และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้เหมาะสมกับสถานการณ์บนสังเวียน

4. วิญญาณนักสู้ เป็นคุณสมบัติที่นักมวยทุกคนจำเป็นต้องมี เพราะมวยไทยเป็นกีฬาประเภททำการต่อสู้ นักมวย 2 คน เมื่อเผชิญหน้ากันบนสังเวียนนอกจากจะต้องใช้พลังกำลังและชั้นเชิงมวยไทยเข้าต่อกรกันแล้ว วิญญาณนักสู้ของแต่ละคนมียังเป็นตัวแปรสำคัญที่จะทำให้เขาได้รับชัยชนะ

วิญญาณนักสู้จะมีอยู่ในตัวคนแต่ละคนแตกต่างกันไปโดยมีสภาพแวดล้อมเป็นเครื่องบ่มเพาะ ครูฝึกหลาย ๆ คนพูดตรงกันว่านักมวยที่มาจากครอบครัวยากจนจะมีธาตุทรหดและวิญญาณนักสู้มากกว่านักมวยที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะ เพราะพวกเขาเคยชินกับความลำบากและมีความอดทนสูงโดยมีชีวิตจริงของพ่อแม่เป็นบทเรียน นักมวยพวกนี้จะใจสู้ อดทนต่อความเหน็ดเหนื่อยยากในการฝึกซ้อมและการแข่งขันมีวินัยและเชื่อฟังคำสั่งของครูฝึกอย่างเคร่งครัด มีธาตุทรหดอดทนต่อความเจ็บ ความกลัว ความหิว ความเหนื่อย และความลำบากทั้งปวง จะสู้ยิบตาไม่ย่อท้อแม้ตนเองจะตกอยู่ในสถานการณ์ที่คับขันและเป็นรอง นักมวยที่มีใจสู้เช่นนี้หากมีพรสวรรค์และโชคช่วยด้วยแล้ว เขาจะประสบความสำเร็จในอาชีพนักมวยได้ไม่ยากเลย

5. หัวหน้าดี คือมีหัวหน้าค่ายหรือผู้จัดการที่ดี คำว่าดีก็คือมีความซื่อตรงและโปร่งใสในเรื่องต่าง ๆ โดยเฉพาะการจัดสรรค่าตัวให้กับนักมวยอย่างยุติธรรม เงินนั้นเป็นสิ่งจำเป็นซึ่งทุกอย่าง คนต้องการหากใครกล่าวว่าเงินไม่สำคัญในสังคมปัจจุบันบุคคลนั้นกล่าวถ้อยคำอันเป็นเท็จ นักมวยแทบทั้งหมดมาจากครอบครัวที่ยากจน เขายอมจากบ้านมาขายหยาดเหงื่อและแรงกายบนสังเวียนก็เพื่อหาเงินมาจุนเจือครอบครัวและตนเอง หากมาถูกหัวหน้าค่ายมวยเบียดค่าตัว ส่งผลให้อาชีพในวงการมวยของเขาต้องยุติลง แต่หากนักมวยคนใดได้หัวหน้าค่ายมวยที่ดีจะช่วยส่งเสริมให้เขาประสบความสำเร็จในอาชีพนักมวยได้เป็นอย่างดี

6. พ่อแม่สนับสนุน นักมวยจะประสบความสำเร็จได้นั้นส่วนสำคัญประการหนึ่งคือต้องมีพ่อแม่ที่เข้าใจในวิถีมวยไทยให้ความสนับสนุน ดังที่นักมวยไทยหลายคนประสบความสำเร็จในอาชีพมวยไทยมาแล้ว เคยกล่าวว่ากรณีที่นักมวยประสบความสำเร็จนั้นเพราะพ่อแม่ส่งเสริมให้เขารักการมวยมาตั้งแต่เด็ก นักมวยนั้นหากพ่อแม่ไม่สนับสนุนก็ยากที่จะประสบความสำเร็จได้อย่างยั่งยืน

กีฬามวยไทยถือเป็นกีฬาอาชีพที่มีพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 คุ่มครองรวมทั้งกีฬามวยไทยเป็นชนิดกีฬาหนึ่งที่บรรจุไว้ในแผนยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาอาชีพแห่งชาติ พ.ศ. 2558-2562 ซึ่งเป็นแผนยุทธศาสตร์ที่ออกตามพระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. 2556 กีฬามวยไทยถือเป็นวิชาชีพ กล่าวคือมวยไทยมีสมาคมมวยไทย มีการจัดการศึกษาบรรจุไว้ในรายวิชาศึกษาทั่วไป หมวดวิชาเอกและปัจจุบันมีการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรมวยไทยศึกษา ระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก อาชีพนักมวยไทยเริ่มตั้งแต่เด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี ซึ่งได้ขึ้นทะเบียนเป็นนักมวยไว้กับสำนักงานคณะกรรมการกีฬามวย และสำหรับการเป็นวิชาชีพของมวยไทย มวยไทยเป็นศาสตร์ที่มีการจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา ระดับปริญญาตรี ถึงปริญญาเอก การกีฬาแห่งประเทศไทยได้พัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมขั้นสูง ผู้สอนมวยไทยและงานวิจัยคุณูปการที่เกี่ยวข้อกับอาชีพมวยไทยหลายเรื่อง นักมวยอาชีพต้องทำสัญญาการเป็นนักกีฬามวยอาชีพในสังกัดค่ายมวย ปัจจุบันอาชีพมวยไทยได้รับความนิยมน้อยแพร่หลายทั้งในและต่างประเทศ ในประเทศไทยมีการแข่งขันมวยไทยทุกวัน มีการแพร่ภาพการแข่งขันทางสถานีโทรทัศน์ในหลาย ๆ ช่อง ซึ่งในแต่ละเวทีการแข่งขันจะมีผู้เข้าชมทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ นักกีฬามวยไทยอาชีพปัจจุบันมีฐานะทางสังคมค่อนข้างสูง นักมวยไทยอาชีพหลายคนได้หันมาแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ จนได้รับเหรียญทองโอลิมปิกในส่วนนี้ผู้วิจัยจะกล่าวถึงแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความสำเร็จ

ในวิชาชีพที่จะใช้เป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาและกำหนดปัจจัยที่มีผลต่อนักมวยไทยอาชีพ ระดับแชมป์ของเวทีมวยมาตรฐาน

จากการศึกษาเอกสารในส่วนที่ 1 พบว่า กีฬามวยไทยมีวิวัฒนาการของการเป็นศิลปการต่อสู้ป้องกันตัว (Martial Arts) ประจำชาติที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมถ่ายทอดสู่คนรุ่นหลังมายาวนานในแต่ละภูมิภาคของประเทศไทยได้มีการสร้างสรรค์รูปแบบการต่อสู้มวยไทยหมัด เท้า เข่า ศอก ที่เป็นเอกลักษณ์ของแต่ละภาค แต่ยังคงมีจุดรวมของมวยไทยของชาติไทยจวบจนถึงปัจจุบัน มวยไทยเป็นมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของไทย (Intangible Cultural Heritage) กีฬามวยไทยอาชีพพัฒนาสู่การเป็นกีฬาสากล เป็นที่นิยมไปทั่วโลก วิถีชีวิตของนักมวยไทย นักมวยไทยเป็นนักกีฬาอาชีพตั้งแต่วัยเด็ก นักมวยไทยที่มีชื่อเสียงล้วนก้าวมาจากนักมวยเด็ก โดยจะต้องปฏิบัติตามอย่างเข้มงวดภายใต้กฎเกณฑ์ของค่ายมวย วิถีชีวิตของนักมวยไทยอาชีพค่อนข้างลำบาก บุคคลที่จะก้าวสู่ความเป็นนักมวยไทยอาชีพระดับแชมป์ได้ นอกจากจะต้องมีพรสวรรค์แล้ว จึงต้องฝึกซ้อมอย่างหนัก สร้างประสบการณ์การชกที่เรียกว่าพัฒนากระดูกมวย ต้องมีคุณสมบัติทางจิตคือมีวิญญาณของนักสู้ รวมทั้งต้องมีหัวหน้าค่ายที่ดีและมีพ่อแม่ให้การสนับสนุน

1.3 ประวัติเวทีมวยราชดำเนิน

เวทีมวยราชดำเนินเวทีมวยระดับมาตรฐานหนึ่งในสองแห่งของประเทศไทย ตั้งอยู่ ณ เลขที่ 1 ถนนราชดำเนินนอก แขวงวัดโสมนัส เขตป้อมปราบศัตรูพ่ายกรุงเทพมหานคร สนามมวยราชดำเนินก่อตั้งขึ้นโดยดำริของจอมพล ป. พิบูลสงคราม เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี โดยให้สำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์เป็นผู้ดำเนินการก่อสร้างขึ้น โดยเริ่มก่อสร้างตั้งแต่ก่อนสงครามโลกครั้งที่ 2 มาเสร็จสิ้นหลังสงครามสงบ ในปี พ.ศ. 2488 โดยในระยะแรกยังไม่มีหลังคามุง

สนามมวยราชดำเนิน นับเป็นเวทีมวยระดับมาตรฐานแห่งแรกของประเทศไทย ได้ถูกยอมรับว่ามีทำเลที่ตั้งและสถาปัตยกรรมสวยงามแห่งหนึ่งของโลก มีนักมวยทั้งนักมวยไทย นักมวยสากล จำนวนมากมายขึ้นชกที่นี่ โดยนักมวยสากลหลายคนมาก่อนและได้เป็นแชมป์โลกแล้วที่ทำการขึ้นชกที่นี่ ได้แก่ โผน กิ่งเพชร, ชาติชาย เชี่ยวน้อย, เวนิส บ.ช.ส., เพียว พุนธรัตน์, เขาทราย แกแล็คซี่, รัตนพล ส.วรพินชนะ ป.เปาอินทร์ เป็นต้น

ปัจจุบัน สนามมวยราชดำเนินได้ติดตั้งเครื่องปรับอากาศจึงได้ชื่อเรียกเล่น ๆ จากแฟนมวยว่า "วิกแอร์" และปรับปรุงสภาพใหม่ โดยอยู่ในการดูแลของบริษัท เวทีราชดำเนิน จำกัด โดยเช่าช่วงต่อจากสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ มีนายเฉลิมพงษ์ เชี่ยวสกุล เป็นนายสนาม โดยมีการจัดการแข่งขันชิงแชมป์ของเวทีทั้งมวยไทยและมวยสากล ตั้งแต่รุ่นมินิฟลายเวต (105 ปอนด์) จนถึงรุ่นมิดเดิลเวต (160 ปอนด์) โดยผู้ที่ได้แชมป์ของสนามมวยราชดำเนินนี้ก็เหมือนกับได้แชมป์ประเทศไทยด้วยสนามมวยราชดำเนิน จัดให้มีการชกทุกวันจันทร์, วันพุธและวันพฤหัสบดีเวลา 18.00-21.00 น. วันอาทิตย์ เวลา 17.00-21.00 น. เว้นวันสำคัญทางศาสนา

1.4 ประวัติเวทีมวยลุมพินี

สนามมวยเวทีลุมพินี เป็นสนามมวยมาตรฐานของประเทศไทย เทียบเท่ากับสนามมวยราชดำเนิน เดิมที่ตั้งอยู่ ณ ถนนพระรามที่ 4 แขวงลุมพินีเขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ติดกับโรงเรียนเตรียมทหาร (เดิม) ปัจจุบันตั้งอยู่ในพื้นที่ของศูนย์พัฒนากีฬากองทัพบก ถนนรามอินทรา แขวงอนุสาวรีย์ เขตบางเขน

ก่อตั้งขึ้นในปี พ.ศ. 2499 โดย พลตรี ประภาส จารุเสถียร ขณะดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการกองพลที่ 1 รักษาพระองค์ โดยมีการชกมวยนัดแรกเมื่อวันที่ 15 มีนาคม และมีพิธีเปิดอย่างเป็นทางการในวันที่ 8 ธันวาคม ปีเดียวกัน ปัจจุบันอยู่ในความดูแลของกรมสวัสดิการทหารบก กองทัพบก

สนามมวยเวทีลุมพินี นับได้ว่าเป็นสนามมวยที่มีประวัติยาวนานเช่นเดียวกับสนามมวยราชดำเนิน มีการจัดการชกมวยทั้งมวยไทยและมวยสากล ผ่านการนัดสำคัญ ๆ มากแล้วมากมาย เช่น การชิงแชมป์โลกครั้งแรกของโผน กิ่งเพชร กับ ปาสคาล เปเรซ เมื่อคืนวันเสาร์ที่ 16 เมษายน พ.ศ. 2503 เป็นต้น มีการชิงแชมป์ของเวทีทั้งในแบบมวยไทยและมวยสากล ซึ่งผู้ที่ได้แชมป์ของเวทีนี้ก็เสมือนได้แชมป์ของประเทศไทย และมีการเดิมพันแชมป์กับแชมป์ในรุ่นเดียวกันของสนามมวยราชดำเนินเสมอ ๆ

สนามมวยเวทีลุมพินี สามารถจัดเก็บค่าผ่านประตูได้มากถึง 3,000,000 บาท ผู้ชมกว่า 10,000 คน เป็นครั้งแรกเมื่อวันที่ 25 กรกฎาคม พ.ศ. 2532 จากการชกกันของ พงษ์ศิริ พ.ร่วมฤดี กับ ไพโรจน์น้อย ส.สยามชัย นับเป็นคู่ที่ 6 ของการชกในวันนั้น จากการจัดของ ทรงชัย รัตนสุบรรณ

สนามมวยเวทีลุมพินี จัดให้มีมวยชกทุกวันอังคาร, วันศุกร์ เวลา 18.00 - 22.00 น. และวันเสาร์เวลา 17.00 - 24.30 น. เว้นวันสำคัญทางศาสนา

ในปี พ.ศ. 2557 สัญญาเช่าระหว่างสนามมวยเวทีลุมพินี กับสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ ซึ่งเป็นเจ้าของที่ดิน กำลังจะหมดสิ้นลง ทำให้ทางคณะกรรมการบริหารสนามมวยเวทีลุมพินี จำเป็นต้องย้ายเวทีไปยังสถานที่แห่งใหม่ คือ บริเวณศูนย์พัฒนากีฬา กองทัพบก ถนนรามอินทราใกล้กับสนามกอล์ฟกองทัพบก โดยในวันที่ 21 สิงหาคม พ.ศ.2555 พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา ในฐานะผู้บัญชาการทหารบกพร้อมด้วยคณะ ได้ประกอบพิธีวางศิลาฤกษ์ สนามมวยเวทีลุมพินีแห่งใหม่โดยจะทำการแข่งขันมวยที่เวทีลุมพินีเดิม ถนนพระราม 4 เป็นนัดสุดท้ายในวันศุกร์ที่ 7 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2557 และจะทำการแข่งขันมวยที่สนามมวยเวทีลุมพินีใหม่ ถนนรามอินทรา ในวันอังคารที่ 11 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2557 และมีพิธีเปิดอย่างเป็นทางการในวันศุกร์ที่ 28 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2557

2. พระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. 2556

พระราชบัญญัติ
ส่งเสริมกีฬาอาชีพ
พ.ศ. 2556

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ 29 พฤศจิกายน พ.ศ. 2556
เป็นปีที่ 68 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมกีฬาอาชีพ

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา 29 ประกอบกับมาตรา 33 มาตรา 43 และมาตรา 64 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภาดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. 2556”

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา 3 พระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับแก่กีฬาอาชีพที่มีกฎหมายกำหนดการส่งเสริมหรือการคุ้มครองนักกีฬาอาชีพและบุคลากรซึ่งเกี่ยวข้องกับกีฬาอาชีพนั้นไว้เป็นการเฉพาะแล้ว

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

“กีฬาอาชีพ” หมายความว่า กีฬาที่จัดการแข่งขันอย่างเป็นระบบตามมาตรฐานสากลและมีนักกีฬาอาชีพเข้าร่วมแข่งขันกันโดยมีรายได้จากการแข่งขันตามชนิดหรือ ประเภทที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

“นักกีฬาอาชีพ” หมายความว่า ผู้ซึ่งเล่นกีฬาอาชีพเป็นอาชีพ

“บุคลากรกีฬาอาชีพ” หมายความว่า ผู้ตัดสิน ผู้ฝึกสอน หรือผู้ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขันกีฬาอาชีพ ทั้งนี้ ตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

“ผู้จัดการแข่งขันกีฬาอาชีพ” หมายความว่า บุคคล คณะบุคคล หรือนิติบุคคลซึ่งจัดการแข่งขันกีฬาอาชีพ

“สมาคมกีฬาอาชีพ” หมายความว่าสมาคมกีฬาที่ได้จดทะเบียนแล้วตามกฎหมาย และมีวัตถุประสงค์หลักเกี่ยวกับกีฬาอาชีพหรือการส่งเสริมกีฬาอาชีพ

“สโมสรกีฬาอาชีพ” หมายความว่าคณะบุคคลหรือนิติบุคคลที่ก่อตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์หลักเกี่ยวกับกีฬาอาชีพหรือการส่งเสริมกีฬาอาชีพไม่ว่าจะเรียกชื่อว่าสโมสรหรือไม่ก็ตาม แต่ไม่หมายความรวมถึงสมาคมกีฬาอาชีพ

“การล้มกีฬา” หมายความว่า การเข้าแข่งขันกีฬาอาชีพโดยแสวงงแพ้หรือโดยกระทำการหรือไม่กระทำการแข่งขันกีฬาอาชีพโดยมีเจตนาทุจริตและให้หมายรวมถึงการเข้าแข่งขันกีฬาอาชีพโดยสมยอมกันเพื่อให้ผลการแข่งขันเป็นไปตามที่กำหนดไว้เป็นการล่วงหน้า

“กองทุน” หมายความว่ากองทุนส่งเสริมกีฬาอาชีพ

“คณะกรรมการ” หมายความว่าคณะกรรมการกีฬาอาชีพ

“นายทะเบียน” หมายความว่าผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทยหรือผู้ซึ่งผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทยมอบหมายเป็นหนังสือ

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่ารัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 5 ให้รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวงหรือออกระเบียบ หรือประกาศ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงระเบียบหรือประกาศนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ ใช้บังคับได้

หมวด 1

คณะกรรมการ

มาตรา 6 ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการกีฬาอาชีพ” ประกอบด้วย

(1) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นประธานกรรมการ

(2) กรรมการโดยตำแหน่ง จำนวนหกคนได้แก่ ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงแรงงาน ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย

(3) กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ซึ่งได้รับเลือกให้เป็น

(ก) ผู้แทนนักกีฬาอาชีพซึ่งมาจากการเลือกกันเองของนักกีฬาอาชีพให้เหลือสี่คน โดยต้องเป็นนักกีฬาอาชีพต่างชนิดกัน

(ข) ผู้แทนผู้เกี่ยวข้องกับกีฬาอาชีพจำนวนสี่คนได้แก่ผู้แทนบุคลากรกีฬาอาชีพผู้แทนผู้จัดการแข่งขันกีฬาอาชีพผู้แทนสโมสรกีฬาอาชีพและผู้แทนสมาคมกีฬาอาชีพซึ่งมาจากการเลือกกันเองในแต่ละฝ่ายให้เหลือฝ่ายละหนึ่งคนโดยต้องเป็นกีฬาอาชีพต่างชนิดกัน

(4) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์เป็นที่ประจักษ์ในด้านต่าง ๆ อันเป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมกีฬา อาชีพจำนวนหกคนซึ่งในจำนวนนี้ ต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารจัดการกีฬาด้านการตลาด และระบบสิทธิประโยชน์ด้านกฎหมายและด้านสื่อสารมวลชนเกี่ยวกับกีฬาอย่างน้อยด้านละหนึ่งคน ให้ผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทยแต่งตั้งรองผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทย คนหนึ่ง เป็นเลขานุการ

มาตรา 7 ภายใต้บังคับมาตรา 8 คุณสมบัติลักษณะต้องห้ามหลักเกณฑ์และวิธีการเลือก หรือแต่งตั้งกรรมการตามมาตรา 6 (3) และ (4) ให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา 8 กรรมการตามมาตรา 6 (3) และ (4) ต้องมีสัญชาติไทยและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (1) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (2) เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต
- (3) เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิด ที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (4) เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของการกีฬาแห่งประเทศไทย
- (5) เคยถูกไล่ออกปลดออกหรือให้ออกจากราชการหน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจหรือ จากหน่วยงานเอกชนเพราะทุจริตต่อหน้าที่
- (6) เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำผิดตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 9 กรรมการตามมาตรา 6 (3) และ (4) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปีและ อาจได้รับแต่งตั้งอีกได้แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระมิได้

ในกรณีที่กรรมการตามวรรคหนึ่งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระให้รัฐมนตรีดำเนินการ เพื่อให้มีการแต่งตั้งบุคคลเป็นกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างภายในหกสิบวันเว้นแต่วาระการดำรงตำแหน่ง ของกรรมการผู้นั้นเหลือไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวันและให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างอยู่ใน ตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน

ในกรณีที่กรรมการตามวรรคหนึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระหากยังมีได้มีการแต่งตั้ง กรรมการขึ้นใหม่ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไป จนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการชุดใหม่

มาตรา 10 นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระกรรมการตามมาตรา 6 (3) และ (4) พ้น จากตำแหน่งเมื่อ

- (1) ตาย
- (2) ลาออก
- (3) รัฐมนตรีให้ออกเพราะบกพร่องต่อหน้าที่มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือหย่อน ความสามารถ
- (4) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 7 หรือมาตรา 8

- (5) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (6) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำผิดตามพระราชบัญญัตินี้
- ในกรณีที่ตำแหน่งกรรมการว่างลงและยังมีได้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการเท่าที่เหลืออยู่
- มาตรา 11 คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้
- (1) เสนอนโยบายยุทธศาสตร์และแผนแม่บทเกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนา กีฬาอาชีพต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ
- (2) เสนอแนะคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการใช้มาตรการทางภาษีอากรเพื่อการส่งเสริมและพัฒนา กีฬาอาชีพ
- (3) เสนอความเห็นหรือให้คำปรึกษาต่อรัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีในเรื่องอันอาจมีผลกระทบต่อ การส่งเสริมและพัฒนา กีฬาอาชีพ
- (4) กำหนดชนิดหรือประเภทกีฬาที่ให้ถือว่าเป็นกีฬาอาชีพตามพระราชบัญญัตินี้
- (5) กำหนดลักษณะหรือนิยามความหมายของการเป็นผู้ตัดสินผู้ฝึกสอนหรือผู้ทำหน้าที่ เกี่ยวข้องกับการแข่งขันกีฬาอาชีพซึ่งให้ถือว่าเป็นบุคลากรกีฬาอาชีพตามพระราชบัญญัตินี้
- (6) ออกระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขในการยื่นจดแจ้งการจดทะเบียน การจดทะเบียนการจดทะเบียนการเปลี่ยนรายการหลักฐานการจดทะเบียนการยกเลิกหลักฐานการจดทะเบียนการกำหนด แบบการจดทะเบียนการกำหนดแบบหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนการออกหนังสือสำคัญ แสดงการจดทะเบียนและใบแทนหรือการอื่นใดที่เกี่ยวกับการจัดทำฐานข้อมูลการเก็บรักษาข้อมูลการ เผยแพร่ข้อมูลของนักกีฬาอาชีพบุคลากรกีฬาอาชีพสโมสรกีฬาอาชีพหรือสมาคมกีฬาอาชีพและ ผู้จัดการแข่งขันกีฬาอาชีพหรือการอื่นที่เกี่ยวข้องกับกีฬาอาชีพ
- (7) กำหนดมาตรฐานการจ้างมาตรฐานการจัดการแข่งขันกีฬาอาชีพมาตรฐาน ความปลอดภัยให้เป็นธรรมและสอดคล้องกับมาตรฐานสากล
- (8) ออกประมวล จริยธรรมและจรรยาบรรณของนักกีฬาอาชีพและบุคลากรกีฬา อาชีพ
- (9) กำหนดมาตรการและเงื่อนไขในการคุ้มครองช่วยเหลือส่งเสริมและสนับสนุน นักกีฬาอาชีพบุคลากรกีฬาอาชีพผู้จัดการแข่งขันกีฬาอาชีพสมาคมกีฬาอาชีพและสโมสรกีฬาอาชีพ
- (10) ออกระเบียบเกี่ยวกับหลักเกณฑ์วิธีการและวิธีพิจารณาเกี่ยวกับการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์
- (11) วินิจฉัยอุทธรณ์วินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ของนักกีฬาอาชีพและบุคลากรกีฬาอาชีพและการดำเนินการที่เกี่ยวกับการกีฬาอาชีพ
- (12) ออกระเบียบเกี่ยวกับการรับเงินการจ่ายเงินการเก็บรักษาเงินการนำส่งเงินการบริหารกองทุนและการจัดหาผลประโยชน์โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง
- (13) ออกระเบียบเกี่ยวกับการจัดทำรายงานสถานะการเงินและการบริหารกองทุน

(14) ปฏิบัติการอื่นตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ หรือตามที่คณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา 12 ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการที่มีอำนาจดำเนินการพิจารณาทางปกครอง ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับแก่การประชุมของ คณะกรรมการ โดยอนุโลม

มาตรา 13 ให้มีคณะกรรมการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งประกอบด้วย ประธานกรรมการและกรรมการอื่นอีกสี่คนโดยในจำนวนนี้จะต้องเป็นผู้ซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ หรือมีประสบการณ์ด้านกฎหมายอย่างน้อยหนึ่งคน

คุณสมบัติลักษณะต้องห้ามวาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของคณะกรรมการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ให้นำบทบัญญัติมาตรา 12 มาใช้บังคับกับการประชุมของคณะกรรมการพิจารณา เรื่องร้องทุกข์โดยอนุโลม

มาตรา 14 คณะกรรมการหรือคณะกรรมการพิจารณา เรื่องร้องทุกข์จะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ เพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใด ตามที่คณะกรรมการหรือ คณะกรรมการพิจารณา เรื่องร้องทุกข์มอบหมายก็ได้

มาตรา 15 ให้คณะกรรมการคณะกรรมการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์และคณะอนุกรรมการ ได้รับเบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทนอื่นตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา 16 ให้การกีฬาแห่งประเทศไทยทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการ คณะกรรมการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์และคณะกรรมการบริหารกองทุนรับผิดชอบงาน ชุกรางงาน ประชุมการศึกษาวิเคราะห์และรวบรวมข้อมูลและกิจการต่างๆ ที่เกี่ยวกับการดำเนินงาน ของ คณะกรรมการคณะกรรมการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์และคณะกรรมการบริหารกองทุน

หมวด 2

สโมสรกีฬาอาชีพและสมาคมกีฬาอาชีพ

มาตรา 17 ให้สโมสรกีฬาอาชีพหรือสมาคมกีฬาอาชีพจดทะเบียนการดำเนินการต่อนายทะเบียน การจดทะเบียนตามวรรคหนึ่งอย่างน้อยต้องมีรายละเอียดเกี่ยวกับนักกีฬาอาชีพและบุคลากร กีฬาอาชีพที่อยู่ในสังกัดหรือในความดูแลของตน

เมื่อนายทะเบียนได้รับแบบการจดทะเบียนและหลักฐานแล้วให้รับจดทะเบียนและออกหนังสือสำคัญ แสดงการ จดแจ้งให้แก่ผู้ยื่นจดทะเบียนโดยไม่ชักช้าเว้นแต่ผู้ยื่นจดทะเบียนดำเนินการไม่ถูกต้อง หรือครบถ้วน ให้นายทะเบียนแนะนำให้ผู้ยื่นจดทะเบียนดำเนินการให้ถูกต้องและครบถ้วนในคราวเดียวกันภายใน สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแบบการจดทะเบียนและหลักฐานการจดทะเบียนเมื่อได้ดำเนินการ ถูกต้องและ ครบถ้วนให้รับจดทะเบียนพร้อมออกหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนให้แก่ผู้แจ้ง

หลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขการยื่นจดแจ้งการจดทะเบียนรายการหลักฐานการจดทะเบียน การจดทะเบียนหนังสือสำคัญและการออกไปแทนหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนให้ เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา 18 เมื่อได้รับหนังสือสำคัญแสดง การจดทะเบียนแล้วสโมสรกีฬาอาชีพหรือสมาคมกีฬา อาชีพนั้นอาจใช้คำซึ่งแสดงว่าเป็นกีฬาอาชีพประกอบชื่อสโมสรหรือสมาคมก็ได้

สโมสรกีฬาอาชีพหรือสมาคมกีฬาอาชีพที่ได้รับหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนมีสิทธิได้รับการช่วยเหลือการส่งเสริมและการสนับสนุนตามเงื่อนไขและมาตรการที่คณะกรรมการกำหนดรวม ตลอดถึงสิทธิประโยชน์อื่นที่กฎหมายกำหนด

มาตรา 19 สโมสรกีฬาอาชีพหรือสมาคมกีฬาอาชีพที่ได้รับหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียน ตามมาตรา 17 ที่ประสงค์จะขอรับการช่วยเหลือการส่งเสริมและการสนับสนุนจากกองทุนให้ยื่นคำ ขอต่คณะกรรมการบริหารกองทุน

คุณสมบัติของผู้ยื่นคำขอลักษณะวิธีการและเงื่อนไขการยื่นคำขอให้เป็นไปตามระเบียบ ที่คณะกรรมการบริหารกองทุนกำหนด

มาตรา 20 ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงรายละเอียดข้อมูลหรือรายการหลักฐานที่ได้เคยยื่น ขอจดทะเบียนไว้แล้วให้สโมสรกีฬาอาชีพหรือสมาคมกีฬาอาชีพนั้นแจ้งการเปลี่ยนแปลงต่อนายทะเบียน ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้มีการเปลี่ยนแปลงนั้น

หลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขการยื่นคำขอเปลี่ยนแปลงรายการหลักฐานการจดทะเบียน การ ยกเลิกหลักฐานการจดทะเบียนให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา 21 สโมสรกีฬาอาชีพหรือสมาคมกีฬาอาชีพใดที่ได้รับนักกีฬาอาชีพหรือบุคลากร กีฬาอาชีพเข้าอยู่ในสังกัดหรืออยู่ในความดูแลมีหน้าที่ต้องจัดทำสัญญาจ้างหรือความตกลง ร่วมกัน แล้วแต่กรณีเป็นหนังสือ

ข้อกำหนดในสัญญาจ้างหรือความตกลงร่วม กันตามวรรคหนึ่งต้องเป็นไปตาม มาตรฐาน การจ้างหรือมาตรการในการคุ้มครองที่คณะกรรมการประกาศกำหนดโดยอย่างน้อยต้องกำหนดเรื่อง ชั่วโมงทำงานตามปกติวันหยุดวันลาการเลิกจ้างมาตรการด้านความปลอดภัยและการ คุ้มครอง นักกีฬาอาชีพหรือบุคลากรกีฬาอาชีพการทำประกันเพื่อคุ้มครองชีวิตสุขภาพและอุบัติเหตุสำหรับ นักกีฬาอาชีพและบุคลากรกีฬาอาชีพการเยียวยารักษากรณีมีความเสียหายหรืออันตรายอัน เกิดจากการบาดเจ็บในการฝึกซ้อมหรือแข่งขันกีฬาอาชีพรายได้การแบ่งปันผลประโยชน์ระหว่าง สโมสรกีฬาอาชีพหรือสมาคมกีฬาอาชีพกับนักกีฬาอาชีพหรือบุคลากรกีฬาอาชีพ

มาตรา 22 ให้สโมสรกีฬาอาชีพหรือสมาคมกีฬาอาชีพออกระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วย จรรยาสำหรับนักกีฬาอาชีพหรือบุคลากรกีฬาอาชีพที่อยู่ในสังกัดหรืออยู่ในความดูแลซึ่งต้องไม่ขัด หรือแย้งกับประมวลจริยธรรมและจรรยาบรรณเพื่อใช้บังคับเป็นการภายในให้ชัดเจน

ให้สโมสรกีฬาอาชีพหรือสมาคม กีฬาอาชีพกำหนดบทลงโทษนักกีฬาอาชีพหรือ บุคลากรกีฬาอาชีพที่อยู่ในสังกัดหรืออยู่ในความดูแลที่ฝ่าฝืนระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยจรรยาตามวรรคหนึ่งหรือไม่ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมและจรรยาบรรณระเบียบหรือประกาศที่ออกตาม พระราชบัญญัตินี้

ในกรณีที่สโมสรกีฬาอาชีพหรือสมาคม กีฬาอาชีพไม่ลงโทษนักกีฬาอาชีพหรือ บุคลากรกีฬาอาชีพตามบทลงโทษตามวรรคสองสโมสรกีฬาอาชีพหรือสมาคมกีฬาอาชีพนั้นอาจถูก ตัดสิทธิตามมาตรา 18 ได้ทั้งหมดหรือเพียงบางส่วน

มาตรา 23 เพื่อประโยชน์ในการกำกับกำกับการดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรา 22 ให้สโมสรกีฬาอาชีพหรือสมาคมกีฬาอาชีพส่งระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยจรรยาสำหรับนักกีฬาอาชีพ หรือบุคลากรกีฬาอาชีพที่อยู่ในสังกัดหรืออยู่ในความดูแลตามมาตรา 22 ต่อนายทะเบียนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนตามมาตรา 17

ในกรณีที่ระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยจรรยาที่ได้ยื่นไว้ตามวรรคหนึ่งเปลี่ยนแปลงไปให้ สโมสรกีฬาอาชีพหรือสมาคมกีฬาอาชีพแจ้งการเปลี่ยนแปลงนั้นเป็นหนังสือต่อนายทะเบียนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว

มาตรา 24 ในกรณีที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดว่ามีความผิดตามมาตรา 64 ถึงมาตรา 67 ให้สโมสรกีฬาอาชีพหรือสมาคมกีฬาอาชีพตัดสิทธินักกีฬาอาชีพหรือบุคลากรกีฬาอาชีพที่อยู่ในสังกัดหรืออยู่ในความดูแลในการได้รับการเสนอชื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาอาชีพในนามสโมสรกีฬาอาชีพหรือสมาคมกีฬาอาชีพในรายการใดๆ ตามระยะเวลาที่สโมสรกีฬาอาชีพหรือสมาคมกีฬาอาชีพกำหนดซึ่งต้องไม่น้อยกว่าหนึ่งปี

ให้นำความในวรรคสามของ มาตรา 22 มาใช้บังคับกับกรณีที่สโมสรกีฬาอาชีพหรือสมาคมกีฬาอาชีพที่ไม่ลงโทษนักกีฬาอาชีพหรือบุคลากรกีฬาอาชีพตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม

มาตรา 25 ให้นำบทบัญญัติมาตรา 34 มาใช้บังคับกับกรณีที่สโมสรกีฬาอาชีพหรือสมาคมกีฬาอาชีพใดไม่ได้รับความเป็นธรรมอันเนื่องจากการกระทำของสโมสรกีฬาอาชีพหรือสมาคม กีฬาอาชีพอื่นด้วยโดยอนุโลม

มาตรา 26 ในกรณีที่สโมสรกีฬาอาชีพหรือสมาคมกีฬาอาชีพใดไม่ปฏิบัติตามระเบียบหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้หรือคำสั่งหรือคำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้ คณะกรรมการมีอำนาจสั่งงดหรือระงับการช่วยเหลือการส่งเสริมและการสนับสนุนดังกล่าวได้ ทั้งหมดหรือเพียงบางส่วน

มาตรา 27 ในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาอาชีพให้สโมสรกีฬาอาชีพและสมาคมกีฬาอาชีพ มีหน้าที่ดูแลนักกีฬาอาชีพบุคลากรกีฬาอาชีพและบรรดากองเชียร์หรือผู้เข้าชมการแข่งขันซึ่งนิยมชมชอบนักกีฬาอาชีพหรือทีมของตนที่อยู่ภายในบริเวณสถานที่จัดการแข่งขันให้อยู่ใน ความเรียบร้อยตลอดระยะเวลาที่จัดการแข่งขันนัดที่ตนเข้าร่วมการแข่งขันนั้น

มาตรา 28 บทบัญญัติในหมวดนี้เว้นแต่มาตรา 27 ไม่ให้นำมาใช้บังคับแก่สโมสร กีฬาอาชีพหรือสมาคมกีฬาอาชีพของต่างประเทศที่เข้าร่วมการแข่งขันในรายการการแข่งขันกีฬา อาชีพที่จัดขึ้นในราชอาณาจักรเป็นครั้งคราว

หมวด 3

นักกีฬาอาชีพและบุคลากรกีฬาอาชีพ

มาตรา 29 เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองและส่งเสริมนักกีฬาอาชีพและบุคลากรกีฬาอาชีพให้นักกีฬาอาชีพและบุคลากรกีฬาอาชีพยื่นขอจดทะเบียนการเป็นนักกีฬาอาชีพและบุคลากรกีฬาอาชีพต่อนายทะเบียน

คุณสมบัติของผู้ขอจดทะเบียนหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขการยื่นขอจดทะเบียนการจดทะเบียนรายการหลักฐานการจดทะเบียนการเปลี่ยนรายการหลักฐานการจดทะเบียนการยกเลิกหลักฐานการจดทะเบียนการกำหนดแบบการจดทะเบียนให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา 30 เมื่อนายทะเบียนได้รับคำขอจดทะเบียนตามมาตรา 29 แล้วให้นายทะเบียนออกบัตรประจำตัวให้แก่นักกีฬาอาชีพและบุคลากรกีฬาอาชีพแบบบัตรประจำตัวอายุบัตรประจำตัวและการออกไปแทนบัตรประจำตัวตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา 31 นักกีฬาอาชีพหรือบุคลากรกีฬาอาชีพที่ได้รับบัตรประจำตัวตามมาตรา 30 มีสิทธิได้รับการคุ้มครองการช่วยเหลือการส่งเสริมและการสนับสนุนตามเงื่อนไขและมาตรการที่คณะกรรมการกำหนดรวมถึงสิทธิประโยชน์อื่นที่กฎหมายกำหนด

ให้นำบทบัญญัติมาตรา 19 และมาตรา 26 มาใช้บังคับแก่การขอรับการคุ้มครองการช่วยเหลือการส่งเสริมและการสนับสนุนจากกองทุนและการไม่ปฏิบัติตามระเบียบหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้หรือคำสั่งหรือคำวินิจฉัยของคณะกรรมการของนักกีฬาอาชีพ และบุคลากรกีฬาอาชีพตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม

มาตรา 32 ประมวลจริยธรรมและจรรยาบรรณจะต้องมีกลไกและระบบในการดำเนินงานเพื่อให้การบังคับใช้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและการลงโทษในกรณีฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามต้องเป็นไปตามความร้ายแรงแห่งการกระทำ

การจัดทำประมวลจริยธรรมและจรรยาบรรณตามวรรคหนึ่งจะต้องรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียอย่างกว้างขวาง

มาตรา 33 ความสัมพันธ์ระหว่างนักกีฬาอาชีพและบุคลากรกีฬาอาชีพกับสโมสรกีฬาอาชีพหรือสมาคมกีฬาอาชีพให้เป็นไปตามสัญญาและความตกลงร่วมกันระหว่างนักกีฬาอาชีพหรือบุคลากรกีฬาอาชีพกับสโมสรกีฬาอาชีพหรือสมาคมกีฬาอาชีพที่ตนสังกัดหรืออยู่ในความดูแล

มาตรา 34 นักกีฬาอาชีพหรือบุคลากรกีฬาอาชีพผู้ใดเห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรมอันเนื่องจากการกระทำของสโมสรกีฬาอาชีพหรือสมาคมกีฬาอาชีพซึ่งตนสังกัดหรืออยู่ในความดูแลให้ผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์ต่อนายทะเบียน

ให้นายทะเบียนเสนอเรื่องร้องทุกข์ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับความเป็นธรรมอันเนื่องจากการกระทำของสโมสรกีฬาอาชีพหรือสมาคมกีฬาอาชีพซึ่งตนสังกัดหรืออยู่ในความดูแลให้ผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์ต่อนายทะเบียน

นักกีฬาอาชีพบุคคลากรกีฬาอาชีพสโมสรกีฬาอาชีพหรือสมาคมกีฬาอาชีพซึ่งไม่พอใจคำวินิจฉัยของ คณะกรรมการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ตามวรรคสองมีสิทธิอุทธรณ์ต่อ คณะกรรมการได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยดังกล่าว

หลักเกณฑ์วิธีการเงื่อนไขและวิธีพิจารณา เกี่ยวกับการร้องทุกข์และการอุทธรณ์ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา 35 นักกีฬาอาชีพและบุคคลากรกีฬาอาชีพย่อมมีเสรีภาพในการรวมกลุ่มกันเป็นองค์กรเพื่อผดุงศักดิ์ศรีและรักษาผลประโยชน์ของสมาชิกรวมทั้งการเจรจาความตกลงร่วมกันกับ สโมสรกีฬาอาชีพหรือสมาคมกีฬาอาชีพ

องค์กรตามวรรคหนึ่งเมื่อจดทะเบียนแล้วให้มีฐานะเป็นนิติบุคคล

หลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขในการรวมกลุ่ม อำนาจหน้าที่ขององค์กรความสัมพันธ์ของ องค์กรกับสมาชิกและสโมสรกีฬาอาชีพหรือสมาคมกีฬาอาชีพการกำกับดูแลองค์กร โดยนายทะเบียน หลักเกณฑ์วิธีการในการจดทะเบียนและการอันจำเป็นอื่นให้กำหนดเป็นพระราช กฤษฎีกา

มาตรา 36 ในกรณีที่นักกีฬาอาชีพหรือบุคคลากรกีฬาอาชีพซึ่งมิได้มีสัญชาติไทยเข้ามาใน ราชอาณาจักรเพื่อเล่นกีฬาอาชีพหรือปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับกีฬาอาชีพโดยมีสัญญาจ้าง หรือความตกลงร่วมกันกับสโมสรกีฬาอาชีพหรือสมาคม กีฬาอาชีพหากประสงค์ที่จะให้การกีฬา แห่งประเทศไทย ช่วยเหลือประสานงานหรืออำนวยความสะดวกในการดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วย คนเข้าเมือง และกฎหมายว่าด้วยการ ทำงานของคนต่างด้าวให้บุคคลดังกล่าวหรือสโมสรกีฬาอาชีพ หรือสมาคม กีฬาอาชีพเจ้าสังกัดหรือดูแลแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนบุคคลและ ระยะเวลาตามสัญญา หรือความ ตกลงร่วมกันหรือข้อมูลอื่นอันจำเป็นแก่การดำเนินการนั้นต่อการศึกษาแห่งประเทศไทย

ให้การกีฬาแห่งประเทศไทยประสานงานและนำส่งข้อมูลที่จำเป็นต่อการพิจารณา อนุญาต แก่ผู้มีอำนาจพิจารณา ดำเนินการตามกฎหมาย หมายว่าด้วยคนเข้าเมืองหรือกฎหมายว่าด้วย การทำงาน ของคนต่างด้าวแล้วแต่กรณีหรือดำเนินการอื่นใดตามที่เห็นสมควรแก่กรณี

หมวด 4

การจัดการแข่งขันกีฬาอาชีพ

มาตรา 37 ในการจัดการแข่งขันกีฬาอาชีพแต่ละรายการ การให้ผู้จัดการแข่งขันกีฬาอาชีพ แจ้งแผนการบริหารจัดการเกี่ยวกับการจัดการแข่งขันซึ่งรวมถึงการแบ่งผลประโยชน์หรือรายได้ต่อ นายทะเบียนก่อนการจัดการแข่งขันตามที่นายทะเบียนกำหนดและจัดให้มีมาตรฐานการจัดการ แข่งขันกีฬาอาชีพและมาตรฐานความปลอดภัยสำหรับนักกีฬาอาชีพบุคคลากรกีฬาอาชีพและผู้ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการแข่งขันกีฬาอาชีพรวมทั้งผู้เข้าชมการแข่งขันกีฬาอาชีพ

มาตรฐานการจัดการแข่งขันกีฬาอาชีพและมาตรฐานความปลอดภัยตามวรรคหนึ่งให้ เป็นไปตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนดโดยอย่างน้อยต้องกำหนดเรื่อง que ผู้จัดการแข่งขันกีฬา อาชีพต้องดำเนินการดังต่อไปนี้

(1) ความปลอดภัยและมาตรฐานของอาคารสถานที่ที่จัดการ แข่งขันกีฬาอาชีพทางเข้าออก อาคารและสถานที่นั้นสิ่งอำนวยความสะดวกสถานที่และระบบที่จำเป็นต่อการควบคุม หรือดำเนินการ จัดการแข่งขันกีฬาอาชีพนั้น

(2) มาตรการควบคุมดูแลและรักษาความสงบเรียบร้อยในสถานที่ที่ใช้ในการ แข่งขันกีฬา อาชีพหรือประกอบกิจกรรมที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการแข่งขันกีฬาอาชีพ

(3) การสอดส่องดูแลการปฏิบัติงานของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขันกีฬาอาชีพหรือ การประกอบกิจกรรมที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการแข่งขันกีฬาอาชีพมิให้มีพฤติกรรมที่สร้างความเสียหาย แก่นักกีฬาอาชีพและบุคลากรกีฬาอาชีพ

(4) การจัดให้มีการตรวจสอบสภาพนักกีฬาอาชีพโดยแพทย์แผนปัจจุบันและรับรอง ด้วยว่า นักกีฬาอาชีพนั้นมีสุขภาพแข็งแรงเพียงพอที่จะเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาอาชีพหรือประกอบ กิจการ ที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการแข่งขันกีฬาอาชีพได้อย่างปลอดภัย

(5) การจัดให้มีบุคลากร ทางการ แพทย์อุปกรณ์ทางการแพทย์ที่จำเป็นและเหมาะสมต่อ การรักษาสุขภาพร่างกายของนักกีฬาอาชีพและบุคลากรกีฬาอาชีพอยู่ประจำสนามแข่ง ขันหรือ สถานที่จัดกิจกรรมกีฬาอาชีพตลอดเวลาที่มีการแข่งขันกีฬาอาชีพหรือประกอบกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง เนื่อง กับการแข่งขันกีฬาอาชีพ

(6) การอำนวยความสะดวกแก่นักกีฬาอาชีพบุคลากรกีฬาอาชีพและผู้ซึ่งเกี่ยวข้อง กับการ แข่งขันกีฬาอาชีพ

มาตรา 38 ในกรณีที่นายทะเบียนพบว่ามี การฝ่าฝืนมาตรา 37 และมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า เป็นการกระทำผิดตามกฎหมายอื่นด้วยให้นายทะเบียนแจ้งผู้มีหน้าที่รับผิดชอบหรือส่งเรื่อง ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

มาตรา 39 ผู้จัดการแข่งขันกีฬาอาชีพซึ่งปฏิบัติตามมาตรา 37 มีสิทธิได้รับการช่วยเหลือ การส่งเสริมและการสนับสนุนตามเงื่อนไขและมาตรการที่คณะกรรมการกำหนดรวมถึงสิทธิ ประโยชน์อื่นที่กฎหมายกำหนด

ให้นำบทบัญญัติมาตรา 19 และมาตรา 26 มาใช้บังคับแก่การขอรับการช่วยเหลือการ ส่งเสริมและการสนับสนุนจากกองทุนและการไม่ปฏิบัติตามระเบียบหรือประกาศที่ออกตาม พระราชบัญญัตินี้หรือคำสั่งหรือคำวินิจฉัยของคณะกรรมการของผู้จัดการแข่งขันกีฬาอาชีพตาม วรรคหนึ่งโดยอนุโลม

หมวด 5

กองทุน

มาตรา 40 ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งเรียกว่า “กองทุนส่งเสริม กีฬาอาชีพ” ในการกีฬาแห่งประเทศไทยเพื่อเป็นทุนหมุนเวียนสำหรับใช้จ่ายเพื่อการดำเนินงานเกี่ยวกับการช่วยเหลือ การสงเคราะห์สวัสดิการการส่งเสริมการสนับสนุนการพัฒนาและการอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา อาชีพนักกีฬาอาชีพและบุคลากรกีฬาอาชีพ

มาตรา 41 กองทุนประกอบด้วย

- (1) เงินที่โอนมาตามมาตรา 70
- (2) เงินทุนประเดิมที่รัฐบาลจัดสรรให้
- (3) เงินอุดหนุนจากรัฐบาลหรือที่ได้รับจากงบประมาณรายจ่ายประจำปีตามความจำเป็น
- (4) เงินค่าปรับทางปกครองตามพระราชบัญญัตินี้
- (5) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคหรือมอบให้
- (6) เงินที่ได้จากการจำหน่ายทรัพย์สินของกองทุนหรือได้จากการจัดหรือร่วมจัดหารายได้

เข้ากองทุนหรือได้จากระบบสิทธิประโยชน์ที่การกีฬาแห่งประเทศไทยดำเนินการเพื่อประโยชน์ ในการส่งเสริมกีฬาอาชีพ

- (7) เงินหรือทรัพย์สินที่ตกเป็นของกองทุนหรือที่กองทุนได้รับตามกฎหมาย
- (8) ดอกผลที่เกิดจากเงินหรือทรัพย์สินของกองทุนรวมทั้งผลประโยชน์จากทรัพย์สินทาง

ปัญญา

- (9) รายได้อื่นๆ

มาตรา 42 เงินทรัพย์สินและดอกผลที่กองทุนได้รับตามมาตรา 41 ไม่ต้องนำส่งคลังเป็น รายได้แผ่นดิน

มาตรา 43 เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคหรือมอบให้แก่กองทุนให้จัดการตามเงื่อนไข ที่ผู้บริจาคหรือผู้มอบให้ได้กำหนดไว้และจะต้องเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกองทุนแต่ถ้ามี ความจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขดังกล่าวกองทุนต้องได้รับความยินยอมจากผู้บริจาคหรือผู้มอบ ให้หรือทายาทหากไม่มีทายาทหรือทายาท ไม่ปรากฏจะต้องได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการบริหาร กองทุน

มาตรา 44 เงินกองทุนให้ใช้จ่ายเพื่อกิจการดังต่อไปนี้

- (1) ช่วยเหลือด้านสวัสดิการแก่นักกีฬาอาชีพบุคลากรกีฬาอาชีพและผู้ซึ่งประสบอุบัติเหตุ หรือได้รับความเสียหายหรืออันตรายจากการแข่งขันกีฬาอาชีพและกรณีอื่นอันควรแก่การสงเคราะห์
- (2) สนับสนุนการพัฒนานักกีฬาอาชีพและบุคลากรกีฬาอาชีพ
- (3) เชิดชูเกียรติแก่นักกีฬาอาชีพแห่งชาติและบุคลากรกีฬาอาชีพแห่งชาติ

(4) ส่งเสริมและสนับสนุนการเตรียมนักกีฬาเพื่อให้เป็นนักกีฬาอาชีพทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติ

(5) ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการแข่งขันกีฬาอาชีพเพื่อหารายได้เข้ากองทุน

(6) เป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารกองทุนตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา 45 ให้มีคณะกรรมการบริหารกองทุนคณะหนึ่งประกอบด้วย

(1) ประธานกรรมการซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งจากกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา 6 (4)

(2) ผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทยผู้แทนกรมสรรพากรผู้แทนกรมบัญชีกลางและผู้แทนสำนักงานประมาทเป็นกรรมการ

(3) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งจำนวนแปดคนในจำนวนนี้จะต้องเป็นผู้ซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญหรือมีประสบการณ์ด้านกีฬาจำนวนสี่คนด้านการ บริหาร จัดการภาครัฐ จำนวนหนึ่งคนด้านการบริหารจัดการภาคเอกชนจำนวนหนึ่งคนด้านการเงินหรือการ ธนาคาร จำนวนหนึ่งคนและด้านกฎหมายจำนวนหนึ่งคนเป็นกรรมการ

ให้ผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทยแต่งตั้งพนักงานของการ กีฬาแห่งประเทศไทย คนหนึ่งเป็นเลขานุการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารกองทุน

มาตรา 46 ให้นำบทบัญญัติมาตรา9มาตรา10มาตรา12และมาตรา14มาใช้บังคับกับวาระ การดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง การประชุม และการแต่งตั้ง คณะอนุกรรมการของ คณะกรรมการบริหารกองทุนโดยอนุโลม

มาตรา 47 ในกรณีที่ผู้ได้รับการแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการในคณะกรรมการบริหาร กองทุนพ้นจากตำแหน่งกรรมการตามมาตรา 6 (4) ให้ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งประธานกรรมการ ในคณะกรรมการบริหารกองทุนด้วย

มาตรา 48 ให้คณะกรรมการบริหารกองทุนมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) พิจารณาจัดสรรเงินกองทุนเพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของกองทุน

(2) บริหารกองทุนและจัดหาผล ประโยชน์ทั้งนี้ตาม ระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

(3) รายงานสถานะการเงินและการบริหารกองทุนต่อคณะกรรมการตามระเบียบที่

คณะกรรมการกำหนด

(4) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ ของคณะกรรมการบริหารกองทุนหรือตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา 49 ในกรณีที่ผู้ได้รับเงินช่วยเหลือส่งเสริมและสนับสนุนจากกองทุนไม่ปฏิบัติตาม เงื่อนไขในการช่วยเหลือส่งเสริมหรือสนับสนุนที่คณะกรรมการบริหารกองทุนกำหนดให้การกีฬา แห่งประเทศไทยรายงานให้คณะกรรมการบริหารกองทุนทราบเพื่อพิจารณาเรียกคืนเงิน ช่วยเหลือ ส่งเสริมหรือสนับสนุนนั้นพร้อมดอกเบี้ยตามกฎหมายหรือตามสัญญา

ให้การกีฬาแห่งประเทศไทยนำเงินที่เรียกคืนส่งเข้ากองทุนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการบริหารกองทุนประกาศกำหนด

มาตรา 50 การรับเงินการจ่ายเงินการเก็บรักษาเงินการนำส่งเงินการบริหาร กองทุนและการจัดหาผลประโยชน์ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา 51 ให้คณะกรรมการบริหารกองทุนจัดทำงบการเงินและบัญชีทำการ ส่งผู้สอบบัญชีตรวจสอบภายในหกสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีทุกปีให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีของกองทุนทุกรอบปีแล้วทำรายงานผลการสอบและรับรองบัญชีและการเงินทุกประเภทของกองทุนเสนอต่อคณะกรรมการภายใน หนึ่งร้อยห้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีเพื่อให้คณะกรรมการเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ

หมวด 6

การยกย่องเชิดชูเกียรติ

มาตรา 52 นักกีฬาอาชีพหรือบุคลากรกีฬาอาชีพที่ได้จัดแจ้งตามมาตรา 29 แล้วอาจได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติเป็นนักกีฬาอาชีพแห่งชาติหรือบุคลากรกีฬาอาชีพแห่งชาติ

คุณสมบัติหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกนักกีฬาอาชีพแห่งชาติหรือบุคลากรกีฬาอาชีพแห่งชาติการประกาศยกย่องรวมตลอดถึงประโยชน์ตอบแทนซึ่งนักกีฬาอาชีพแห่งชาติหรือ บุคลากรกีฬาอาชีพแห่งชาติจะได้รับจากเงินกองทุนการผูกมัดและการผูกตัดสิทธิการได้รับ ประโยชน์ตอบแทนให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 53 นักกีฬาอาชีพแห่งชาติหรือบุคลากรกีฬาอาชีพแห่งชาติต้องดำรงตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีและรักษาเกียรติความเป็นนักกีฬาอาชีพแห่งชาติหรือบุคลากรกีฬาอาชีพแห่งชาติ

ในกรณีที่นักกีฬาอาชีพแห่งชาติหรือบุคลากรกีฬาอาชีพแห่งชาติไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงตามมาตรา 52 หรือถูกลงโทษตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการใช้สารต้องห้ามทางการกีฬาให้นายทะเบียนดำเนินการถอดผู้นั้นออกจากการเป็นนักกีฬาอาชีพ แห่งชาติหรือบุคลากรกีฬาอาชีพแห่งชาติและให้สิทธิในการได้รับประโยชน์ตอบแทนจากเงินกองทุน ในฐานะที่เป็นนักกีฬาอาชีพแห่งชาติหรือบุคลากรกีฬาอาชีพแห่งชาติเป็นอันระงับ

หมวด 7

นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา 54 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ให้นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(1) เข้าไปในที่ทำการสโมสรกีฬาอาชีพหรือสมาคมกีฬาอาชีพสถานที่จัดการแข่งขันกีฬาหรือสถานที่อื่นใดที่เกี่ยวข้องกับการจัดการแข่งขันกีฬาอาชีพเพื่อตรวจสอบอาคารสถานที่อุปกรณ์การแข่งขันกีฬารวมทั้งเครื่องมือเครื่องใช้และยานพาหนะที่ใช้ในการจัดการแข่งขันกีฬา อาชีพหรือกิจกรรมกีฬาที่มีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับกีฬาอาชีพตลอดจนเอกสารหลักฐานต่างๆที่เกี่ยวข้องกับกีฬาอาชีพในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือเวลาทำการของสถานที่นั้นเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการดำเนินการที่ฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

(2) มีหนังสือเรียกผู้ซึ่งเกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำส่งเอกสารหรือวัตถุที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณาได้

มาตรา 55 ในการปฏิบัติหน้าที่ของนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 54 ให้นำกีฬาอาชีพบุคลากรกีฬาอาชีพหรือผู้จัดการแข่งขันกีฬาอาชีพตลอดจนบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องหรืออยู่ในสถานที่นั้นอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา 56 ในการปฏิบัติหน้าที่นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา 57 ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ให้นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด 8

บทกำหนดโทษ

ส่วนที่ 1

โทษทางปกครอง

มาตรา 58 สโมสรกีฬาอาชีพหรือสมาคมกีฬาอาชีพใดไม่จัดแจ้งการดำเนินการตาม มาตรา 17 วรรคหนึ่งหรือไม่แจ้งการเปลี่ยนแปลง รายละเอียดข้อมูลหรือรายการหลักฐานที่ได้เคย ยื่นขอจดทะเบียนไว้แล้วตามมาตรา 20 วรรคหนึ่งต้องระวางโทษปรับทางปกครองตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึง หนึ่งแสนบาท

มาตรา 59 สโมสรกีฬาอาชีพหรือสมาคมกีฬาอาชีพใดไม่จัดทำสัญญาจ้างหรือความตกลงร่วมกันเป็นหนังสือหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานการจ้างที่คณะกรรมการประกาศ กำหนด ตามมาตรา 21 ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา 60 สโมสรกีฬาอาชีพหรือสมาคม กีฬาอาชีพใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 22 มาตรา 23 หรือมาตรา 24 ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา 61 สโมสรกีฬาอาชีพและสมาคมกีฬาอาชีพใดไม่ดูแลนักกีฬาอาชีพบุคลากรกีฬาอาชีพและบรรดากองเชียร์หรือผู้เข้าชมการแข่งขันซึ่งนิยมชมชอบนักกีฬาอาชีพหรือทีมของตนที่อยู่ภายในบริเวณสถานที่จัดการแข่งขันให้อยู่ในความเรียบร้อยตามมาตรา 27 ต้องระวาง โทษปรับทางปกครองไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา 62 ผู้จัดการแข่งขันกีฬาอาชีพใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 37 ต้องระวางโทษปรับทางปกครองวันละไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา 63 การกำหนดโทษปรับทางปกครองในส่วนนี้และการพิจารณาลงโทษทางปกครอง ให้คณะกรรมการคำนึงถึงความร้ายแรงของพฤติกรรมแห่งการกระทำความเสียหายที่เกิด จากการกระทำนั้นทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์วิธีการและอัตราที่คณะกรรมการกำหนด

ส่วนที่ 2

โทษอาญา

มาตรา 64 ผู้ใดให้ข้อให้หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่นักกีฬาอาชีพหรือผู้อื่นเพื่อจูงใจให้นักกีฬาอาชีพกระทำการล้มกีฬาต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปีหรือปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงห้าแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 65 ผู้ใดเรียกรับหรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่น เพื่อให้มีการกระทำการล้มกีฬาต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปีหรือปรับตั้งแต่สอง แสนบาทถึงห้าแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 66 ผู้ใดให้ข้อให้หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่ผู้ตัดสินหรือผู้อื่น เพื่อจูงใจให้ผู้ตัดสินทำหน้าที่ตัดสินไม่เป็นไปตามระเบียบหรือกติกาการแข่งขันหรือทำหน้าที่ ตัดสินอย่าง ไม่ถูกต้องเที่ยงธรรมต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปีหรือปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 67 ผู้ตัดสินใดเรียกรับหรือยอม จะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเอง หรือผู้อื่นเพื่อทำหน้าที่ตัดสินไม่เป็นไปตามระเบียบหรือกติกาการแข่งขันหรือทำหน้าที่ ตัดสินอย่าง ไม่ถูกต้องเที่ยงธรรมต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปีหรือปรับตั้งแต่สามแสน บาทถึงหกแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 68 ผู้ใดกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

(1) ไม่มาให้ถ้อยคำหรือส่งเอกสารหรือหลักฐานหรือสิ่งใดตาม คำสั่งของคณะกรรมการ คณะกรรมการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์คณะอนุกรรมการนายทะเบียนหรือพนักงาน เจ้าหน้าที่แล้วแต่กรณีโดยไม่มีเหตุอันสมควรหรือ

(2) ขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวก สะดวกในการปฏิบัติหน้าที่ของนายทะเบียนหรือ พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 54

บทเฉพาะกาล

มาตรา 69 ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการตามมา ตรา 6 (3) (ก) และ (ข) และ (4) ภายใน เก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ในระหว่างที่ยังไม่มีการแต่งตั้งกรรมการตามวรรคหนึ่งให้คณะกรรมการกีฬาอาชีพ ประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวง แรงงาน ผู้อำนวยการ สำนักรบประมาณและผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทยเพื่อทำหน้าที่ คณะกรรมการไปพลางก่อน โดยให้รองผู้ว่าการ การ กีฬาแห่งประเทศไทยซึ่งผู้ว่าการการกีฬาแห่ง ประเทศไทยแต่งตั้งเป็น เลขาธิการ

มาตรา 70 ให้โอนบรรดากิจการเงินและทรัพย์สินตลอดจนสิทธิและหนี้ของกองทุนส่งเสริม กีฬาอาชีพตามข้อบังคับการกีฬาแห่งประเทศไทยว่าด้วยการบริหารกองทุนการจัดการ ผลประโยชน์ และการจัดการกองทุนส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. 2552 ไปเป็นของกองทุนส่งเสริมกีฬา อาชีพตาม พระราชบัญญัตินี้

มาตรา 71 ในวาระเริ่มแรกให้คณะกรรมการกีฬาอาชีพตามมาตรา 69 หรือคณะกรรมการ ตามมาตรา 6 แล้วแต่กรณีทำหน้าที่คณะกรรมการบริหารกองทุนไปพลางก่อนจนกว่า จะมีคณะกรรมการ บริหารกองทุนตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 72 สโมสรกีฬาอาชีพและสมาคมกีฬาอาชีพที่ดำเนินการอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับให้มาจัดแจ้งการดำเนินการต่อนายทะเบียนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ พระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับในระหว่างนี้มีให้นำมาตรา 58 มาใช้บังคับ

มาตรา 73 มิให้นำความในมาตรา 37 และมาตรา 62 มาใช้บังคับแก่การจัดการแข่งขัน กีฬาอาชีพรายการที่ได้ดำเนินการไปแล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังไม่เสร็จสิ้น

มาตรา 74 ให้ออกกฎกระทรวงระเบียบหรือประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

บรรดาข้อบังคับระเบียบประกาศหรือคำสั่งของการกีฬาแห่งประเทศไทยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาอาชีพที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ยังคงใช้บังคับต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้จนกว่าจะมีระเบียบประกาศหรือคำสั่งตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้คือโดยที่กีฬาอาชีพเป็นกิจกรรมกีฬาคู่ขนานนาประเทศไทยให้มีความสำคัญและเป็นอาชีพหนึ่งที่สามารถสร้างรายได้ให้แก่นักกีฬาอาชีพบุคลากรกีฬาอาชีพและผู้ที่เกี่ยวข้องกับกีฬาอาชีพอีกทั้งการจัดให้มีการแข่งขันกีฬาอาชีพหรือกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬาอาชีพยังเป็นปัจจัยส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและเผยแพร่ชื่อเสียงเกียรติภูมิของประเทศแต่ปัจจุบันยังไม่มีกฎหมายที่ส่งเสริมกีฬาอาชีพให้มีมาตรฐานทัดเทียมนานาชาติและกำหนดมาตรการคุ้มครองช่วยเหลือส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนา นักกีฬาอาชีพบุคลากรกีฬาอาชีพและผู้ที่เกี่ยวข้องกับกีฬาอาชีพที่ชัดเจนจึงสมควรกำหนดให้มีกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมกีฬาอาชีพเพื่อกำหนดมาตรฐานด้านต่างๆเกี่ยวกับกีฬาอาชีพให้สอดคล้องกับสากลเพื่อยกระดับมาตรฐานการกีฬาอาชีพในประเทศไทยและเพื่อคุ้มครองช่วยเหลือส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนา นักกีฬาอาชีพบุคลากรกีฬาอาชีพและผู้ที่เกี่ยวข้องกับกีฬาอาชีพจึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

3. องค์ประกอบที่สำคัญของการเล่นกีฬา

แครอน (อุตม พิมพา. 2526: 14; อ้างอิงจาก Carron. 1980: 4-6) กล่าวว่า ความสามารถในการเล่นกีฬามาจากองค์ประกอบที่สำคัญเฉพาะอย่าง องค์ประกอบเหล่านี้ แบ่งออกเป็น 4 ประการ

1. ทางสรีรวิทยา
2. ทางสังคม
3. ทางโครงสร้างร่างกาย
4. ทางจิตวิทยา

จากองค์ประกอบของความสามารถในการเล่นกีฬาที่กล่าวมาแล้วนั้น อาจสรุปได้ตามความสำคัญประกอบได้ดังนี้

1. ปัจจัยด้านโครงสร้างร่างกายและสรีรวิทยา ได้แก่ ลักษณะร่างกายที่มีสัดส่วนเหมาะสม มีความสมบูรณ์แข็งแรงของกล้ามเนื้อ

2. ปัจจัยทางด้านสังคม ซึ่งได้แก่ สภาพแวดล้อมครอบครัว ครอบครัวผู้สนับสนุนและผู้ที่เกี่ยวข้อง

3. ปัจจัยด้านจิตวิทยา ได้แก่ ความต้องการด้านพื้นฐานของมนุษย์เมื่อมีความต้องการย่อมเกิดแรงบันดาลใจ เกิดพลังในการฝึกฝนอย่างจริงจัง ปัจจัยดังกล่าวเหล่านี้ย่อมจะมีอยู่ในคุณสมบัติของนักกีฬาที่มีความสามารถสูง โอย อาร์ รังสินนท์ (อาร์ รังสินนท์. 2527: 1) ได้กล่าวถึงความหมายของเด็กที่มีความสามารถสูงไว้ใช้คำว่าเด็กฉลาด เด็กอัจฉริยะ เด็กเก่ง เด็กมีพรสวรรค์หรือเด็กปัญญาเลิศ หมายถึง เด็กหรือบุคคลที่มีความสามารถเฉพาะอย่างทางวิชาการ เก่งคณิตศาสตร์ เก่งภาษาไทย เก่งทางคอมพิวเตอร์ มีความคิดสร้างสรรค์สามารถคิด ตัดแปลงของเดิมให้แปลกใหม่อย่างคาดไม่ถึง คิดแก้ปัญหาหรือคิดประดิษฐ์สิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม ผู้ที่มีความสามารถทางด้านต่างๆ ดังกล่าว ปัจจุบันเรียกว่า ความเป็นปัญญาเลิศและความถนัดเฉพาะด้าน (The Gifted and Talented) และความหมายพิเศษของบุคคลหนึ่งอาจเด่นชัดเพียงด้านเดียวหรือหลายด้านก็ได้

ประทุม ม่วงมี (2527: 292) ได้กล่าวไว้ว่า ปัจจัยที่จะเชื่อว่าคนเราจะประสบความสำเร็จจากการเล่นกีฬามากน้อยแค่ไหนนั้น ขึ้นอยู่กับอิทธิพลที่มีผลต่อความสำเร็จทางการกีฬา มี 3 กลุ่มดังต่อไปนี้

1. ปัจจัยทางสรีรวิทยา (Physiological Factor) ปัจจัยทางสรีรวิทยาเกี่ยวข้องกับระดับของสมรรถภาพหรือสภาพร่างกายที่เหมาะสมกับกีฬาประเภทต่างๆ ว่ามีมากน้อยเพียงใด ในการเล่นกีฬาประเภทใดประเภทหนึ่งหากนักกีฬามีสภาพร่างกายที่เหมาะสมและพร้อม

2. ปัจจัยทางด้านจิตวิทยา (Psychological Factors) เป็นปัจจัยทางด้านจิตวิทยาเป็นปัจจัยที่วัดได้ยากแต่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของนักกีฬาอยู่ส่วนหนึ่ง ปัจจัยทางด้านจิตวิทยาอาจมีบทบาทต่อความสำเร็จ ได้แก่ แรงจูงใจหรือความยิ่งใหญ่ของการแข่งขัน การประชาสัมพันธ์หรือการทำให้รู้จัก เสียชื่อเสียงจากผู้ชม การสนับสนุนที่อยู่เบื้องหลัง

3. ปัจจัยทางด้านกายภาพ (Physical Factors) ปัจจัยทางกายภาพเป็นสิ่งหนึ่งที่เราจะมองข้ามไม่ได้ เพราะหลายๆ โอกาสปัจจัยนี้สามารถแยกผู้ชนะออกจากผู้แพ้ ปัจจัยที่อยู่ในกลุ่มนี้ได้แก่ สภาพดินฟ้าอากาศ อุปกรณ์ที่ใช้ สถานที่หรือสนามแข่งขัน วิธีจัดระบบหรือแบ่งสายการแข่งขัน

แพทซี (เจษฎา เจียรนัย. 2530: 90; อ้างอิงจาก patsy. 88-89) กล่าวว่า ปัจจัยสำคัญที่จะพัฒนาทางด้านร่างกายนั้นควรประกอบด้วยสิ่งต่อไปนี้ คือ

1. ช่วงอายุในขณะที่นักกีฬาเริ่มต้นฝึกกีฬาคั้งแรก (เริ่มเล่น)
2. โครงสร้างและลักษณะของร่างกาย
3. ความสามารถของโค้ช
4. ช่วงเวลาในการได้รับการฝึก
5. ประสบการณ์เรียนรู้ในอดีต ซึ่งมีความคล้ายคลึงกับทักษะที่ฝึกปัจจุบัน จนสามารถถ่ายโยงการเรียนรู้ซึ่งกันและกันได้

นอกจากนี้ เกษม นครเขตต์ (2531: 65-66) ได้กล่าวถึงปัจจัยสำคัญ ๆ ที่มีอิทธิพลต่อความสามารถของนักกีฬาในการแข่งขันไม่ว่าระดับใดดังต่อไปนี้

1. ปัจจัยทางด้านสรีรวิทยา ได้แก่ ความแข็งแรงสมบูรณ์ทางกายภาพของนักกีฬาที่เกี่ยวข้องกับสภาพร่างกายของนักกีฬาว่า มีความสมบูรณ์มากน้อยเพียงใดหลังจากที่ได้รับการฝึกซ้อมแล้ว
2. ปัจจัยทางเทคนิคและทักษะ ได้แก่ การฝึกทักษะ และยุทธวิธีการเล่นเพื่อเป็นฝ่ายได้เปรียบคู่แข่ง
3. ปัจจัยทางด้านจิตวิทยา ได้แก่ ความพร้อมทางด้านขวัญและกำลังใจของนักกีฬา ซึ่งอาจจะมองว่าเป็นอิทธิพลจากแรงเชียร์ของผู้ตลอดจนการได้รับการสนับสนุนเอาใจใส่จากผู้หลักผู้ใหญ่ในประเทศ ซึ่งก็มีอยู่บ้างแต่ปัจจัยทางเทคนิคที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการแข่งขันโดยตรงคือการฝึกซ้อมเพื่อควบคุมจิตใจหรือสมาธิ ไม่ว่าจะเป็นประเภทบุคคลหรือประเภททีม นักกีฬาต้องมีความสามารถในการควบคุมจิตใจให้แน่วแน่ จึงจะปฏิบัติออกมาได้อย่างมีประสิทธิภาพ
4. ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ การได้รับการสนับสนุนด้านงบประมาณ เพื่อการฝึกซ้อมและแข่งขันซึ่งจะส่งผลกระทบต่อความพร้อมในปัจจัย 3 ด้าน ที่กล่าวมาข้างต้นปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่งที่มีความสำคัญ
5. ปัจจัยทางด้านชาติกำเนิด ได้แก่ สิ่งที่ดีตัวมาตั้งแต่กำเนิด ซึ่งบางครั้งเรียกว่าพรสวรรค์ เช่น อาจพบว่าบางคนมีพรสวรรค์ในการเคลื่อนไหว บางอย่างที่เกี่ยวข้องในการเล่นกีฬาบางประเภทเมื่อนำมาฝึกซ้อมกีฬาประเภทนั้นๆ อย่างมีระบบก็จะกลายเป็นนักกีฬาที่มีความสามารถ

4. ปัจจัยของความสำเร็จตัวแปรที่ใช้ทำการศึกษา

ผู้วิจัยได้สังเคราะห์และกำหนดปัจจัยที่มีต่อความสำเร็จในการแข่งขันของนักมวยไทยอาชีพเวทีมวยมาตรฐานในประเทศไทยไว้ 4 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านจิตวิทยาและเจตคติ ปัจจัยด้านสมรรถนะเฉพาะนักมวยไทย ปัจจัยด้านสังคมและวัฒนธรรม และปัจจัยด้านเศรษฐกิจ

4.1 ปัจจัยด้านจิตวิทยาและเจตคติ

สำหรับปัจจัยด้านจิตวิทยาและเจตคติ ผู้วิจัยให้ความสำคัญของกระบวนการทางจิตวิทยาและเจตคติของนักกีฬามวยไทยที่ใช้ 2 ปัจจัย ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การตั้งเป้าหมาย

ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของ McClelland

แมคเคลแลนด์ (McClelland) เป็นจิตวิทยาสังคมที่ให้ความสนใจ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในแง่ของแรงจูงใจทางสังคม (Social Motive) เขาได้พยายามอธิบายถึงแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่มีต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคม โดยเฉพาะพัฒนาการทางเศรษฐกิจเขาถือว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์โดยตรงกับพัฒนาการทางเศรษฐกิจ โดยเขาศึกษาสังคมของประเทศต่างๆ ในขั้นต้นเขาสนใจศึกษาการพัฒนาการทางเศรษฐกิจในแง่ของความสัมพันธ์กับศาสนา เขาพบว่าประเทศที่

ประชาชนส่วนมากนับถือศาสนาคริสต์นิกายโปรเตสแตนต์ที่มีความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจมากกว่าคาทอลิก แต่ต่อมาเมื่อเขาศึกษาลึกลงไปเขาก็กลับพบว่า ความสำเร็จทางเศรษฐกิจของประเทศไม่ได้เชื่อมโยงสัมพันธ์โดยตรงกับความเชื่อทางศาสนาแต่เขาพบว่า สังคมของประเทศใดๆ ก็ตาม หากประชาชนเน้นการอบรมเลี้ยงดูที่ให้ความเป็นอิสระ เป็นตัวของตัวเอง และฝึกการพึ่งพาตนเองแต่เล็ก จะเหนี่ยวนำแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ให้สูงขึ้นรวมทั้งพฤติกรรมแบบผู้ประกอบการที่สูงขึ้นด้วย (เอก เกิดเต็มภูมิ. 2554: 220; อ้างอิงจาก McClelland. 1938; Cited in Klein. 1982: 362-364)

นอกจากนั้น แมคเคลแลนด ยังได้บ่งชี้ถึงคุณลักษณะของผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงไว้ด้วย เช่น มีความทะเยอทะยาน มุ่งหวังต่อความสำเร็จสูง กล้าเสี่ยงในระดับปานกลาง รับผิดชอบต่อตนเองในการทำงาน มีการคาดการณ์ล่วงหน้า เป็นผู้ที่มีแผนระยะยาว เป็นต้น

แมคเคลแลนด (McClelland's Achievement Motivation Theory) ได้เน้นถึงแรงจูงใจทางสังคม 3 ประเภท (เอก เกิดเต็มภูมิ. 2536: 567; อ้างอิงจาก McClelland. 1953; 36-37) คือ

1. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motive) ซึ่งก็คือ ความปรารถนาที่จะกระสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี โดยพยายามแข่งขันกับมาตรฐานอันดีเลิศ มีความสบายใจเมื่อประสบความสำเร็จ และจะมีความวิตกกังวล เมื่อกับความล้มเหลว

2. แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ (Affiliation Motive) หมายถึง ความปรารถนาที่จะเป็นที่ยอมรับจากคนอื่น ต้องการเป็นที่นิยมชมชอบหรือรักใคร่ชอบพของผู้อื่น สิ่งเหล่านี้เป็นแรงจูงใจที่จะทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมเพื่อให้ได้มาซึ่งการยอมรับจากบุคคลอื่น

3. แรงจูงใจใฝ่อำนาจ (Power Motive) หมายถึง ความปรารถนาที่จะได้มาซึ่งอิทธิพลที่เหนือกว่าคนอื่น ๆ ในสังคม ให้บุคคลแสวงหาอำนาจ เพราะเกิดจากความรู้สึกว่าจะหากกระได้เหนือกว่าคนอื่นเป็นความภาคภูมิใจ ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่อำนาจสูงจะเป็นผู้ที่พยายามจะควบคุมสิ่งต่างๆ เพื่อให้ตนเองบรรลุความต้องการที่จะมีอิทธิพลเหนือกว่าบุคคล

แมคเคลแลนด (McClelland) เน้นความสำคัญในเรื่อง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มากกว่าแรงจูงใจด้านอื่น ๆ เพราะแมคเคลแลนดเห็นว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสำคัญมากที่สุด ความสำเร็จทางด้านเศรษฐกิจของประเทศ นอกจากนี้แมคเคลแลนด ยังได้กล่าวถึงคุณลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงไว้ดังนี้

1. เป็นผู้ที่มีความพยายามบากบั่นกระทำกิจกรรมต่างๆ ให้สำเร็จมากกว่าที่จะทำเพื่อหลีกเลี่ยงความล้มเหลว

2. จะเลือกทำงานที่เหมาะสมกับความสามารถของตนเองให้ประสบผลสำเร็จ ดังนั้นการกำหนดเป้าหมายจึงไม่ยากหรือง่ายต่อความสำเร็จมากเกินไป

3. เป็นผู้ที่มีความคิดว่างานทุกอย่างจะสำเร็จก็ด้วยความตั้งใจจริงของตนเองนั้น ไม่ใช่เพราะโอกาสอำนวย

4. การกระทำกิจกรรมใดๆ นั้น มุ่งหวังเพื่อให้บรรลุมาตรฐานของตนเอง ไม่ได้มีจุดมุ่งหมายที่รางวัลหรือชื่อเสียง

จะเห็นได้ว่า ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงนั้น จะเป็นผู้ที่ทำงานด้วยความมานะอดทนเพื่อเอาชนะความล้มเหลว พยายามที่จะไปให้ถึงจุดมุ่งหมายปลายทาง การทำงานมีเป้าหมายและแบบแผนที่แน่นอน มีการตั้งระดับความคาดหวังต่อความสำเร็จของงานค่อนข้างสูง พยายามเพิ่มความสามารถของตนเองในการประกอบกิจกรรมต่างๆ ให้สูงขึ้นเท่าที่สามารถจะทำได้ เพื่อให้บรรลุมาตรฐานอันดีเลิศโดยไม่ย่อท้อต่อความล้มเหลว (เอก เกิดเต็มภูมิ. 2536: 568; อ้างอิงจาก McClelland. 1953; 39-40)

แอทคินสัน (เอก เกิดเต็มภูมิ: 2554: 220; อ้างอิงจาก Atkinson. 1964; Cited in Klein. 1982: 366) เสนอว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เกี่ยวข้องกับ 2 แรงกระทำ หรือ 2 แรงจูงใจที่แยกจากกัน คือ ความหวังในความสำเร็จ (Hope of Success หรือ T_s) และความกลัวในความล้มเหลว (Fear of failure หรือ T_{AF}) เขากล่าวว่า ความหวังในความสำเร็จเป็นแรงผลักดันให้บุคคลเข้าร่วมงานหรือกิจกรรม ในขณะที่ความกลัวในความล้มเหลวทำให้บุคคลหลีกเลี่ยงงานหรือกิจกรรม นอกจากนี้เขายังเสนออีกว่า แรงจูงใจทั้ง 2 แบบนี้ขัดแย้งกัน บุคคลจะทำงานเพื่อความสำเร็จ เมื่อความหวังในความสำเร็จเข้มข้นกว่าความกลัวในความล้มเหลว และจะหลีกเลี่ยงงานนั้น เมื่อความกลัวในความล้มเหลวมีมากกว่าความหวังในความสำเร็จ และผลสะท้อนของแรงจูงใจทั้ง 2 แบบ จะร่วมกันควบคุมพฤติกรรมในความสำเร็จ

ความหวังในความสำเร็จ (The hope of success)

การคาดการณ์ถึงผลด้านบวกของความสำเร็จผลักดันให้บุคคลเข้าร่วมกับสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จนั้น เขาเสนอในรูปของสมการทางคณิตศาสตร์ว่า ความหวังในความสำเร็จ (T_s) กำหนดโดยความปรารถนาที่จะประสบความสำเร็จภายในตัวคน (M_s) ความเป็นไปได้หรือโอกาสของความสำเร็จที่มองเห็น (P_s) และการปลุกเร้าของคุณค่าแห่งความสำเร็จ (I_s) เขียนในรูปสมการ ดังนี้

$$T_s = M_s \times P_s \times I_s$$

แอทคินสันได้ให้คำอธิบายในองค์ประกอบแต่ละตัวของสมการคือ

แรงจูงใจสู่ความสำเร็จ หรือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (The Motive to Achieve) หรือ M_s คือ ความต้องการให้ได้มาซึ่งเป้าหมาย เป็นการจัดวางบุคลิกภาพให้มั่นคงเพื่อแสวงหาความสำเร็จ บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงมี M_s สูงกว่าบุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ และเขาได้กล่าวถึงดัชนีชี้วัดแรงจูงใจสู่ความสำเร็จที่สำคัญก็คือ ระยะเวลาที่บุคคลใช้ในการทำงานเพื่อความสำเร็จ โดยเขาสรุปว่าบุคคลที่มีแนวโน้มที่มุ่งสู่ความสำเร็จที่สูง (M_s) ทำให้มีการยืนหยัดที่ยาวนานในการทำงานได้นั้นคือ มีความเพียรพยายามในการทำงานได้นานกว่า

ความเป็นไปได้หรือโอกาสของความสำเร็จ (The Probability of Success) หรือ P_s คือ ความรู้เกี่ยวกับความเป็นไปได้ของความสำเร็จ ซึ่งมี 4 ทางคือ

1. ถ้าอดีตเคยประสบความสำเร็จในสถานการณ์ที่คล้ายคลึงกัน บุคคลจะมีความคาดหวังสูงกว่าจะประสบความสำเร็จอีก
2. ความยากของงานที่มองเห็น บุคคลคาดหวังว่าจะทำได้ดีในงานที่ง่ายมากกว่างานที่ยาก
3. การรับรู้ระดับความสำเร็จของบุคคลอื่นในงานนั้น เช่น ถ้ารู้ว่ามียุคคลจำนวนมากเคยทำงานนั้นสำเร็จ จะทำให้มองเห็นโอกาสของความสำเร็จสูงกว่าถ้าได้รับรู้ว่ามีคนจำนวนน้อยที่ทำงานนั้นสำเร็จ
4. จำนวนบุคคลที่เข้าร่วมการแข่งขันเพื่อให้งานนั้นประสบความสำเร็จยังมีจำนวนมาก ความเป็นไปได้หรือโอกาสของความสำเร็จก็จะน้อยลง

จากผลการวิจัยของเขาได้ข้อสรุปว่า ความเป็นไปได้ของความสำเร็จมีผลกระทบที่สำคัญต่อพฤติกรรมแห่งความสำเร็จ นั่นคือ งานที่เสี่ยงปานกลางจะก่อให้เกิดความพยายามสูงสุด เนื่องจากงานที่เสี่ยงปานกลางมีความท้าทายในระดับหนึ่งและมีความเป็นไปได้ที่จะทำให้สำเร็จได้ด้วย และข้อค้นพบนี้จะเป็นจริงเมื่อความหวังต่อความสำเร็จเข้มแข็งกว่าความกลัวต่อความล้มเหลว

คุณค่าของความสำเร็จ (The Value of Success) หรือ I_S มีความสัมพันธ์แบบผกผันกับความเป็นไปได้หรือโอกาสของความสำเร็จ นั่นคือ ถ้ามีความเป็นไปได้หรือมีโอกาสสูงที่จะประสบความสำเร็จ คุณค่าของความสำเร็จเมื่อได้มาจะน้อยลง

2. ความกลัวความล้มเหลว (The fear of Failure) หรือ T_{AF} หมายถึง การคาดการณ์ล่วงหน้าถึงผลทางลบอันเนื่องมาจากความล้มเหลว เมื่อบุคคลคาดการณ์ผลในทางลบจะผลักดันให้บุคคลนั้นหนีจากสถานการณ์ที่ต้องทำให้สำเร็จ และการคาดการณ์ผลกระทบด้านลบจะบั่นทอนความสามารถ โดยไปลดความมุ่งหวังของบุคคล แอทกินสัน (เอก เกิดเต็มภูมิ. 2554: 221; อ้างอิงจาก Atkinson. 1964; Cited in Klein. 1982: 370) เสนอองค์ประกอบของความกลัวความล้มเหลวในรูปสมการคณิตศาสตร์ ดังนี้

$$T_{AF} = M_{AF} \times P_F \times (-I_F)$$

โดยเขาอธิบายว่า แนวโน้มที่จะหลีกเลี่ยงความล้มเหลวหรือความกลัวความล้มเหลว (T_{AF}) ถูกควบคุมด้วยความปรารถนาภายในที่จะหลีกเลี่ยงความล้มเหลว (M_{AF}) การคาดการณ์ถึงความเป็นไปได้ของความล้มเหลว (P_F) และคุณค่าด้านลบของความล้มเหลว ($-I_F$) เป็นตัวแทนของหลักการเรียนรู้ แนวโน้มที่จะหลีกเลี่ยงความล้มเหลว (T_{AF}) และพฤติกรรม (นิสัย) ที่ใช้เพื่อหลีกเลี่ยงความล้มเหลว สะท้อนถึงการกระทำของหลักการเรื่องแรงจูงใจ

แรงจูงใจเพื่อหลีกเลี่ยงความล้มเหลว (The Motive to Avoid Failure) หรือ M_{AF} คือ การจัดวางที่มั่นคงทางบุคลิกภาพเพื่อหลีกเลี่ยงความล้มเหลว เป็นตัวแทนของปริมาณความอายและความคับข้องใจที่ได้รับเมื่อผลของความพยายามล้มเหลว และเกิดขึ้นเมื่อบุคคลประเมินความสามารถของตนเองแล้วว่ามีความเป็นไปได้ที่จะล้มเหลว

ความเป็นไปได้หรือโอกาสที่จะล้มเหลว(The Probability of Failure) หรือ P_F คือ ความรู้เกี่ยวกับความเป็นไปได้หรือโอกาสที่ล้มเหลว เช่นเดียวกับ P_S ซึ่งมี 4 ทาง คือ ความรู้เกี่ยวกับความเป็นไปได้หรือโอกาสที่ล้มเหลว คือ

1. ถ้าอดีตเคยประสบความล้มเหลวในสถานการณ์ที่คล้ายคลึงกัน บุคคลจะคาดว่าตนเองอาจจะประสบความล้มเหลวอีก
2. ความยากของงานที่มองเห็น บุคคลคาดการณ์ว่าจะล้มเหลวในงานที่รู้สึกว่ายากมากกว่างานที่รู้สึกว่ายาง่าย
3. การรับรู้ระดับความล้มเหลวของผู้อื่นในงานนั้น ความล้มเหลวของผู้คนจำนวนมากจะทำให้มองเห็นความเป็นไปได้ที่จะล้มเหลวมาก
4. จำนวนบุคคลที่เข้าร่วมการแข่งขัน ความคาดหวังว่าจะล้มเหลวจะเพิ่มขึ้น เมื่อมีบุคคลจำนวนมากเข้าร่วมในการแข่งขัน

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ตามแนวคิดของ ป.อ.ปยุตโต

พระเทพเวที (ป.อ.ปยุตโต. 2536: 95-100) ได้กล่าวว่าสังคมไทยยังคงขาดแคลนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ need for achievement หรือ desire for excellence ซึ่งเป็นสิ่งที่ต้องสร้างขึ้นในยุคปัจจุบัน และคนที่มีแรงจูงใจอยู่แล้วส่วนมากก็มักจะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่เป็นแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่ไม่แท้จริง ไม่ได้เกื้อกูลต่อการศึกษาที่แท้จริง และการอยู่ร่วมกันในสังคม แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่แท้จริง เป็นสิ่งที่ต้องสร้างให้เกิดขึ้นกับเยาวชนไทย พระเทพเวทีมองว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์นั้นมี 2 แบบด้วยกัน คือ

1. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่สนับสนุนระบบแข่งขันคือ การใฝ่ความเป็นเลิศที่สนับสนุนระบบแข่งขัน คนจำนวนมากมองแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในทัศนะของผู้นิยมระบบแข่งขันโดยนี้กว่าตัวเสริมกันหรือเป็นตัวแกนของระบบแข่งขัน ซึ่งพระเทพเวทีเห็นว่าเป็นการมองที่ผิดพลาด เพราะส่งเสริมให้วัดกับคนอื่นแข่งกับคนอื่น โดยจะต้องเหนือกว่าเขา ชนะเขา ดีกว่าเขา ซึ่งท่านขอเรียกว่า ความเป็นเลิศเทียม ไม่สอดคล้องกับกระบวนการของการศึกษาและเข้ากันไม่ได้กับการที่มนุษย์มีภาวะเป็นสัตว์สังคม ต้องอาศัยซึ่งกันและกันมาตั้งแต่แรกเกิด เพราะไม่สามารถที่จะหาอาหารและป้องกันภัยให้ตนเองได้แตกต่างจากสัตว์อื่น ๆ เช่น ลูกเต่าเมื่อออกจากไข่ก็สามารถเดินลงทะเลได้เอง เป็นต้น
2. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์หรือความใฝ่ความเป็นเลิศ คือ การใฝ่ความเป็นเลิศที่แท้ไม่ใช่ความเป็นเลิศเทียม เป็นความเป็นเลิศที่ไม่จำเป็นต้องไปแข่งหรือไปวัดความสามารถกับบุคคลอื่น เพื่อให้ตนดีกว่าหรือเหนือกว่า ซึ่งลักษณะของความเป็นเลิศที่แท่นั้นมี 3 ประการ คือ

ลักษณะที่ 1 ทำให้ดีเลิศ ให้ดีที่สุด เต็มที่แห่งงานนั้นๆ หรือเรื่องนั้นๆ จะทำได้ กล่าวคืองานนั้นๆ เรื่องนั้นๆ ดีที่สุดเต็มที่สุดได้แค่ไหน ก็ทำให้มันถึงขนาดนั้น คนไทยจำนวนมากจะขาดลักษณะข้อนี้ไป เมื่อทำอะไรก็ไม่นึกถึงว่าจะทำให้ดีที่สุดของมัน แต่ทำให้พอเสร็จๆ ผ่านๆ แบบขอไปที หรือหากจะให้แรงขึ้นก็คือ ทำอย่างมั่งง่าย ถ้าจะให้เป็นเลิศแม้ไม่ต้องทำให้ดีที่สุดกว่าใคร แต่ทำให้ดีที่สุดของเรื่องนั้นๆ ของงานนั้นๆ

ลักษณะที่ 2 มีความเป็นเลิศเพราะทำให้ดีที่สุด เต็มที่แห่งความสามารถของเรา หมายความว่า ทำให้ดีที่สุดของเราเท่าที่ตัวเราจะทำได้ เต็มขีดความสามารถของเรา มีความสามารถเท่าไรให้ใช้อย่างเต็มที่ และให้ดีกว่าครั้งก่อนๆ ของเราเอง เป็นการแข่งกับตัวเอง ทำให้มีการปรับปรุงตัวอยู่เสมอ ดียิ่งขึ้นในแต่ละครั้ง

ลักษณะที่ 3 สิ่งนั้นมีความเป็นเลิศโดยเป็นสิ่งที่ดีที่สุด เกือบที่สุด เป็นประโยชน์ที่สุดแก่ชีวิตและสังคม เราพิจารณาคุณภาพของมันแล้วว่าสิ่งที่ดีที่สุด เลิศที่สุดสำหรับชีวิต สำหรับสังคม แล้วเราก็ทำโดยลักษณะที่ 3 นี้ อาศัยหลักพุทธธรรมอย่างมาก เพราะนอกจากจะต้องมีเมตตากรุณาแล้ว ยังต้องเห็นความเชื่อมโยงของสรรพสิ่งเพื่อการเกื้อกูลกันอีกด้วย

ซึ่งลักษณะทั้ง 3 อย่างข้างต้นนี้ไม่เป็นการแข่งขัน แต่เป็นหลักการที่เข้ากับธรรมจันทะ (ดังจะกล่าวต่อไป) และพระพุทธเวทิตได้กล่าวถึงความเป็นเลิศเทียมว่า ความจริงแล้วไม่ใช่ความเป็นเลิศ แต่เป็นการแข่งขันกับคนอื่น หากไปแข่งขันกับคนที่ไม่มีความสามารถ ซึ่งท่านเรียกว่า “คนที่แย่ๆ” จะเป็นเลิศได้อย่างไร สมมติว่า 10 คน ไม่มีคนดีหรือเก่งจริงสักคน แล้วมาแข่งขันกัน 9 คนแรกแยกว่าอีกคน คนที่ชนะเลิศก็คือคนที่แย่น้อยที่สุด จึงไม่ใช่ความเป็นเลิศที่แท้จริง อย่าแข่งขันเพียงเพื่อแย่น้อยที่สุด คือเอาแต่ดีกว่ากัน ดีกว่าคนอื่นเท่าที่มีอยู่เท่านั้นเอง ถ้านำแรงจูงใจไปใส่ความเป็นเลิศแบบเทียมนี้มาส่งเสริมระบบแข่งขัน และไม่มีแรงจูงใจใส่ความเป็นเลิศที่แท้อยู่เบื้องหลังแล้วจะเป็นเพียงแข่งกันโก้ คนเรามากแข่งกันโก้ ผลที่สุดจะไม่ได้ว่าความเป็นเลิศเลย

4.2 ปัจจัยด้านสมรรถนะเฉพาะมวยไทย

ปัจจัยสำคัญของการพัฒนาความสามารถในการต่อสู้กีฬามวยไทย

กีฬามวยไทยเป็นกีฬาที่เกี่ยวข้องกับศิลปะการต่อสู้ ปัจจัยของความสำเร็จและความเป็นสุดยอดของกีฬานิตกีฬาดังกล่าวจะอยู่ที่พื้นฐานของสมรรถภาพทางกายที่สุดยอดและเฉพาะเจาะจงกับลักษณะการเคลื่อนไหว หมัด เท้า เข่า ศอก ต้องแข็งแรง ฉับไว และเฉียบคม โดยทั่วไปแล้วสมรรถภาพทางกายถูกกำหนดเป็น 2 ชนิด คือ สมรรถภาพทางกายที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ (Health Related Physical Fitness) และสมรรถภาพทางกายที่สัมพันธ์กับทักษะกีฬา (Sports Related Physical Fitness) สมรรถภาพทางกายที่สัมพันธ์กับทักษะกีฬามีการบูรณาการระหว่างสมรรถภาพทางกายที่สัมพันธ์กับสุขภาพกับสมรรถภาพทางกลไกการเคลื่อนไหวตามรูปแบบของกีฬาแต่ละชนิดกีฬา (Sport Movement Pattern) (เอก เกิดเต็มภูมิ, 2558: เอกสารอัดสำเนา) นอกจากนี้ ศิลปชัย สุวรรณชาติ (เอก เกิดเต็มภูมิ, 2558: เอกสารอัดสำเนา; อ้างอิงจาก ศิลปชัย สุวรรณชาติ, 2531) ได้กล่าวว่า สมรรถภาพทางกายและทักษะกีฬานั้นเป็นองค์ประกอบที่สำคัญโดยตรงที่มีต่อการแสดงความสามารถทางด้านกีฬา ซึ่งพัฒนาจากการเรียนรู้และการฝึกซ้อมอย่างมีระเบียบและระบบที่ถูกต้อง นักกีฬาที่มีสมรรถภาพทางกายและทักษะกีฬาที่สูงนั้นก็ย่อมสามารถแสดงทักษะออกมาได้สูง ตรงกันข้ามนักกีฬาที่มีสมรรถภาพทางกายและทักษะกีฬาที่ต่ำนั้นก็ย่อมสามารถแสดงทักษะออกมาได้น้อยกว่า แต่ถ้าสมรรถภาพทางกายและทักษะกีฬาที่เท่ากันแล้ว ผู้ที่มีสมรรถภาพทางจิตที่สมบูรณ์กว่าจะเป็นผู้ชนะ

ความคล่องตัว

หมายถึง ความสามารถในการเคลื่อนที่หรือเคลื่อนไหวในลักษณะของการเปลี่ยนมิติของการเคลื่อนไหว ได้แก่ ทิศทาง ซ้าย-ขวา หน้า-หลัง ระดับ บน-ล่าง แนวทาง ได้แก่ แนวตรง แนวโค้ง ฯลฯ การเคลื่อนไหวเปลี่ยนมิติของการเคลื่อนไหวดังกล่าวจะต้องประกอบด้วยองค์ประกอบของความเร็ว ความอ่อนตัวของข้อต่อ ความสามารถในการทำงานของประสาทกล้ามเนื้อ และการทรงตัว คือทรงตัวในขณะที่เคลื่อนที่ (Dynamic Balance) และทรงตัวในขณะที่เคลื่อนไหวอยู่กับที่ (Static Balance) จะเห็นได้ว่าในกีฬามวยไทย นักกีฬามวยที่ฉลาด หรือมีความเป็นอัจฉริยะ มวยไทยอาทิ สามารถ พยัคฆอรุณ, สมรักษ์ คำสิงห์, พุฒ ล้อเหล็ก ล้วนแต่มีความสุดยอดของความคล่องตัว การโยกหลบ หมัด เท้า (เอก เกิดเต็มภูมิ. 2558: สัมภาษณ์)

นอกจากนั้น สุนิสา โสทรวัตร (2553: 32-34) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของความคล่องตัวต่อการเล่นกีฬา ประเภทของความคล่องตัวและองค์ประกอบของความคล่องตัว ไว้ดังนี้

ประโยชน์ของความคล่องตัว

ประโยชน์ของความคล่องตัวของบุคคลที่มีต่อกิจกรรมพลศึกษา มีดังนี้

1. ใช้เป็นองค์ประกอบในการทำนายความสามารถในการเล่นกีฬาประเภทต่างๆ ได้เป็นเครื่องมือในการวัดสัมฤทธิ์ผล และให้คะแนนการพัฒนาคความคล่องตัวอันเป็นจุดมุ่งหมายเฉพาะในการสอนแต่ละหน่วย
2. เป็นส่วนหนึ่งของแบบทดสอบความสามารถทางกลไก และเป็นส่วนหนึ่งของแบบทดสอบสมรรถภาพทางกาย
3. ใช้เป็นเครื่องมือในการวัดผลการเรียนการสอน รวมทั้งวิธีสอนของครูพลศึกษา
4. เป็นแนวทางในการพัฒนาความสามารถของร่างกายหรือส่วนที่บกพร่องให้มีความสมบูรณ์และประสิทธิภาพอย่างเต็มที่
5. เป็นแนวทางในการตัดสินความสามารถของร่างกาย นำไปสู่การเล่นกีฬาประเภทต่างๆ
6. ทำให้ทราบระดับความคล่องตัวของร่างกายในแต่ละระดับ ทำให้ผู้ฝึกสอนสามารถปรับปรุงแบบฝึกและกิจกรรมการฝึกให้เหมาะสม

ประเภทของความคล่องตัว

1. ความคล่องตัวทั่วไป (General Agility) หรือเรียกว่า เป็นความคล่องแคล่วว่องไวของทั้งร่างกาย
2. ความคล่องตัวเฉพาะ (Specific Agility) ความคล่องแคล่วว่องไวเฉพาะมีความสำคัญในกิจกรรมทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนตำแหน่งของร่างกายหรือส่วนหนึ่งส่วนใดได้อย่างรวดเร็ว การออกตัวได้เร็ว การหยุดได้เร็ว และการเปลี่ยนแปลงทิศทางได้เร็ว ความคล่องแคล่วว่องไวเป็นพื้นฐานของสมรรถภาพที่ดีในกีฬาหลายอย่าง

องค์ประกอบความคล่องตัว

ความคล่องตัว ทั้งความคล่องตัวทั่วไป และความคล่องตัวเฉพาะส่วน สามารถเพิ่มได้ โดยการฝึกในส่วนประกอบต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. การร่วมงานกันของกล้ามเนื้อต้องพยายามพัฒนาให้เกิดการร่วมงานกัน ในการเคลื่อนไหว ที่เป็นแบบหนึ่งแบบใดที่จำเป็นสำหรับกิจกรรมนั้นๆ

2. พลังงานกล้ามเนื้อพลังของกล้ามเนื้อจะช่วยเพิ่มความคล่องตัว ถ้าพลังของกล้ามเนื้อ ไม่ดีการควบคุมแรงเฉื่อยของร่างกายจะเป็นไปไม่ได้ดี เช่น ในการเคลื่อนไหวอย่างรวดเร็ว ย่อม ต้องการกำลังขาอย่างมาก เพื่อให้ร่างกายหยุดหรือเพื่อให้เปลี่ยนทิศทาง การพุ่งตัวออกไป ซึ่งขึ้นอยู่กับกำลังย่อมต้องอาศัยความแข็งแรง

3. ปฏิบัติการตอบสนอง เวลาที่ใช้ในการเคลื่อนที่ตอบสนองต่อการกระตุ้นมีความสำคัญ ต่อความคล่องตัว เช่น การตอบสนองอย่างรวดเร็วในสภาพการณ์ทางกีฬา หรือการเคลื่อนไหว ของฝ่ายตรงข้าม

4. ความอ่อนตัวการมีความอ่อนตัวในช่วงปกติ มีความจำเป็นในการเคลื่อนไหวให้ได้เต็ม บั๊จจัยที่มีอิทธิพลต่อความคล่องตัว

บั๊จจัยที่มีอิทธิพลต่อความคล่องตัว ดังนี้

1. ลักษณะรูปร่างของร่างกาย คนที่มีรูปร่างผอมสูงหรืออ้วนเตี้ยมักมีความคล่องตัวน้อย คนที่มีความสูงขนาดปานกลางและมีกล้ามเนื้อแข็งแรงจะมีความคล่องตัวได้ดีแต่มีข้อแม้ ยกเว้นเพราะความ คล่องตัวยังขึ้นอยู่กับการฝึกและบั๊จจัยอื่นที่เกี่ยวข้องอีก

2. อายุและเพศ วัยเด็กจะมีความคล่องตัวเพิ่มขึ้นจนถึงอายุ 12 ปี และจะคงอยู่หรือลดลง บ้างในช่วงต่อจากนี้ประมาณ 3 ปี หลังจากระยะที่ร่างกายเติบโตเร็วผ่านไปแล้ว ความคล่องตัวจะ เพิ่มขึ้นอย่างช้าๆ จนถึงวัยผู้ใหญ่ หลังจากนั้นอีก 2-3 ปี ความคล่องตัวจะเริ่มลดลง สำหรับเพศนั้น จากการเปรียบเทียบระหว่างชายและหญิง พบว่า ผู้ชายมีความคล่องมากกว่า

3. น้ำหนักของร่างกาย คนที่มีน้ำหนักเกินปกติจะมีผลทำให้ความคล่องตัวน้อยลงเพราะ น้ำหนักตัวเป็นตัวเพิ่มแรงเฉื่อยหรือแรงต้านทานมากขึ้น ทำให้กล้ามเนื้อทำงานหนักขึ้นการเคลื่อนไหว ของร่างกายจึงช้าลง

4. ความเมื่อยล้า เนื่องจากความเมื่อยล้าทำให้ประสิทธิภาพขององค์ประกอบของความ คล่องตัวคือ ความแข็งแรง เวลาปฏิบัติ ความเร็วในการเคลื่อนไหว กำลัง และการทำงานร่วมกัน ของกล้ามเนื้อลดลง ส่งผลทำให้ความคล่องตัวลดลงตามไปด้วย

4.3 บั๊จจัยด้านสังคมและวัฒนธรรม

ใน ปีพ.ศ. 2554 สมัคร ชมชื่น ได้ศึกษากระบวนการเป็นนักมวยไทยอาชีพ เป็นการวิจัย ที่ใช้มุมมองของนักมวย โดยเน้นไปที่การเข้าสู่อาชีพของนักมวยไทยอาชีพ เพื่อทำความเข้าใจนักมวย ไทยอาชีพในฐานะที่เป็นผู้สานต่อและถ่ายทอดวัฒนธรรมไทย เพื่อทำความเข้าใจกระบวนการที่มีผลต่อ การเข้าสู่อาชีพและเงื่อนไขที่สำคัญในกระบวนการเข้าสู่มวยไทยอาชีพ บนพื้นฐานทางทฤษฎีสังคม วิทยา ดังนี้ (สมัคร ชมชื่น)

แนวคิดทฤษฎีการขัดเกลาทางสังคม (Socialization)

มนุษย์ตั้งแต่เกิดมาไม่ได้รู้ความหมายของบริบทรอบข้างไม่รู้ว่าอะไรผิดอะไรถูกอะไรที่ควรกระทำไม่ควรกระทำหรือแม้กระทั่งไม่รู้ว่าเป็นใครเป็นอะไร ต่างจากคนอื่นอย่างไร ด้วยความที่ไม่รู้อะไรจึงไม่สามารถจะพัฒนาตัวเองได้โดยอัตโนมัติ ต้องมีตัวแทนหรือองค์กรที่จะมาเปลี่ยนแปลงบุคคลจากลักษณะทางชีววิทยา (Biological Person) มาเป็นบุคคลของสังคม (Social Person) อย่างสมบูรณ์ตามกระบวนการขัดเกลาทางสังคม

แนวคิดเกี่ยวกับการขัดเกลาทางสังคมที่สำคัญ มี 3 แนวคิด ดังนี้

1. การขัดเกลาทางสังคม เป็นการสืบทอดวัฒนธรรมระหว่างคนรุ่นหนึ่งกับคนอีกรุ่นหนึ่ง (Socialization as Enculturation) แนวคิดนี้มองว่า บุคคลรับเอาวัฒนธรรมเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งกับคนอีกรุ่นหนึ่ง กล่าวคือเป็นบุคลิกของเขาโดยตรงไปตรงมาโดยอัตโนมัติ เพราะเกิดขึ้นจากการรับรู้ซ้ำๆ ซากๆ เป็นเวลานาน จนซึมซาบเข้าไปโดยเกือบจะไม่มีกระบวนการพัฒนาวัฒนธรรมนั้นๆ เลย นัยสำคัญของแนวคิดนี้ อธิบายได้ใน 3 ลักษณะ คือ ด้กรรับเอาวัฒนธรรมอย่างตรงไปตรงมา ไม่มีปฏิกิริยาตอบโต้หรือกลั่นกรองต่อวัฒนธรรมที่เขาได้รับแต่อย่างใด วัฒนธรรมมีความมั่นคงถาวร (Stable Culture) คงเส้นคงวา (Consistent Content) ไม่ขัดแย้งกัน นอกจากนี้กระบวนการขัดเกลาทางสังคมมีความสัมพันธ์กับกระบวนการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม อื่นๆ อย่างเป็นเหตุเป็นผลกัน ซึ่งมีความคงอยู่ในตัวตน แยกออกจากกันได้ยาก และเกื้อหนุนการคงอยู่ของวัฒนธรรมอย่างเป็นระบบกฎเกณฑ์

2. การขัดเกลาทางสังคม เป็นกระบวนการควบคุมแรงกระตุ้นส่วนบุคคล (Impulse Control) แนวคิดนี้มองว่ากระบวนการขัดเกลาทางสังคม เป็นกระบวนการจำกัดขอบเขตแรงกระตุ้นทางธรรมชาติของบุคคลที่ติดตัวมาแต่กำเนิด ซึ่งหากปล่อยให้ผลต่อพฤติกรรมโดยลำพังแล้ว อาจทำให้เกิดความระส่ำระสายในสังคมได้ กระบวนการทางสังคม จึงทำหน้าที่หล่อหลอมให้บุคคลผันแปรพฤติกรรมที่เกิดจากแรงกระตุ้นธรรมชาตินั้น ไปในทางที่สังคมยอมรับได้

แนวคิดนี้มีที่มาจากทฤษฎีจิตวิเคราะห์ (Psycho-Analysis) ซึ่งมองว่ามนุษย์มีความต้องการทางธรรมชาติต่างๆ ซึ่งมีมาแต่กำเนิดก่อนที่จะมาเป็นสมาชิกของสังคม เช่น ความก้าวร้าว หรือตัณหาของบุคคล ซึ่งบุคลิกภาพนี้ ฟรอยด์ (Freud: นักทฤษฎีจิตวิเคราะห์) เรียกว่า “อภีอัตตา” (Super-Ego) เพราะฉะนั้นแนวคิดนี้เชื่อว่าการควบคุมด้วยการขัดเกลาทางสังคมไม่ใช่ว่าจะกระทำได้เลย แก่ทุกคนเสมอไป แต่โดยเฉลี่ยแล้วสังคมประสบความสำเร็จในการป้องกันมิให้คนส่วนใหญ่ในสังคมแสดงออกซึ่งพฤติกรรมอันเกิดจากแรงกระตุ้นทางธรรมชาติส่วนบุคคล ซึ่งก่อให้เกิดความระส่ำระสายในสังคม

3. การขัดเกลาทางสังคมเป็นการเตรียมบุคคลเข้ารับบทบาทต่าง ๆ ในสังคม (Role Training) แนวคิดนี้มองว่ากระบวนการขัดเกลาทางสังคมเป็นกระบวนการของสังคมในอันที่จะทำให้ปัจเจกบุคคลต้องปฏิบัติตามปทัสถาน (Norms) ของสังคม โดยมองว่าการที่สังคมจะดำรงตามโครงสร้างต่าง ๆ มาสวมบทบาทในสังคมตามบุคลิกภาพ (Personality) ของบุคคลและโครงสร้างทางสังคม (Social Structure) จึงเป็นระบบที่แยกต่างหากออกจากกัน และความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพ

ส่วนบุคคลกับโครงสร้างทางสังคมจึงอาจมีหลายแนวทาง โดยกระบวนการขัดเกลาทางสังคมจะทำหน้าที่เป็นตัวเชื่อมร้อยให้สองระบบไปด้วยกันได้ตลอดจนการสวมบทบาทของสมาชิกต่าง ๆ ในสังคม

สรุปจากองค์ความรู้ที่กล่าวมาด้านการเข้าสู่อาชีพในเบื้องต้นส่วนใหญ่เป็นกลุ่มผู้ด้อยโอกาส และกลุ่มผู้ด้อยโอกาสและกลุ่มที่มีความเสี่ยงในระดับปัญหาสังคม ผู้วิจัยวิเคราะห์ประเด็นเพื่อให้เห็นถึงกระบวนการทั้งภายในและภายนอกที่มีส่วนผลักดันให้กลุ่มต่างๆ ในแต่ละหัวข้อ ได้ก้าวเข้าสู่อาชีพเหล่านั้นอย่างหลีกเลี่ยงมิได้หรือเพราะหน้าที่ หรือเพราะสนองตอบต่อโลกของความเป็นจริง เพื่อความถูกต้องตามบรรทัดฐาน หรือขัดต่อบรรทัดฐาน ซึ่งการเข้าสู่อาชีพทั้งหลายล้วนแต่ประกอบเข้าด้วยกันเป็นแรงจูงใจที่กระตุ้นให้ปฏิบัติตาม ทั้งนี้ได้แก่ ปัจจัยด้านโครงสร้างเศรษฐกิจ สังคม ที่มีผลต่อประเด็นกระบวนการเข้าสู่อาชีพ ดังเห็นได้ชัด คือ บริบทชุมชน แรงจูงใจ ภาวะกดดันจากสภาพสังคม และครอบครัว ซึ่งมีเนื้อหาที่สรุปไว้ดังนี้

1. บริบทชุมชน ภายในบริบทของแต่ละสังคมจะมีความแตกต่างทางด้านประเพณี วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม เพราะฉะนั้นหากบริบทชุมชนมีภาวะเสี่ยงในด้านใดด้านหนึ่ง กลุ่มคนรุ่นหลังที่เจริญเติบโตจะรับเอาวัฒนธรรมหรือค่านิยมที่สอดคล้องต่อพฤติกรรมเหล่านั้น อันจะเกิดเป็นปัญหาสังคม ทำให้เกิดความเปราะบางในด้านลบ เป็นต้น

2. แรงจูงใจ การชักชวนเพื่อการกระทำอะไรบางอย่าง ต้องมีปัจจัยหลายอย่างที่เป็นส่วนสำคัญ ทำให้เกิดแรงจูงใจ จึงสามารถตัดสินใจในการกระทำตามคำชักชวนหรือคำแนะนำนั้นๆ ได้อย่างเช่น ปัจจัยที่ต้องพึงพิงตนเอง โดยการหาเลี้ยงชีพ เพื่อความถูกต้องของบรรทัดฐานด้านจริยธรรมและวัฒนธรรม หรือครอบครัวยากจนจึงตัดสินใจทำงาน เป็นต้น

3. ภาวะกดดันจากสภาพสังคม เช่น เศรษฐกิจครอบครัวเป็นปัญหาความยากจนที่ทำให้ต้องดิ้นรนเพื่อตอบสนองความต้องการในปัจจุบันพื้นฐานในการอยู่รอดในสังคมครอบครัวรวมถึงสังคมเมืองทั่วไป และความกดดันจากความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ที่มีแต่ความขี้แย ทะเลาะกัน ทำให้ไม่มีความมั่นคงในครอบครัว ทั้งนี้ภาวะความกดดันที่ไม่สามารถทำตามความคาดหวังของครอบครัวได้เป็นส่วนทำให้เข้าสู่กระบวนการของอาชีพเหล่านี้ได้

4. ครอบครัว ภายในบริบทของครัวความมีความหลากหลายมิติสัมพันธ์กัน จากการกระบวนการขัดเกลาที่ได้รับการถ่ายทอดทั้งโดยตรง และทางอ้อม เป็นการปลูกฝังแนวความคิดจากการปลูกฝังแนวความคิดพัฒนาสู่ความเป็นอาชีพในเบื้องต้น นอกจากนี้อีกด้านหนึ่งของความเปราะบางด้านครอบครัวคือ ความขัดแย้ง ปัญหาครอบครัว ครอบครัวแตกแยก ล้วนเป็นปัจจัยส่งผลให้เกิดความคิดที่ผิดต่อครอบครัว ผิดต่อบรรทัดฐานของสังคมจึงสร้างอาชีพในด้านลบให้กับตัวเองและเป็นปัญหาของสังคมต่อไป

จากประเด็นเบื้องต้นด้านการเข้าสู่อาชีพต่างๆ มีความเชื่อมโยงระหว่างเงื่อนไขที่หลากหลายก่อให้เกิดแนวคิดต่อผู้ที่มีภาวะกดดันต่อการตัดสินใจทำให้ก้าวเข้าสู่อาชีพต่างๆ โดยง่าย ซึ่งในภาวะเงื่อนไขด้านครอบครัวถือเป็นองค์ขั้นพื้นฐานต่อการตัดสินใจในการทำงานมากที่สุด เพราะประเด็นด้านครอบครัวได้ส่งผลให้เกิดแรงจูงใจ ภาวะกดดันจากสภาพสังคมโดยอยู่ในพื้นฐานของบริบทชุมชน เนื่องจากประเด็นด้านครอบครัวมีความเปราะบางและภาวะกดดันด้านความสัมพันธ์ใน

ครอบครัวมีปัญหาจากหลายสาเหตุ อย่างเช่นเดความขัดแย้งในครอบครัว ครอบครัวแตกแยก ฐานะครอบครัวยากจนทำให้สมาชิกในครอบครัวมีการศึกษาน้อยหรือขาดการศึกษา ทำให้ไม่มีทักษะในการประกอบอาชีพโดยใช้ความสามารถด้านวิชาการ ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้อง เป็นองค์ความรู้ที่สามารถนำทางหรือตอบโจทย์การวิจัยในครั้งนี้ ซึ่งผู้วิจัยได้ให้ความหมายของกระบวนการกลายเป็นนักมวยไทยอาชีพ คือขั้นตอนการพัฒนาเข้าสู่มวยไทยอาชีพ ซึ่งได้แก่ ขั้นตอนการเล่นบท ขั้นตอนการเล่นบทบาท และขั้นสวมบทบาทของนักมวยไทยอาชีพ

4.4 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ

1. ด้านการพัฒนาการจัดการแข่งขันกีฬาอาชีพ (การกีฬาแห่งประเทศไทย. 2556: 23-28)

- การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการยกระดับการจัดการแข่งขันกีฬาอาชีพ ทั้งในมิติของภาครัฐที่ต้องอำนวยความสะดวก การใช้มาตรการทางภาษีการปรับปรุงกฎ ระเบียบ และการลดขั้นตอนในการดำเนินงาน การส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรกีฬาอาชีพ การสร้างแนวปฏิบัติของท้องถิ่นต่อการส่งเสริมกีฬาอาชีพและภาคเอกชน ที่มีส่วนร่วมในการเป็นผู้ให้การสนับสนุนในการรายการใหญ่ของประเทศ รายการนานาชาติที่จัดแข่งในประเทศ โดยรัฐอาจจะร่วมเป็นเจ้าภาพในการจัดการแข่งขันกับเอกชน หรือวางมาตรการทางการลงทุนหรือภาษี เพื่อเป็นแรงจูงใจแก่ผู้ให้บริการสนับสนุนกีฬาอาชีพเข้ามาสนับสนุนการแข่งขันมากขึ้น เป็นต้น

- การพัฒนาระบบลีกของกีฬาอาชีพของประเทศให้มีมาตรฐานของกีฬาอาชีพ และมีมาตรฐานในระดับสากลของชนิดกีฬาอาชีพนั้นๆ และการพัฒนาระบบลีกของเยาวชน การสร้างและพัฒนาประชากรกีฬาคุณภาพรองรับการเติบโตของลีกการแข่งขันในประเทศ และการเชื่อมต่อการแข่งขันกีฬาระดับโลก

- การส่งเสริมความร่วมมือกับลีกที่ประสบความสำเร็จในต่างประเทศ ในการพัฒนา นักกีฬาเยาวชน การพัฒนาผู้ฝึกสอน การแลกเปลี่ยนนักกีฬาระหว่างกัน การจัดแข่งขันร่วมของนักกีฬาในระดับเยาวชน และระดับอาชีพ

- การพัฒนาสนามแข่งของลีกกีฬาอาชีพ ให้ได้มาตรฐานตามเกณฑ์ โดยเฉพาะแสงสว่าง อัจฉริยะผู้ชม ความปลอดภัย และการพัฒนาการแข่งขันความสอดคล้องกับบริบทของประเทศตามเจตนารมณ์ ของพระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. 2556

- การส่งเสริม สนับสนุนการประชาสัมพันธ์ของภาครัฐในการสร้างความนิยมในรายการแข่งขันกีฬาอาชีพ ใช้ช่องทางสื่อสารประชาสัมพันธ์ของภาครัฐในการมีส่วนร่วมกระตุ้นการเติบโตของกีฬาอาชีพ โดยการให้สิทธิพิเศษแก่รายการแข่งขันกีฬาอาชีพที่จะถ่ายทอดสดสู่ผู้ชม

- การวางมาตรการในการสร้างบรรทัดฐานในการชม เชียร์กีฬาอาชีพของประเทศ เสริมสร้าง ความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องแก่ผู้ชม พร้อมทั้งการนำกีฬาอาชีพมาเป็นส่วนในการสร้างวินัย และสังคมที่ดีแก่ประเทศ

- การกำหนดคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ที่เหมาะสมในการนำเข้ามาซึ่งผู้เล่นกีฬาอาชีพ ที่มาสังกัดสโมสรกีฬาอาชีพในประเทศ เพื่อไม่ให้เป็นการอุปสรรคต่อการพัฒนานักกีฬาอาชีพของ ประเทศ และการสร้างปัญหาทางความมั่นคง หรือปัญหาในด้านอื่นๆ

2. ด้านการพัฒนาักกีฬาและบุคลากรกีฬาอาชีพ

- ความร่วมมือของการกีฬาแห่งประเทศไทย สมาคม สโมสร ในการร่วมสนับสนุนต่อยอดนักกีฬาเป็นเลิศสู่ักกีฬาอาชีพ โดยการให้สวัสดิการ การส่งเสริมการฝึกซ้อมการแข่งขัน และปัจจัยอื่นๆ

- การผลิตและพัฒนาบุคลากรทางการกีฬาอาชีพ โดยเฉพาะผู้ฝึกสอนในบางชนิดกีฬา อาชีพที่ยังไม่เข้มแข็งจะต้องเน้นการสรรหา คัดเลือก ผู้ฝึกสอนจากต่างประเทศ และให้ผู้ฝึกสอน คนไทย ร่วมเรียนรู้และทำงานร่วมกับโค้ชต่างประเทศ

- การพัฒนาศักยภาพผู้ตัดสินกีฬาอาชีพ โดยเฉพาะกีฬาประเภทที่มต้องเน้นการมี คุณธรรมและความสามารถในระดับสากล

- ภาครัฐและองค์กรกีฬาอาชีพที่เกี่ยวข้องควรร่วมกันสร้างสังคมกีฬาอาชีพให้มีความ เข้มแข็ง เติบโตอย่างมีคุณภาพ ผู้ปกครองให้การสนับสนุนเยาวชนในการเข้ามาเล่นกีฬาอาชีพ ให้มีความสำคัญกับการสร้างทัศนคติที่ดี การสร้างนักกีฬาที่มีทักษะการเล่นที่ถูกต้องตั้งแต่เยาวชน การเล่นกีฬาอย่างถูกวิธี พร้อมทั้งมีกระบวนการที่ดีในการคัดเลือก และส่งเสริมอย่างต่อเนื่อง จนเป็นักกีฬาอาชีพประสบความสำเร็จโดยอาศัยการเตรียมักกีฬาของการกีฬาแห่งประเทศไทย/ สมาคมกีฬาอาชีพ

- การส่งเสริมการเป็นักกีฬาอาชีพอย่างมืออาชีพ ของสโมสรกีฬา และการกีฬา แห่งประเทศไทย ผ่านการอบรม การแนะนำ ทั้งด้านการครองตน การจัดการรายได้และการส่งเสริม การนำวิทยาศาสตร์กีฬามาใช้ในการพัฒนาสมรรถภาพของักกีฬาการพัฒนาแก่นักกีฬาในระดับ เยาวชนเพื่อการเตรียมพื้นฐานทางการกีฬาที่ดี และการดูแลักกีฬาอาชีพที่กำลังมีการแข่งขัน และควร ให้การสนับสนุนแก่สโมสรองค์กรกีฬาอาชีพในการนำวิทยาศาสตร์การกีฬามาใช้ในการพัฒนานักกีฬา ในสังกัด ทั้งนี้การกีฬาแห่งประเทศไทย ควรดำเนินการเชิงรุกในการพัฒนาบุคลากรทางด้าน วิทยาศาสตร์การกีฬาให้กับองค์กรกีฬาอาชีพ ผ่านความร่วมมือกับสถาบันการศึกษา

- การส่งเสริมความร่วมมือระหว่างองค์กรกีฬาอาชีพ การกีฬาแห่งประเทศไทย และ สถาบันอุดมศึกษาในการผลิตบุคลากรกีฬาอาชีพ และการร่วมมือกับภาครัฐในการพัฒนาทักษะฝีมือ แรงงานรองรับการเติบโตของกีฬาอาชีพ พร้อมพัฒนาให้เป็นแรงงานที่มีคุณภาพที่สามารถปฏิบัติงาน ที่ต่างประเทศได้ โดยเฉพาะในประเทศประชาคมอาเซียน

3. ด้านการสร้างรายได้และการยึดกีฬาเป็นอาชีพของักกีฬาและบุคลากรกีฬาอาชีพ

- การควบคุม กำกับ ให้สโมสร ผู้จัดการแข่งขัน ถือปฏิบัติตามสัญญาจ้างหรือความตกลง ที่ให้ไว้กับักกีฬา และบุคลากรกีฬาอาชีพ พร้อมทั้งส่งเสริมการพัฒนาความตกลงที่มีคุณธรรม เป็นธรรมกับทุกฝ่าย

- การกำหนดระบบการควบคุม กำกับการจ้างในระบบกีฬาสี โดยเฉพาะค่าตัวนักกีฬาไม่ให้สูงหรือต่ำเกินไป ที่จะทำให้เกิดความได้เปรียบ เสียเปรียบ โดยเฉพาะในสโมสรขนาดใหญ่

- การใช้มาตรการจากกองทุนกีฬาสีในการส่งเสริมสนับสนุนนักกีฬาสีไปร่วมแข่งขันในต่างประเทศ

- การส่งเสริมการรวมกลุ่มของนักกีฬาและบุคลากรกีฬาสี เพื่อการรักษาผลประโยชน์ของกลุ่ม

4. ด้านการบริหารจัดการองค์กรกีฬาสี

- การพัฒนารูปแบบ มาตรการในการช่วยเหลือสนับสนุนการพัฒนาองค์กรกีฬาสี การสร้างมาตรฐานในการจัดการองค์กรทั้งสมาคม ผู้จัดการแข่งขัน สโมสรให้ได้ตามมาตรฐานของตามเกณฑ์แต่ละชนิดกีฬาสี ทั้งด้านการจัดการแข่งขัน การทำธุรกิจสิทธิประโยชน์ การพัฒนานักกีฬา และการบริหารจัดการภายในและการดำเนินงานที่เป็นนิติบุคคลทางการกีฬาสีที่มีคุณภาพ

- การส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพของผู้บริหารองค์กรกีฬาสีในการบริหารจัดการองค์กรกีฬาสีอย่างมืออาชีพ

- การติดตาม การประเมินผล และการพัฒนาองค์กรกีฬาสีอย่างต่อเนื่อง

5. ด้านการพัฒนาเป็นศูนย์กลางการแข่งขันกีฬาสีในระดับนานาชาติ

- การส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาแต่ละชนิดกีฬาให้เป็นศูนย์กลางแต่ละชนิดกีฬา เอเชีย ให้มีความเข้มแข็งในการเป็นแหล่งผลิตและพัฒนา นักกีฬาและบุคลากรกีฬา

- การสร้างรายการแข่งขันกีฬาสีภายในประเทศที่มีศักยภาพเป็นรายการในระดับนานาชาติ โดยการสนับสนุนงบประมาณจัดการแข่งขันจากรัฐ และการร่วมกับภาคเอกชนองค์กรกีฬาสี

- ส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางในการพัฒนาบุคลากรกีฬาสี การเป็นแหล่งเก็บตัวฝึกซ้อม การเป็นแหล่งวิชาการกีฬาสีของอาเซียน

6. ด้านการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ และการพัฒนาประเทศ

- การส่งเสริมสถานประกอบการที่ผลิตผลิตภัณฑ์ทางกีฬาสี หรือเกี่ยวเนื่องการบริการทางการกีฬาสีผ่านกลไกการส่งเสริมการลงทุน

- การส่งเสริมผู้ผลิตในการออกแบบ พัฒนาสินค้า อุปกรณ์ทางการกีฬาสี เพื่อลดการนำเข้าจากต่างประเทศ และส่งเสริมการส่งออกไปยังต่างประเทศ โดยเฉพาะจากกีฬาเอกลักษณ์ไทย

- การบูรณาการกีฬาสีกับกิจกรรมทางท่องเที่ยว เพื่อการกระตุ้นการเข้ามาของนักท่องเที่ยวกลุ่มผู้ชมกีฬาสี

- การส่งเสริมการลงทุนสร้างสนามแข่งขันกีฬาสี ขนาดมาตรฐานในประเทศ โดยรัฐอาจจะใช้มาตรการทางภาษี หรือการให้ดอกเบี้ยพิเศษหรือมาตรการเพื่อการจูงใจ

- การใช้กีฬาอาชีพเป็นสื่อสัมพันธ์ที่ดีกับประเทศเพื่อนบ้าน และการสร้างสรรค์สังคมที่ดีในประเทศ พร้อมทั้งการส่งเสริมให้ผู้จัดการแข่งขัน องค์กรกีฬาอาชีพ บุคลากรกีฬาอาชีพร่วมกิจกรรมในการรับผิดชอบต่อสังคม

- การส่งเสริมอุตสาหกรรมกีฬา และต่อเนื่องโดยเน้นการใช้ตราสัญลักษณ์ไทย ให้แพร่หลายในสินค้าทางการกีฬาเพื่อการส่งออก

แนวโน้มการพัฒนากีฬาอาชีพของประเทศในอนาคต (มุมมองของสมาคม สโมสร และบุคลากรกีฬาอาชีพ)

จากการประชุมกลุ่มย่อยขององค์กรกีฬาอาชีพ บุคลากรกีฬาอาชีพ ผู้ทรงคุณวุฒิทางการกีฬาอาชีพ และผู้บริหารของวงการกีฬาแห่งประเทศไทย พบว่าแนวโน้มการพัฒนากีฬาอาชีพของประเทศในอนาคตที่ควรจะเป็น และข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนากีฬาอาชีพ ดังรายละเอียดต่อไปนี้ (การกีฬาแห่งประเทศไทย. 2558: อัดสำเนา)

1. แนวโน้มการพัฒนากีฬาอาชีพ มีข้อเสนอ ดังนี้

- การเติบโตของคนดูจะเติบโตขึ้นมากประชากรกีฬาอาชีพจะเพิ่มมากขึ้นเป็นอุตสาหกรรมทางการกีฬาที่เข้มแข็ง การเป็นพหุทางวัฒนธรรมทางการกีฬาที่มีการแลกเปลี่ยนกันระหว่างประเทศ

- การนำกีฬาอาชีพมาเชื่อมโยงกับการท่องเที่ยว ขยายตัวเข้าซมกับเส้นทางการท่องเที่ยว และการจัดโปรโมชั่นทางการตลาดของผู้ให้การสนับสนุนกีฬาอาชีพ

- เม็ดเงินทางการกีฬาจะสูงมากขึ้น ทั้งค่าลิขสิทธิ์ ค่าสปอนเซอร์ มูลค่าของสปอนเซอร์ประจำตัวของนักกีฬาที่เพิ่มมากขึ้น และมูลค่าการถ่ายทอดสด ซึ่งต้องมีการแข่งขันประมูลในราคาที่สูงมากขึ้นโดยเฉพาะรายการแข่งขันนานาชาติ

- การปรับเปลี่ยนมาสู่ระบบการถ่ายทอดสดทางโทรทัศน์ อินเทอร์เน็ตมากขึ้น เพื่อขยายลิขสิทธิ์ สิทธิประโยชน์

- มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการแข่งขัน เพื่อการแข่งขันที่มีความสนุกมากขึ้น

2. ความท้าทายในการพัฒนาให้เป็นกีฬาอาชีพที่เข้มแข็ง มีข้อเสนอ ดังนี้

- การพัฒนาคุณภาพของนักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬา ผู้บริหารองค์กรกีฬา และผู้ชม และความเป็นมืออาชีพ ความมีคุณธรรม จริยธรรมของคนกีฬาอาชีพ

- การพัฒนาการแข่งขันที่มีความเป็นสากล มีความยุติธรรม ความเสมอภาพ การคุ้มครองสิทธิผลประโยชน์ และการมีรายได้จากการจัดการแข่งขันที่ทุกฝ่ายสามารถยึดเป็นอาชีพได้

- การบริหารจัดการของลีกทั้งสมาคม ผู้จัดการแข่งขัน สโมสรที่ต้องมีธรรมาภิบาล พัฒนาระบบ ระเบียบตามเกณฑ์ของชนิดกีฬา และมีความเป็นสากล

3. การสนับสนุนของภาครัฐที่ควรจะเป็นในการพัฒนากีฬาอาชีพ มีข้อเสนอ ดังนี้

- การอำนวยความสะดวกในการเข้า ออกของนักกีฬา และบุคลากรกีฬาอาชีพ

- การสร้างความร่วมมือเพื่อการสนับสนุนรายการแข่งขันกีฬาอาชีพของประเทศ และรายการนานาชาติที่แข่งขันในประเทศ การสนับสนุนงบประมาณในการจัดการแข่งขัน เงินรางวัล หรือปัจจัยจูงใจอื่นในการแข่งขันกีฬาอาชีพ

- การให้มาตรการทางภาษี แก่ผู้ให้บริการสนับสนุน เพื่อเป็นการกระตุ้นการเข้ามาของผู้ให้การสนับสนุน โดยเฉพาะในรายการแข่งขันกีฬาอาชีพรายการนานาชาติ

- การสร้างสนามกีฬามาตรฐานที่เพียงพอ รองรับการแข่งขันนานาชาติ การส่งเสริมการลงทุนทางด้านโครงสร้างพื้นฐานทางการกีฬาที่ได้ตามเกณฑ์มาตรฐานของสมาพันธ์กีฬาอาชีพ

- การส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนานักกีฬาจากเยาวชน สู่กีฬาอาชีพอย่างต่อเนื่อง

- การส่งเสริมสนับสนุน และพัฒนาให้มีผู้ฝึกสอนมืออาชีพ มาพัฒนาศักยภาพแก่ผู้ฝึกสอนชาวไทย และการพัฒนานักกีฬา

- การบูรณาการความร่วมมือในการส่งเสริมกีฬาอาชีพของสมาคม การกีฬาแห่งประเทศไทย ให้มีความเป็นเอกภาพ เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

5. พระราชบัญญัติกีฬามวย พุทธศักราช 2542

พระราชบัญญัติ

กีฬามวย

พ.ศ. 2542

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 4 ธันวาคม พ.ศ. 2542

เป็นปีที่ 54 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่าโดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยกีฬามวย

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา 29 ประกอบกับมาตรา 48 และมาตรา 50 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายจึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542”

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป เว้นแต่บทบัญญัติหมวด 2 และหมวด 3 ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา 3 ในพระราชบัญญัตินี้

“กีฬามวย” หมายความว่า การแข่งขันชกมวยตามกติกาของศิลปะมวยไทยหรือกีฬามวยสากล

“นักมวย” หมายความว่า ผู้ซึ่งเข้าแข่งขันกีฬามวย

“สนามมวย” หมายความว่า อาคาร สถานที่ หรือบริเวณอื่นใด สำหรับใช้ในการแข่งขันกีฬามวยเป็นปกติ

“นายสนามมวย” หมายความว่า ผู้ทำหน้าที่จัดการหรือดำเนินกิจการสนามมวย

“ผู้จัดการนักมวย” หมายความว่า ผู้ทำหน้าที่เป็นผู้แทนและจัดการดูแลผลประโยชน์ของนักมวยโดยได้รับค่าตอบแทน

“ผู้จัดรายการแข่งขันมวย” หมายความว่า ผู้จัดให้มีการแข่งขันกีฬามวย

“หัวหน้าค่ายมวย” หมายความว่า ผู้เป็นเจ้าของค่ายมวย

“ผู้ตัดสิน” หมายความว่า ผู้ห้ามมวยบนเวทีและผู้ให้คะแนนในการแข่งขันกีฬามวย

“ผู้ฝึกสอน” หมายความว่า ผู้ซึ่งทำหน้าที่ฝึกสอนศิลปะมวยไทยหรือมวยสากล

“การล้มมวย” หมายความว่า การเข้าแข่งขันกีฬามวยโดยแสร้งชกแพ้ และให้หมายรวมถึงการเข้าแข่งขันกีฬามวยโดยได้มีการกำหนดผลการแข่งขันไว้เป็นการล่วงหน้า หรือมีเจตนาเพื่อให้ผลการแข่งขันกีฬามวยเป็นไปตามที่กำหนดผลล่วงหน้า

“เงินรางวัล” หมายความว่า เงินที่ให้เป็นค่าตอบแทนแก่นักมวยในการแข่งขันกีฬามวยแต่ละครั้งตามที่ได้ทำความตกลงไว้

“บุคคลในวงการกีฬามวย” หมายความว่า นักมวย ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน ผู้จัดการ นักมวย หัวหน้าค่ายมวย นายสนามมวย และผู้จัดรายการแข่งขันมวย

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการกีฬามวย

“การกีฬาแห่งประเทศไทย” หมายความว่า การกีฬาแห่งประเทศไทยตามกฎหมายว่าด้วยการกีฬาแห่งประเทศไทย

“นายทะเบียน” หมายความว่า ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการกีฬามวย และผู้ซึ่งผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการกีฬามวยมอบหมาย

“ผู้รับใบอนุญาต” หมายความว่า ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทยแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 4 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา*รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ยกเว้นค่าธรรมเนียมกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติหน้าที่และจรรยาบรรณของบุคคลในวงการกีฬามวย และกำหนดกิจการอื่น ๆ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้
กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด 1

คณะกรรมการกีฬามวย

มาตรา 5 ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการกีฬามวย” ประกอบด้วย รัฐมนตรีซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา*มอบหมายเป็นประธานกรรมการ ผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทย ผู้แทนการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย ผู้แทนกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข ผู้แทนกระทรวงแรงงาน นายกษมาคมกีฬามวยอาชีพแห่งประเทศไทย และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนไม่เกินเจ็ดคน และให้ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการกีฬามวยเป็นกรรมการและเลขานุการ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา โดยคำแนะนำของประธานกรรมการและกรรมการ โดยตำแหน่งตามวรรคหนึ่งแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจากผู้ซึ่งมีประสบการณ์เกี่ยวข้องกับกีฬามวย ในจำนวนนี้ให้แต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีภูมิสำเนาในภูมิภาคต่าง ๆ ของประเทศอย่างน้อยสี่คน

มาตรา 6 กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ หรือในกรณีที่มีการแต่งตั้ง กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนหรือเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

เมื่อครบกำหนดตามวาระดังกล่าวในวาระหนึ่ง หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ ทั้งนี้ ไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

มาตรา 7 นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๖ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (1) ตาย
- (2) ลาออก

(3) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา*ให้พ้นจากตำแหน่งตามคำแนะนำของประธานกรรมการและกรรมการซึ่งมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมด

(4) เป็นบุคคลล้มละลาย

(5) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(6) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา 8 การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา 9 ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) ส่งเสริม สนับสนุน อนุรักษ์ และเผยแพร่กีฬามวย

(2) วางแผนและกำหนดมาตรการต่าง ๆ เกี่ยวกับกีฬามวย เพื่อคุ้มครองความปลอดภัยและสวัสดิภาพของนักมวย

(3) พิจารณาเสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีเกี่ยวกับการออกกฎกระทรวง กำหนดมาตรฐานการปฏิบัติหน้าที่และจรรยาบรรณของบุคคลในวงการกีฬามวย

(4) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้

(5) ออกข้อบังคับ ระเบียบ หรือประกาศเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ ตลอดจนออกข้อบังคับว่าด้วยการประชุมและการดำเนินงานของคณะกรรมการ

(6) ปฏิบัติการอื่นตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ

(7) ปฏิบัติการอื่นตามที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย

มาตรา 10 ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งภายในขอบเขตแห่งอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ

ให้นำมาตรา 8 มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา 11 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา 9 และมาตรา 10 คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการมีอำนาจเรียกบุคคลในวงการกีฬามวยมาให้ข้อเท็จจริง คำอธิบาย คำแนะนำ หรือความเห็น หรือให้บุคคลดังกล่าวส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องมาเพื่อประกอบการพิจารณาได้ตามที่เห็นสมควร

หมวด 2 การส่งเสริมและการคุ้มครอง

มาตรา 12 คณะกรรมการมีอำนาจให้ทุน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใด เพื่อส่งเสริมสวัสดิการแก่นักมวย ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน และหัวหน้าค่ายมวยที่เป็นบุคคลธรรมดาในกรณีที่ประสบอุบัติเหตุเจ็บป่วยจากการแข่งขันกีฬามวยหรือกรณีอื่นอันควรแก่การสงเคราะห์

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการให้ทุน ทรัพย์สิน และประโยชน์อื่นใดตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา 13 คณะกรรมการมีอำนาจให้ทุน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดเพื่อส่งเสริมสนับสนุน อนุรักษ์ และเผยแพร่กิจกรรมกีฬามวย

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการให้ทุน ทรัพย์สิน และประโยชน์อื่นใดตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา 14 ในการจัดการแข่งขันกีฬามวยแต่ละครั้ง นายสนามมวยและผู้จัดรายการแข่งขันมวยต้องจัดให้มีมาตรการเพื่อความปลอดภัยสำหรับนักมวย อย่างน้อยตามมาตรฐานดังต่อไปนี้

(1) จัดให้แพทย์แผนปัจจุบันตรวจสอบสุขภาพของนักมวยแต่ละคนก่อนการแข่งขันกีฬามวยเพื่อรับรองว่านักมวยมีสุขภาพสมบูรณ์พร้อมทำการแข่งขัน

(2) จัดให้มีแพทย์แผนปัจจุบันหรือพยาบาลวิชาชีพ และอุปกรณ์ทางการแพทย์ประจำสนามมวยในขณะที่มีการแข่งขัน

(3) จัดให้มีการประกันภัยอุบัติเหตุส่วนบุคคลอันเนื่องมาจากการแข่งขันกีฬามวยสำหรับนักมวย

การจัดให้มีมาตรการเพื่อความปลอดภัยตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา 15 ในการแข่งขันกีฬามวยแต่ละครั้ง ผู้จัดรายการแข่งขันมวย หัวหน้าค่ายมวย หรือผู้จัดการนักมวยตามที่ได้ตกลงกัน แล้วแต่กรณี ต้องจ่ายเงินรางวัลให้แก่นักมวย ซึ่งต้องไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบของค่าตอบแทนรวมกันทั้งหมดที่ผู้จัดรายการแข่งขันมวยตกลงจ่ายให้แก่นักมวย หัวหน้าค่ายมวย และผู้จัดการนักมวย

ความตกลงเกี่ยวกับส่วนแบ่งค่าตอบแทนตามวรรคหนึ่ง ต้องทำหลักฐานเป็นหนังสือลงลายมือชื่อนักมวย หัวหน้าค่ายมวย ผู้จัดการนักมวย และผู้จัดรายการแข่งขันมวยที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกำหนดค่าตอบแทน แล้วแต่กรณี และต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขการแบ่งและการจ่ายเงินรางวัลตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

บรรดาทรัพย์สินที่มีผู้มอบให้แก่นักมวยโดยตรงในการแข่งขันกีฬามวย ให้ตกเป็นของนักมวยทั้งหมด ข้อตกลงใด ๆ เพื่อแบ่งปันทรัพย์สินดังกล่าวจากนักมวยให้ตกเป็นโมฆะ

บทบัญญัติวรรคหนึ่งและวรรคสอง มิให้ใช้บังคับแก่การแข่งขันกีฬามวยบางประเภทตามที่กำหนดในกฎกระทรวงตามมาตรา 26 กฎกระทรวงดังกล่าวให้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการจ่ายเงินรางวัลไว้ด้วย

มาตรา 16 ให้คณะกรรมการจัดให้มีระเบียบและกติกามาตรฐานสำหรับการแข่งขันกีฬามวยเพื่อใช้ในการจัดการแข่งขันกีฬามวย ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงอายุ เพศ ความปลอดภัยของนักมวย และจารีตประเพณีในการแข่งขันกีฬามวย

หมวด 3

การควบคุม

มาตรา 17 ให้จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการกีฬามวยขึ้นมีฐานะเป็นหน่วยงานของการกีฬาแห่งประเทศไทย

มาตรา 18 ให้ผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทยด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการแต่งตั้งพนักงานของการกีฬาแห่งประเทศไทยคนหนึ่งระดับไม่ต่ำกว่าผู้อำนวยการกองเป็นผู้ว่าการสำนักงานคณะกรรมการกีฬามวย

ให้ผู้ว่าการสำนักงานคณะกรรมการกีฬามวยมีอำนาจบังคับบัญชาพนักงานเจ้าหน้าที่พนักงานและลูกจ้างในสำนักงานคณะกรรมการกีฬามวย

มาตรา 19 สำนักงานการกีฬาแห่งประเทศไทยสาขาจังหวัด มีหน้าที่ช่วยนายทะเบียนในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ตามที่นายทะเบียนมอบหมาย โดยความเห็นชอบของผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทย

มาตรา 20 ให้นายทะเบียนจัดทำทะเบียนประวัติบุคคลในวงการกีฬามวยและออกบัตรประจำตัวนักมวย ผู้ฝึกสอน และหัวหน้าค่ายมวย

ทะเบียนประวัติบุคคลในวงการกีฬามวยและแบบบัตรประจำตัวนักมวย ผู้ฝึกสอน และหัวหน้าค่ายมวยตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา 21 ในการควบคุมกีฬามวยให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่นายทะเบียนมอบหมาย มีอำนาจดังต่อไปนี้

(1) เข้าไปในสนามมวยในระหว่างเวลาทำการอยู่เพื่อตรวจสอบใบอนุญาต สภาพ และลักษณะของสถานที่ทำการ เครื่องมือเครื่องใช้และยานพาหนะเพื่อการพยาบาลที่ใช้ในการจัดการแข่งขันกีฬามวย ตลอดจนเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกีฬามวย

(2) เรียกบุคคลในวงการกีฬามวยหรือตัวแทนมาให้ถ้อยคำ หรือชี้แจงหรือให้ส่งเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกีฬามวยเพื่อตรวจสอบ

มาตรา 22 การมอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา 21 ให้นายทะเบียนมอบหมายเป็นหนังสือ

มาตรา 23 ในการปฏิบัติหน้าที่ นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 24 เมื่อนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่นายทะเบียนมอบหมายพบว่ามี การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนพิจารณาดำเนินการตามมาตรา 39 หรือ มาตรา 40 แล้วแต่กรณี แล้วรายงานให้คณะกรรมการทราบ

มาตรา 25 ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา 26 ห้ามมิให้ผู้ใดจัดแข่งขันกีฬามวย โดยไม่ได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน เว้นแต่ ในกรณีการจัดการแข่งขันกีฬามวยบางประเภทตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

การขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามที่กำหนดในกฎกระทรวง หลักเกณฑ์การอนุญาตให้จัดการแข่งขันกีฬามวย สำหรับนักมวยที่มีอายุต่ำกว่าสิบห้าปีบริบูรณ์จะกำหนดได้เฉพาะเมื่อมีอุปสรรคในการป้องกันความ ปลอดภัย ในการแข่งขัน

ในการออกใบอนุญาต นอกจากต้องปฏิบัติตามวรรคสองแล้ว นายทะเบียนอาจกำหนดเงื่อนไข อื่นๆ ได้เท่าที่จำเป็นเพื่อให้เกิดการจัดการแข่งขันกีฬามวยเป็นไปตามระเบียบและกติกาคณะกรรมการ กำหนด

การจัดการแข่งขันกีฬามวยที่ไม่ต้องขออนุญาตตามวรรคหนึ่ง ต้องแจ้งให้นายทะเบียน ทราบก่อนและต้องปฏิบัติตามมาตรฐานที่กำหนดตามมาตรา 16

มาตรา 27 ห้ามมิให้ผู้ใดจัดตั้งสนามมวยโดยไม่ได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน การขอรับ ใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ ให้นำมาตรา 26 วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 28 ผู้รับใบอนุญาตจัดตั้งสนามมวยมีสิทธิที่จะจัดการแข่งขันกีฬามวยได้ทุกประเภท โดยไม่ต้องขออนุญาตจัดการแข่งขันกีฬามวยตามมาตรา ๒๖

ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตจัดตั้งสนามมวย ดำเนินกิจการอื่นในสนามมวย เว้นแต่เป็นกิจการ ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด หรือได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนเป็นการเฉพาะ

มาตรา 29 นักมวยที่จะจดทะเบียนได้ต้อง

- (1) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบห้าปีบริบูรณ์
- (2) ไม่เป็นโรคพิษสุราเรื้อรัง หรือติดยาเสพติดให้โทษ หรือเป็นโรคที่คณะกรรมการกำหนด
- (3) ไม่เป็นคนวิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
- (4) ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสียหาย ซึ่งคณะกรรมการเห็นว่าจะนำมาซึ่งความเสียหายแก่

วงการกีฬามวย

ผู้เยาว์ที่จดทะเบียนเป็นนักมวยแล้ว อาจทำนิติกรรมอันเกี่ยวกับการเข้าแข่งขันกีฬามวย ได้โดยไม่ต้องได้รับความยินยอมจากผู้แทนโดยชอบธรรมอีก

มาตรา 30 นักมวยที่จดทะเบียนแล้วต้องสังกัดค่ายมวยใดค่ายมวยหนึ่งในการชกแต่ละครั้ง แต่เพียงค่ายมวยเดียว และต้องปฏิบัติตามระเบียบของค่ายมวยที่ได้รับความเห็นชอบของคณะกรรมการ โดยเคร่งครัด

ข้อตกลงจำกัดไม่ให้นักมวยย้ายสังกัดค่ายมวยเป็นโมฆะ เว้นแต่จะเป็นไปตามระเบียบที่ คณะกรรมการกำหนด

มาตรา 31 ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน และหัวหน้าค่ายมวยต้อง

- (1) ไม่เป็นโรคพิษสุราเรื้อรัง หรือติดยาเสพติดให้โทษ หรือเป็นโรคที่คณะกรรมการกำหนด
- (2) ไม่เป็นคนวิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
- (3) ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสียหาย ซึ่งคณะกรรมการเห็นว่าจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสีย

แก่วงการกีฬามวย

มาตรา 32 ให้นักมวย ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน และหัวหน้าค่ายมวยมาจดทะเบียนต่อนายทะเบียน และขอมีบัตรประจำตัวนักมวย ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน หรือหัวหน้าค่ายมวย แล้วแต่กรณี ตามระเบียบที่ คณะกรรมการกำหนด

ผู้ที่จดทะเบียนเป็นนักมวยด้านศิลปะมวยไทย นักมวยด้านมวยสากล ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน และหัวหน้าค่ายมวย ต้องมีสัญชาติไทย และมีคุณสมบัติตามที่คณะกรรมการกำหนด การจดทะเบียนผู้เยาว์เป็นนักมวย ต้องได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากผู้แทนโดยชอบธรรมก่อน

มาตรา 33 ผู้ที่ได้จดทะเบียนเป็นนักมวยด้านศิลปะมวยไทยจะเข้าแข่งขันกีฬามวยด้าน มวยสากลไม่ได้ เว้นแต่จะได้จดทะเบียนเป็นนักมวยสากลด้วย

มาตรา 34 นักมวย ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน หรือหัวหน้าค่ายมวยที่จดทะเบียนไว้แล้วตาม มาตรา 32 หากภายหลังปรากฏว่าบุคคลดังกล่าวขาดคุณสมบัติข้อหนึ่งข้อใดตามที่กำหนดไว้ใน มาตรา 29 หรือมาตรา 31 แล้วแต่กรณี ให้นายทะเบียนเพิกถอนทะเบียนดังกล่าว

มาตรา 35 ห้ามมิให้ผู้ใดเป็นผู้จัดการนักมวย นายสนามมวย และผู้จัดรายการแข่งขันมวย เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน

การขอรับใบอนุญาต คุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาต การออกใบอนุญาต และแบบ ใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 36 ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งการอนุญาตหรือไม่อนุญาตตามมาตรา 26 มาตรา 27 และมาตรา 35 ให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่นายทะเบียนได้รับคำขอรับ ใบอนุญาต

ในกรณีที่นายทะเบียนไม่อนุญาต ให้แสดงเหตุผลที่ไม่อนุญาตไว้ในหนังสือ แจ้งให้ผู้ขอรับ ใบอนุญาตทราบด้วย

มาตรา 37 ใบอนุญาตตามมาตรา 27 ให้มีอายุห้าปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และใบอนุญาต ตามมาตรา 35 ให้มีอายุสามปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา 27 และมาตรา 35 ซึ่งประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ และเมื่อได้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตแล้ว ให้กระทำการในเรื่องที่ได้รับอนุญาตต่อไปได้จนกว่าจะได้รับแจ้งการไม่อนุญาตจากนายทะเบียน

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 38 ในกรณีที่นายทะเบียนมีคำสั่งไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่ต่ออายุใบอนุญาต ผู้ขอรับใบอนุญาตหรือผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนต่อคณะกรรมการ โดยยื่นเป็นหนังสือต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งการไม่ออกใบอนุญาตหรือการไม่ต่ออายุใบอนุญาตจากนายทะเบียน และให้นายทะเบียนเสนอหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสืออุทธรณ์ดังกล่าว

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

มาตรา 39 ในกรณีที่ปรากฏต่อนายทะเบียนว่า ผู้ได้รับจดทะเบียนตามมาตรา 32 หรือผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา 272 หรือมาตรา 35

(1) ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวงระเบียบข้อบังคับ หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือ

(2) ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งสั่งการตามพระราชบัญญัตินี้

ให้นายทะเบียนมีอำนาจเพิกถอนทะเบียนเป็นการชั่วคราว หรือสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ โดยมีกำหนดระยะเวลาตามที่เห็นสมควรแต่ไม่เกินครั้งละหกเดือน

ผู้ได้รับจดทะเบียนหรือผู้รับใบอนุญาตซึ่งถูกเพิกถอนทะเบียนเป็นการชั่วคราวหรือถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต จะกระทำการใด ๆ ตามที่ได้รับจดทะเบียนหรือได้รับอนุญาตในระหว่างนั้นไม่ได้

มาตรา 40 เมื่อความปรากฏต่อนายทะเบียนว่าผู้ได้รับจดทะเบียนตามมาตรา 32 หรือผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา 27 หรือมาตรา 35 ผู้ใดเคยถูกเพิกถอนทะเบียนเป็นการชั่วคราว หรือถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา 39 มาแล้ว และฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 39 (1) หรือ (2) อีกให้นายทะเบียนมีอำนาจเพิกถอนทะเบียนหรือสั่งเพิกถอนใบอนุญาต สำหรับผู้ได้รับใบอนุญาตนั้นให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้ส่งคืนใบอนุญาตภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้ทราบคำสั่งดังกล่าว

มาตรา 41 ผู้ได้รับจดทะเบียนตามมาตรา 32 หรือผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา 27 หรือมาตรา 35 ซึ่งถูกเพิกถอนทะเบียนเป็นการชั่วคราว ถูกเพิกถอนทะเบียน ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต แล้วแต่กรณี มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการได้ โดยยื่นเป็นหนังสือต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้ทราบคำสั่งดังกล่าว และให้นายทะเบียนเสนอหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสืออุทธรณ์ดังกล่าว

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

การอุทธรณ์การเพิกถอนทะเบียนเป็นการชั่วคราว การเพิกถอนทะเบียน คำสั่งพักใช้ใบอนุญาต หรือคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งไม่เป็นเหตุให้ทุเลาการบังคับดังกล่าว เว้นแต่จะมีการสั่งให้ทุเลาการบังคับ

มาตรา 42 ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตซึ่งถูกเพิกถอนใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบอนุญาตอีก จนกว่าจะพ้นกำหนดสามปีนับแต่วันที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา 43 นายสนามมวยมีสิทธิโดยกฎหมายที่จะจัดให้นักมวยแข่งขันกีฬามวยได้

มาตรา 44 นายสนามมวยที่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๕ นอกจากจะต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว ให้มีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) ดำเนินการหรือจัดการแข่งขันกีฬามวยให้เป็นไปตามระเบียบ และกติกาการแข่งขันกีฬามวยซึ่งออกโดยคณะกรรมการตามมาตรา 16

(2) สอดส่องดูแลและรักษาความสงบเรียบร้อยในสนามมวยที่ได้รับอนุญาตนั้น

(3) จัดทำทะเบียนประวัตินักมวย ผู้จัดรายการแข่งขันมวย ที่แข่งขันในสนามมวยนั้นส่งให้นายทะเบียนตามแบบที่คณะกรรมการกำหนด

(4) จัดทำบัญชีการรับจ่ายเงินรางวัล ตลอดจนควบคุมการรับจ่ายเงินรางวัลของนักมวยที่แข่งขันในสนามมวยนั้นตามมาตรา 15

(5) สนับสนุน ส่งเสริม ช่วยเหลือบุคคลในวงการกีฬามวย

มาตรา 45 ผู้ตัดสินมีหน้าที่ตัดสินการแข่งขันกีฬามวยตามระเบียบและกติกาซึ่งออกโดยคณะกรรมการตามมาตรา 16

มาตรา 46 หัวหน้าค่ายมวยต้องจัดการค่ายมวยให้มีมาตรฐาน และจัดให้มีสวัสดิการแก่นักมวย ผู้ฝึกสอน และบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องในค่ายมวยที่ตนเองดูแลรับผิดชอบตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา 47 ผู้จัดรายการแข่งขันมวยและผู้จัดการนักมวยที่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา 35 นอกจากจะต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว ให้มีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) ให้ความร่วมมือกับนายสนามมวยในการปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศที่คณะกรรมการกำหนด

(2) ปฏิบัติตามระเบียบของสนามมวยที่คณะกรรมการเห็นชอบ

มาตรา 48 ห้ามมิให้ผู้ใดให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดแก่นักมวย หรือผู้อื่นเพื่อจูงใจให้นักมวยกระทำการล้มมวย

มาตรา 19 ห้ามมิให้ผู้ใดให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดแก่ผู้ตัดสิน หรือผู้อื่น เพื่อจูงใจให้ผู้ตัดสินไม่ตัดสินตามระเบียบและกติกาการแข่งขันอย่างถูกต้องเที่ยงธรรม

มาตรา 50 ห้ามมิให้นักมวยรับหรือยอมจะรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเอง หรือผู้อื่น เพื่อจูงใจให้นักมวยกระทำการล้มมวย

มาตรา 51 ห้ามมิให้ผู้ตัดสินรับหรือยอมจะรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเอง หรือผู้อื่น เพื่อจูงใจให้ผู้ตัดสินไม่ตัดสินตามระเบียบและกติกากาการแข่งขันอย่างถูกต้องเที่ยงธรรม

หมวด 4

กองทุนกีฬามวย

มาตรา 52 ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งเรียกว่า “กองทุนกีฬามวย” ในการกีฬาแห่งประเทศไทย เพื่อเป็นทุนหมุนเวียนสำหรับใช้จ่ายเกี่ยวกับการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริม ค้ำครอง และควบคุมการกีฬามวย

กองทุนประกอบด้วยเงินและทรัพย์สินดังต่อไปนี้

- (1) เงินอุดหนุนจากการเล่นกีฬาแห่งประเทศไทย
- (2) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้ทูลเกล้าฯ
- (3) ดอกผลและผลประโยชน์ที่เกิดจากกองทุน
- (4) เงินที่ได้จากค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามพระราชบัญญัตินี้
- (5) รายได้ที่เกิดจากการดำเนินการกองทุน
- (6) เงินทุนประเดิมที่รัฐบาลจัดสรรให้

ให้การกีฬาแห่งประเทศไทยเก็บรักษาเงินและทรัพย์สินของกองทุนและดำเนินการเบิกจ่าย เงินกองทุนตามพระราชบัญญัตินี้ โดยจัดให้มีระบบการบัญชีที่เหมาะสมแก่กิจการ

ทุกปีให้การกีฬาแห่งประเทศไทยจัดทำงบดุลและบัญชีทำการของกองทุน ส่งผู้สอบบัญชี ตรวจสอบภายในหนึ่งร้อยสี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี และให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบ บัญชีของกองทุนแล้วทำรายงานผลการสอบบัญชีเสนอคณะกรรมการเพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรี ต่อไป

ให้คณะกรรมการเป็นผู้จัดการกองทุน

การบริหาร การจัดหาประโยชน์ และการใช้จ่ายเงินกองทุน ให้เป็นไปตามระเบียบที่ คณะกรรมการกำหนด

หมวด 5
บทกำหนดโทษ

มาตรา 53 ผู้ใด

(1) ไม่มาให้ถ้อยคำหรือส่งเอกสารหรือหลักฐานหรือสิ่งใดตามคำสั่งของคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ นายทะเบียน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ แล้วแต่กรณี ตามมาตรา 11 ประกอบกับ มาตรา 9 (4) และมาตรา 21 (2) โดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือ

(2) ขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่ของนายทะเบียน หรือพนักงาน เจ้าหน้าที่ตามมาตรา 21 (1)

ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 54 ผู้จัดรายการแข่งขันมวย หัวหน้าค่ายมวย หรือผู้จัดการนักมวย ซึ่งไม่ปฏิบัติตาม มาตรา 15 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำ ทั้งปรับ

ผู้จัดรายการแข่งขันมวย หัวหน้าค่ายมวย หรือผู้จัดการนักมวย ซึ่งไม่ปฏิบัติ

มาตรา 55 ผู้ใดจัดการแข่งขันกีฬามวยโดยไม่ได้รับอนุญาตตามมาตรา 26 ต้องระวางโทษ จำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 56 ผู้จัดรายการแข่งขันมวยหรือนายสนามมวยผู้ใดกระทำการฝ่าฝืนเงื่อนไข ในการอนุญาตที่นายทะเบียนกำหนดตามมาตรา 26 วรรคสาม ซึ่งเป็นเงื่อนไขในสาระสำคัญ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการฝ่าฝืนเงื่อนไขในการอนุญาตที่นายทะเบียนกำหนดตามมาตรา 26 วรรคสาม ซึ่งไม่ใช่เงื่อนไขในสาระสำคัญ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา 57 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 27 วรรคหนึ่ง มาตรา 28 วรรคสอง หรือมาตรา 35 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 58 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 39 วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับ ไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 59 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 48 มาตรา 49 หรือมาตรา 50 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 60 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 51 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินสองแสน บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 61 ผู้ใดปลอมปนอาหาร ยา หรือเครื่องอุปโภคบริโภคอื่นใด เพื่อให้นักมวยเสพย์ หรือใช้ และการปลอมปนนั้นน่าจะเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่สุขภาพหรือทำให้นักมวยเสื่อมถอยกำลัง ที่จะชกมวยได้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

บทเฉพาะกาล

มาตรา 62 ผู้ใดจัดตั้งสนามมวยอยู่แล้วก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ถ้าประสงค์จะประกอบกิจการดังกล่าวต่อไป ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามมาตรา 27 ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เมื่อได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตแล้วให้ประกอบกิจการดังกล่าวต่อไปได้จนกว่าจะได้รับแจ้งการไม่อนุญาตจากนายทะเบียน

ผู้จัดตั้งสนามมวยซึ่งได้รับแจ้งการไม่อนุญาตจากนายทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ต้องเลิกประกอบกิจการดังกล่าวภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการไม่อนุญาต

มาตรา 64 ผู้ใดเป็นผู้จัดการนักมวย นายสนามมวย หรือผู้จัดรายการแข่งขันมวยอยู่แล้ว ก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ถ้าประสงค์จะเป็นผู้จัดการนักมวย นายสนามมวย หรือผู้จัดรายการแข่งขันมวย แล้วแต่กรณีต่อไป ต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามมาตรา 35 ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเมื่อได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตแล้วให้เป็นผู้จัดการนักมวย นายสนามมวย หรือผู้จัดรายการแข่งขันมวย แล้วแต่กรณีต่อไปได้ จนกว่าจะได้รับแจ้งการไม่อนุญาตจากนายทะเบียน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

6.งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาค้นคว้าพบว่าการวิจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการวิจัยในครั้งนี้ต่อไปนี้
งานวิจัยในต่างประเทศ

คอนน์ (Conn. 1998: 180-188) ศึกษาการสร้างรูปแบบจำลองของปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการออกกำลังกาย ซึ่งรวมถึงการรับรู้ความสามารถของตนเองในการออกกำลังกายกับความคาดหวังในผลจากการออกกำลังกาย กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ใหญ่ตอนปลาย เก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม ผลการศึกษาพบว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองในการออกกำลังกาย ส่งผลต่อพฤติกรรมกรรมการออกกำลังกายมากที่สุดทั้งทางตรงและทางอ้อมโดยผ่านความคาดหวังในผลจากการออกกำลังกายน้อย จากการศึกษาสรุปได้ว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองในการออกกำลังกายมีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมกรรมการออกกำลังกายมากกว่าความคาดหวังในผลจากการออกกำลังกาย

แอนดรี และไวท์เฮด (Andree; & Whitehead. 1995: 7) ได้ทำการศึกษาอิทธิพลของความสามารถที่เห็นได้ชัดเจน อารมณ์หรือเป้าหมายความสำเร็จต่อแรงจูงใจภายในของนักกีฬาว่ายน้ำ ทฤษฎีเป้าหมายความสำเร็จที่สมมติฐานว่า ความสามารถที่เห็นได้นั้นมีปฏิสัมพันธ์กับเป้าหมายแบบเปรียบเทียบเป้าหมาย แต่ความสามารถต่ำกว่าจะทำให้แรงจูงใจต่ำ สมมติฐานนี้ใช้ทดสอบกับนักกีฬารุ่นเยาว์จำนวน 139 คน อายุตั้งแต่ 11-17 ปี โดย

กลุ่มที่ 1 เป็นกลุ่มที่ตั้งเป้าหมายเปรียบเทียบและเชื่อว่าตนเองมีความสามารถสูง
 กลุ่มที่ 2 เป็นกลุ่มที่ตั้งเป้าหมายเปรียบเทียบและเชื่อว่าตนเองมีความสามารถต่ำ
 กลุ่มที่ 3 เป็นกลุ่มที่ตั้งเป้าหมายเป็นแบบของตนเองและเชื่อว่าตนเองมีความสามารถสูง
 กลุ่มที่ 4 เป็นกลุ่มที่ตั้งเป้าหมายเป็นแบบของตนเองและเชื่อว่าตนเองมีความสามารถต่ำ
 กลุ่มอื่นๆ ทั้ง 3 กลุ่ม และในกลุ่มที่ 1 มีคะแนนการเกิดความกดดันมากกว่ากลุ่มที่ 3 และกลุ่มที่ 4
 มิทเชลล์ (Mitchell. 1992: 3842) ได้ศึกษาการรับรู้ที่เกิดขึ้นจากแรงจูงใจภายในและ
 สภาพแวดล้อมของการเรียนในวิชาพลศึกษา โดยศึกษาความสัมพันธ์ของจุดมุ่งหมายสัมฤทธิ์กับ
 แรงจูงใจในการเรียน การศึกษามุ่งตรวจสอบพิสูจน์ระดับของแรงจูงใจภายนอกจากการวัดสภาพแวดล้อม
 ของการเรียนและความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้แรงจูงใจอื่นๆ เช่น จุดมุ่งหมายสัมฤทธิ์ ความสามารถ
 ในการรับรู้ของตนเอง แรงจูงใจเหล่านี้ได้รับการยอมรับว่าเป็นตัวสำคัญที่ทำให้ประสบผลสำเร็จ
 กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียน 50 คน ในโรงเรียนระดับกลางโดยให้ตอบแบบสอบถาม จากการวิเคราะห์
 กราฟของผลการเรียนการสอนพลศึกษาได้พัฒนาขึ้นและการศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่ใหญ่ขึ้น คือ
 นักเรียน 622 คน ในการพิสูจน์ความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่น ผลการศึกษาพบว่า ระดับของ
 แรงจูงใจในการเรียนมีความสัมพันธ์กับจุดมุ่งหมายสัมฤทธิ์อย่างมีนัยสำคัญ การค้นคว้าครั้งนี้ได้
 อภิปรายในขอบเขตของ ความเกี่ยวพันสำหรับครูและผู้วิจัยทางพลศึกษา

ทีเจอร์ดส์มา (Tjeerdsma. 1994: 2994) ได้ทำการสำรวจแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในวิชาพลศึกษา
 จุดมุ่งหมายในการศึกษานี้เพื่อสืบเสาะความสามารถพื้นฐานของทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
 เพื่ออธิบายถึงการจูงใจและกระบวนการกระทำตามธรรมชาติในวิชาพลศึกษา กลุ่มตัวอย่าง คือ
 นักเรียนระดับหก 49 คน ที่เข้าร่วมในการเรียนวอลเลย์บอล 14 คาบในโรงเรียนระดับกลาง
 กลุ่มตัวอย่างได้ตอบแบบสอบถามที่ประเมินจุดมุ่งหมาย ที่กำหนดทิศทางของพวกเขาและแรงจูงใจ
 ภายใน ในวิชาพลศึกษาเท่ากับทักษะทางกลไกของเขา และความสามารถรับรู้ในการเล่นวอลเลย์บอล
 การเรียนได้ถ่ายทำเป็นวีดีโอเทป และกำหนดรหัสเพื่อตรวจสอบว่า นักเรียนแต่ละคนเข้ากันได้
 ตามสัญญาหรือไม่และอัตราการกระทำระหว่างหน่วย ผลแสดงให้เห็นว่าแบบแสดงความคิดเห็นที่
 กำหนดตั้งขึ้นไม่ได้อธิบายแรงจูงใจ กระบวนการกระทำได้เป็นที่พอใจอย่างไรก็ตามความสัมพันธ์
 อย่างมีนัยสำคัญต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในรูปแบบถูกทำให้เหมือนกัน การกระทำใน
 วอลเลย์ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้ความสามารถทางกีฬาวอลเลย์บอล ขณะที่ความสามารถ
 ในทางกลไกมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจภายใน ความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญได้ค้นพบ
 ระหว่างจุดมุ่งหมายของการแนะนำแนวทางและตัวแปรคงที่ เป็นตัวสมทบทางบวกระหว่างงานแนะนำแนวทาง
 ของแรงจูงใจภายใน ผลของเนื้อหา รวมทั้งความพอใจ ลักษณะของการจัดสภาพทั่วไป ของวิชา
 พลศึกษา (แบบของงาน การจัดการ และผลสะท้อนกลับ) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนได้ถูก
 นำมาอภิปราย

งานวิจัยในประเทศ

วิทยา ศรีสมบุรณ์ (2546: บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเรื่อง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และทัศนคติต่อการออกกำลังกายของนักมวยไทยอาชีพ การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เพื่อศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และทัศนคติ ต่อการออกกำลังกายของนักมวยไทยอาชีพ กลุ่มตัวอย่างคือ นักมวยไทยอาชีพ ที่เป็นแชมป์เปียน และรองแชมป์เปียน ทุกรุ่น ทุกอันดับ จากการจัดอันดับประจำเดือนธันวาคม พ.ศ. 2540 ของเวทีมวยลุมพินี และเวทีมวยราชดำเนิน จำนวน 194 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ของวัชระ คำเพ็ง (2537) มีค่าความเที่ยงเท่ากับ .74 และแบบวัดทัศนคติต่อการออกกำลังกาย ของวีรพล จันธิมา (2540) มีค่าความเที่ยงเท่ากับ .86 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product - Moment Correlation) และทดสอบค่าที (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักมวยไทยอาชีพ มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ อยู่ในระดับสูง
2. นักมวยไทยอาชีพ มีทัศนคติต่อการออกกำลังกาย อยู่ในระดับดี
3. นักมวยเวทีมวยลุมพินี และนักมวยเวทีมวยราชดำเนิน มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
4. นักมวยเวทีมวยลุมพินี และนักมวยเวทีมวยราชดำเนิน มีทัศนคติต่อการออกกำลังกายไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
5. นักมวยที่มีอันดับสูง และนักมวยที่มีอันดับต่ำ มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
6. นักมวยที่มีอันดับสูง และนักมวยที่มีอันดับต่ำ มีทัศนคติต่อการออกกำลังกายไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
7. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และทัศนคติต่อการออกกำลังกายของนักมวยไทยอาชีพ มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง ($r = .49$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วิสุทธิ์ ทิพย์พงษ์ (2546) ได้ทำวิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพและปัญหาการพัฒนากีฬามวยไทยเพื่อการอาชีพ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการพัฒนากีฬามวยไทยเพื่อการอาชีพ ตามการรับรู้ของบุคลากรในวงการมวย ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นายสนามมวย ผู้จัดการรายการแข่งขันมวย ผู้จัดการนักมวย หัวหน้าค่ายมวย นักมวย ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน และผู้สื่อข่าวกีฬา ในเขตกรุงเทพมหานคร และ เขตปริมณฑล รวม 150 คน ดำเนินการวิจัยโดยการศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากเอกสารสัมภาษณ์ และการส่งแบบสอบถามจำนวน 150 ชุด ให้กลุ่มตัวอย่างตอบ ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาจำนวน 145 ชุด คิดเป็นร้อยละ 96.67 หลังจากนั้นนำข้อมูลที่ได้รับทั้งหมดมาทำการวิเคราะห์ ด้วยวิธีการทางสถิติ โดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปแบบตาราง และความเรียง

ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. สภาพปัจจุบันของการพัฒนากีฬามวยไทยเพื่อการอาชีพ มีนักมวยไทยเป็นแชมป์เปียนโลกหลายคน นักมวยที่เป็นผู้เยาว์ได้รับความนิยมจากคนดูมากกว่านักมวยผู้ใหญ่ มีจำนวนองค์กรกีฬาที่จะพัฒนาและสนับสนุนมวยไทยน้อย ค่ามวยส่วนใหญ่ยังไม่ขึ้นทะเบียน นักมวยมีรายได้ไม่เพียงพอ ยังมีสนามมวยไม่ครบทุกจังหวัด ปัจจุบันมีพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 บุคคลในวงการมวยขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 ในกรุงเทพมหานครมีการจัดการแข่งขันกีฬามวยไทยทุกวัน การเผยแพร่และประชาสัมพันธ์กีฬามวยไทยยังมีน้อย และสวัสดิการส่วนใหญ่ของนักมวยได้มาจากหน่วยงานเอกชน

2. ปัญหาการพัฒนากีฬามวยไทยเพื่อการอาชีพ พบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับมากทุกด้าน และเมื่อพิจารณาปัญหาของทุกด้านเป็นรายข้อ สามารถเรียงลำดับปัญหาข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และรองลงมาตามลำดับรวม 4 ลำดับ ได้แก่ นักมวยที่ไม่อยู่ในเครือข่ายจัดการแข่งขันมวย แม้จะมีอันดับความสามารถสูงก็ไม่มีโอกาสได้ชิงแชมป์เปียน (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.75) ไม่มีการให้แชมป์เปียน 2 สนามมวยมาตรฐานพิสูจน์ความสามารถ (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.60) นักมวยที่ทุพพลภาพยังขาดการให้การสงเคราะห์ (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.53) และยังไม่มีการให้ความรู้ความเข้าใจที่ดีแก่บุคคลในวงการมวยเกี่ยวกับกองทุนกีฬามวย (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.52)

เฉลิม อุ่นทอง (2547: บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเรื่อง มวยไทยยุคโลกาภิวัตน์การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระเบียบแบบแผน และประเพณีของศิลปะมวยไทยและศึกษากระบวนการถ่ายทอดศิลปะมวยไทยในยุคโลกาภิวัตน์ ดำเนินการวิจัยศึกษาค้นคว้าจากเอกสารทั้งปฐมภูมิและทุติยภูมิ เก็บข้อมูลโดยวิธีสังเกตและสัมภาษณ์จากกลุ่มตัวอย่าง 5 สนามซึ่งได้แก่ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ ค่ายมวยศศิประภาyim ศูนย์สอนศิลปะมวยไทยต้านภัยยาเสพติด โรงเรียนมวยไทย และสนามมวยเวที ลุมพินี แล้วนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ในรูปแบบพรรณนาวิเคราะห์ ผลการวิจัยพบว่าระเบียบ แบบแผนและประเพณีของศิลปะมวยไทยมีทั้งการยกครูหรือการมอบตัวเป็นศิษย์การรำรำไหว้ครู การแต่งกายของนักมวยไทย เครื่องรางของขลัง วงดนตรีและดนตรีที่บรรเลงประกอบการชกมวยไทย และกระบวนการถ่ายทอดศิลปะมวยไทยมีวิวัฒนาการมาหลายร้อยปีตั้งแต่สมัยกรุงสุโขทัยถึงแม้จะมีความแตกต่างกันบ้างทั้งในเรื่องการยกครู คือเมื่อสมัยก่อนต้องทำทุกครั้งก่อนมีการถ่ายทอดศิลปะมวยไทย แต่ปัจจุบันทำการยกครูเป็นบางแห่ง การรำรำไหว้ครูก่อนการชกของนักมวยสมัยก่อนพิธีพิถันมากแต่ปัจจุบันแสดงการรำรำไหว้ครูไปเพราะเป็นสิ่งที่ปฏิบัติต่อๆ กันมาเท่านั้นไม่เห็นมากนัก ในเรื่องความเชื่อเกี่ยวกับเครื่องรางของขลังสมัยก่อนนับถือและเชื่อมากแต่ปัจจุบันไม่เชื่อมากนัก วงดนตรีที่บรรเลงประกอบการชกมวยไทยสมัยก่อนบรรเลงกันสดๆ แต่ปัจจุบันมีการแสดงสดบ้างแต่ก็มีบางสนามที่ใช้วิธีการเปิดแถบบันทึกเสียงหรือแผ่นบันทึกเสียงแทนการบรรเลงสดในเรื่องการแต่งกายสมัยก่อนไม่มีกติกากำหนด ปัจจุบันให้มีการสวมหมวก สวมกางเกงตามสีมุมของตนเอง สวมกระชับ ในสมัยก่อนใช้อาวุธมวยไทยครบทั้ง หมัด เท้า เข่า ศอก ปัจจุบันใช้เฉพาะที่นักมวยถนัดเท่านั้นอาวุธมวยไทยใช้ไม่ครบ ระเบียบ แบบแผนและประเพณีของศิลปะมวยไทยในปัจจุบันเปลี่ยนแปลงไป เพราะจุดมุ่งหมายของถ่ายทอดศิลปะมวยไทยเปลี่ยนไปจากเดิม คือแต่เดิม

มีจุดมุ่งหมายเพื่อการเป็นนักรบเพียงอย่างเดียว ปัจจุบันมีจุดมุ่งหมายหลายอย่างซึ่งก็ได้แก่การถ่ายทอดศิลปะมวยไทยเพื่อเป็นนักมวยอาชีพ เพื่อเป็นผู้ฝึกสอนศิลปะมวยไทย เพื่อเผยแพร่ศิลปะวัฒนธรรมไทย หรือมีการถ่ายทอดศิลปะมวยไทยเพราะเป็นหลักสูตรของสถาบันการศึกษากำหนดให้ต้องเรียน

อย่างไรก็ตามถึงแม้จุดมุ่งหมายของกระบวนการเรียนรู้ศิลปะมวยไทยจะเปลี่ยนไปรายละเอียดในการปฏิบัติตามระเบียบ แบบแผนและประเพณีของศิลปะมวยไทยจะไม่ปฏิบัติอย่างเคร่งครัดอย่างสมัยก่อนก็ตาม บุคคลในวงการมวยไทยทั้งในฐานะเจ้าของค่ายมวย ผู้จัดการแข่งขันชกมวยไทย ผู้ถ่ายทอดศิลปะมวยไทย ผู้รับการถ่ายทอดศิลปะมวยไทย นักดนตรีที่บรรเลงเพลงประกอบการแข่งขันชกมวยไทย รวมทั้งผู้วิจัยเองต้องการจะให้มีการอนุรักษ์ศิลปะมวยไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคโลกาภิวัตน์ซึ่งในยุคที่มีการติดต่อสื่อสารกันทั่วโลกเห็นควรที่จะให้ภาครัฐ ภาคเอกชน และคนไทยทั้งชาติควรร่วมมือกันอนุรักษ์และส่งเสริมศิลปะมวยไทยให้เป็นมรดกไทย มรดกโลก โดยการทำให้ทั่วโลกรู้จักและสนใจศิลปะมวยไทยมากขึ้น

จิราพร แก้วศรีงาม (2547: บทคัดย่อ) การศึกษาเรื่อง “เปิดโลกมวยไทย: ความสัมพันธ์ระหว่างนักมวย ค่ายมวย และธุรกิจในการมวยไทย” มีจุดมุ่งหมายสำคัญในการศึกษาเพื่อทำความเข้าใจ ชีวิต ความเป็นอยู่ การฝึกฝนและควบคุมร่างกายนักมวย และความสัมพันธ์ในธุรกิจมวย โดยตั้งใจให้เป็นงานเขียนเชิงชาติพันธุ์วรรณนาที่ใช้ข้อมูลหลักจากการทำวิจัยภาคสนามในค่ายมวย ส.เกียรติยศ ในจังหวัดนครปฐม โดยการใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพในการศึกษาภาคสนามจากการศึกษาพบว่า นักมวยไทยเป็นส่วนหนึ่งของวงการมวยไทยซึ่งมีโครงสร้างหลักๆ ประกอบด้วย สนามมวย โปรโมเตอร์มวย หัวหน้าค่ายมวย และนักมวยไทยมีเครือข่ายความสัมพันธ์ดำเนินไปบนระบบอุปถัมภ์ที่มีผลประโยชน์หรือเงินเป็นเงื่อนไขในความสัมพันธ์ ซึ่งเป็นรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างลูกพี่-ลูกน้อง นาย-บ่าว ผู้ใหญ่-ผู้น้อย โดยมีสนามมวยอยู่บนสุดของเครือข่ายความสัมพันธ์ และมีนักมวยอยู่ในลำดับล่างสุดของเครือข่ายความสัมพันธ์ที่ชีวิตแทบทั้งหมดถูกควบคุมโดยหัวหน้าค่ายมวยที่จะกำหนดและควบคุมนักมวยให้เป็นอย่างที่นักมวยที่ดีควรจะเป็น

นักมวยส่วนใหญ่ของค่าย ส.เกียรติยศมาจากจังหวัดบุรีรัมย์ ครอบครัวมีฐานะยากจน ทุกคนมาเป็นนักมวยเพราะต้องการจะมีอนาคตที่ดีขึ้น มีการศึกษาสูงๆ และมีเงินส่งเสียเลี้ยงดูครอบครัวของตน แต่กว่าที่เด็กชายคนหนึ่งจะกลายเป็นนักมวยไทยได้นั้น เขาต้องฝึกฝนร่างกายและทักษะเชิงมวยพร้อมๆ กับการเรียนรู้ทัศนคติ อุดมการณ์ และการปฏิบัติตัวของนักมวยไทยและที่สำคัญเขาต้องถูกจัดการร่างกายให้เป็นอย่างที่นักมวยไทยควรจะเป็น หากเขาต้องการจะประสบความสำเร็จในอาชีพนักมวย

มวยไทยเป็นกีฬาประเภทการต่อสู้ ที่นักมวย 2 คน มาต่อสู้กันแต่จะมีผู้ชนะได้เพียงคนเดียว จึงทำให้เกิดการพนันขึ้นต่อขึ้น เมื่อเวลาผ่านไปการพนันก็ยิ่งมีบทบาทมากขึ้นจนเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับการแข่งขันชกมวย แต่กระนั้นก็ไม่สามารถปฏิเสธได้ว่าการพนันเป็นตัวหล่อเลี้ยงให้ธุรกิจในการมวยไทย ไม่ว่าจะเป็นสนามมวย โปรโมเตอร์มวย ค่ายมวย และนักมวยดำรงอยู่ได้ในสังคมปัจจุบัน ดังนั้นนักมวย ค่ายมวย และธุรกิจในการมวยไทยจึงมีความเกี่ยวพันกันตลอดเวลา

สนอง คุณมี (2549: บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเรื่อง “แรงจูงใจในการเป็นนักมวยไทยอาชีพของนักมวยไทยในเวทีมวยมาตรฐาน ปี พ.ศ. 2549” มีความมุ่งหมายเพื่อทราบแรงจูงใจในการเป็นนักมวยไทยอาชีพของนักมวยไทยในเวทีมวยมาตรฐาน ปีพ.ศ. 2549 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเป็นนักมวยอาชีพที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักมวยไทยอาชีพ 13 รุ่น ในเวทีมวยมาตรฐานจำนวน 156 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาความถี่ และค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 21-25 ปี คิดเป็นร้อยละ 50.64 มีภูมิลำเนา อาศัยอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือคิดเป็นร้อยละ 23.72 มีการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 96.15 และไม่ได้ศึกษาต่อ คิดเป็นร้อยละ 62.18 สำหรับในส่วนที่ศึกษาต่อส่วนใหญ่ศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 19.23 ในด้านประสบการณ์ในการเป็นนักมวย ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไปคิดเป็นร้อยละ 39.74 และเคยชกมวยตั้งแต่ 100 ครั้งขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 34.62 โดยขึ้นชกมวยในเวทีมวยมาตรฐาน 1-50 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 57.05 มีรายได้ในการขึ้นชกแต่ละครั้ง ไม่เกิน 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 44.87 ผลการวิจัยแรงจูงใจในการเป็นนักมวยไทยอาชีพของนักมวยไทยในเวทีมาตรฐาน ปี พ.ศ. 2549 พบว่า มีแรงจูงใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเห็นร้อยละ 35.90 โดยนักมวยไทยอาชีพต่างก็ปรารถนาจะขึ้นชกมวยไทยบนเวทีมาตรฐานและต้องการเป็นแชมป์มวยไทยระดับประเทศ ซึ่งเมื่อศึกษารายละเอียดสามารถจำแนกตามประเภทของแรงจูงใจได้ดังนี้

1. แรงจูงใจภายในของนักมวยไทยทั้ง 13 รุ่น แรงจูงใจภายในในการเป็นนักมวยไทยอาชีพของนักมวยไทยในเวทีมาตรฐาน ปีพ.ศ. 2549 โดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 37.56 เมื่อพิจารณาจำแนกตามรายข้อพบว่า ข้อที่มีแรงจูงใจมากที่สุด คือ ท่านรู้สึกพึงพอใจทุกครั้งที่ได้มีโอกาสขึ้นชกมวยไทยในเวทีมวยมาตรฐาน คิดเป็นร้อยละ 49.37

2. แรงจูงใจภายนอกของนักมวยไทยทั้ง 13 รุ่น แรงจูงใจภายนอกในการเป็นนักมวยไทยอาชีพ ของนักมวยไทยในเวทีมาตรฐาน ปีพ.ศ. 2549 โดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 34.23 เมื่อจำแนกตามรายข้อพบว่า ข้อที่มีแรงจูงใจมากที่สุด คือ ท่านปรารถนาจะขึ้นชกมวยไทยบนเวทีมาตรฐาน คิดเป็นร้อยละ 64.75

ศิรินทิพย์ เทียนเงิน (2550: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง “ชีวิตการทำงานของอาชีพนักมวยไทย” มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาเพื่อศึกษาถึงขั้นตอนในการเข้าสู่อาชีพนักมวยไทย และคุณภาพชีวิตการทำงานของผู้ที่ประกอบอาชีพนักมวยไทย โดยการศึกษาครั้งนี้ใช้วิธีการศึกษาเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือนักมวยไทยในค่ายมวยไทยแฟร์เท็กซ์ จำนวน 60 คน การเก็บรวบรวมข้อมูลอาศัยแบบสอบถาม ประกอบกับการสัมภาษณ์ จำนวน 2 คน

ผลการวิจัยพบว่า นักมวยไทยในค่ายมวยไทยแฟร์เท็กซ์ เข้าสู่อาชีพนักมวย เนื่องจากเป็นอาชีพที่มีรายได้ดี ส่วนใหญ่มีรายได้ 10,001-20,000 บาท ร้อยละ 80 มีรายได้จากเงินเดิมพัน นอกจากค่าตัวในกาชก การคลุกคลีในวงการมวยทำให้มีใจรักมวยไทย นักมวยในค่ายส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 15-19 ปี และสิ้นสุดการเป็นนักมวยไทยภายใน 30 ปี เนื่องจาก ความทรุดโทรมของ

ร่างกายและถือกันว่าแก่แล้วในวงการมวยไทย ร้อยละ 70 มีอาการบาดเจ็บที่กล้ามเนื้อ ส่วนมากมีการศึกษาน้อย คืออยู่ในระดับประถมศึกษา เพราะการไปเรียนเป็นอุปสรรคต่อการฝึกซ้อมและพักผ่อน ผู้ที่เข้าสู่อาชีพนักมวยส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยนักมวยต้องมาใช้ชีวิตอยู่ในค่ายมวยกรณีนักมวยรับประทานอาหารเสริมแล้วรู้สึกว่ามีกำลังในการชก ไม่รู้สึกอ่อนเพลียจากการลดน้ำหนัก ซึ่งเป็นสิ่งที่นักมวยส่วนใหญ่หลีกเลี่ยงไม่ได้ เทคนิคในการลดน้ำหนักที่ใช้กัน คือ การวิ่ง การทำสัญญากับทางค่าย พบว่า ทางค่ายจะทำสัญญากับนักมวยที่อายุน้อย ผู้ศึกษาเสนอแนะว่านักมวยควรมีการดูแลสุขภาพตัวเอง เพื่อให้ชกมวยได้นาน ทางค่ายมวยควรดูแลเรื่องค่าจ้างและสวัสดิการต่างๆ ให้มีความเหมาะสม ภาครัฐบาลและสมาคมมวยไทยควรมีการส่งเสริมมวยไทยในฐานะศิลปวัฒนธรรมไทยมากกว่าเพื่อการพนัน และดูแลให้วงการมวยไทยดำเนินไปอย่างถูกต้อง

สมัคร ชมชื่น (2554: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง “มวยไทย: การศึกษากระบวนการกลายเป็นนักมวยไทยอาชีพ” วัตถุประสงค์ของการศึกษาคือ 1) เพื่อศึกษากระบวนการกลายเป็นนักมวยไทยอาชีพ 2) เพื่อศึกษาเงื่อนไขที่มีส่วนผลักดันเข้าสู่กระบวนการกลายเป็นนักมวยไทยอาชีพ กลุ่มเป้าหมายในการศึกษา คือ 1) นักมวยไทย จำนวน 13 คน และ 2) ครอบครัวของนักมวยไทยอาชีพจำนวน 8 ครอบครัว พื้นที่ในการศึกษาคือ ค่ายมวยวิระโยธิน ในเขตตำบลศิลาอำเภอมือง จังหวัดขอนแก่น การวิจัยครั้งนี้มีขั้นตอนและกระบวนการวิจัยที่เน้นระเบียบวิธีการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา

ผลการศึกษารูปได้ดังนี้

1. กระบวนการกลายเป็นนักมวยไทยอาชีพที่ผู้เข้ามาเป็นนักมวยไทยอาชีพล้วนเป็นผู้ที่มีความชอบในศิลปะและวัฒนธรรมของมวยไทยอาชีพ จึงมีแนวคิดที่มีลักษณะส่วนคล้ายกัน โดยส่วนมากเพื่อต้องการเลื่อนขั้นทางสังคมของตนเองและครอบครัว เพื่อให้ร่างกายแข็งแรงเพื่อห่างไกลจากสิ่งเสพติดและความสำเร็จในมวยไทยอาชีพ จากการวิเคราะห์ทฤษฎีการขัดเกลาทางสังคม และทฤษฎีสัญลักษณ์สัมพันธ์ ภายใต้บริบททางสังคมและวัฒนธรรมดังกล่าว ในปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นภายใต้บริบทเดียวกันผู้วิจัยได้มองออกเป็น 3 ขั้นตอน ซึ่งประกอบด้วย (1) ขั้นการเล่นบท (2) ขั้นการเล่นบทบาทและ (3) ขั้นการสวมบทบาทนักมวยไทยอาชีพ แต่ละขั้นตอนในกระบวนการเป็นกลไกหล่อหลอมให้เด็กคนหนึ่งเป็นนักมวยไทยอาชีพได้อย่างสมบูรณ์

2. เงื่อนไขที่มีส่วนผลักดันเข้าสู่ความเป็นนักมวยไทยอาชีพ ได้แก่ (1) ครอบครัวและเครือญาติ (2) เพื่อนที่มีส่วนสำคัญด้านการชักชวน และ (3) สื่อที่มีส่วนต่อการปลูกฝังแนวคิดที่ดีต่อนักมวยไทยอาชีพ เงื่อนไขเหล่านี้ได้ให้โอกาสและช่องทาง เพื่อพัฒนาสู่ความเป็นนักมวยไทยอาชีพต่อไป

ทิฆัมพร เอี่ยมเรไร (2554: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง “การสื่อสารอัตลักษณ์ความเป็นชาติในกีฬามวยไทย” การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1. วิเคราะห์ความหมาย และกระบวนการประกอบสร้างความหมายของมวยไทยที่เกี่ยวข้องกับ “ความเป็นชาติ” ในอดีต 2. วิเคราะห์ความหมาย และกระบวนการประกอบสร้างความหมายเพื่อการสื่อสารอัตลักษณ์ “ความเป็นชาติ” ของ “สื่อมวยไทย” ในปัจจุบัน 3. วิเคราะห์บทบาทของ “สื่อมวยไทย” ในปัจจุบัน ที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสาร “ความเป็นไทย”

โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) และแบ่งการวิเคราะห์ไว้ 2 แนวทางคือ

1. วิเคราะห์เชิงพัฒนาการ ใช้การวิเคราะห์เอกสาร และ 2. วิเคราะห์ภาคตัดขวาง ใช้การวิเคราะห์ตัวบท โดยเก็บข้อมูล 4 กลุ่มแยกตามลักษณะของสื่อคือ 1) ภาพยนตร์ไทยเกี่ยวกับมวยไทย 2) การแข่งขันมวยไทยทางโทรทัศน์ 3) คลิปวิดีโอการแข่งขันมวยไทยจาก youtube.com และ 4) การแข่งขันมวยไทยที่เวทีมวยลุมพินี

ผลการวิจัยพบว่า

1. มวยไทยจากอดีตจนถึงปัจจุบันแบ่งได้ 4 ยุค คือ (1) ยุคนักรบ (2) ยุคนักรบพระราช (3) ยุคนักกีฬา และ (4) ยุคสินค้าและอัตลักษณ์ชาติ โดยแต่ละยุคสัมพันธ์กับบริบทสังคม ที่มีความเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาจากปัจจัยภายใน และภายนอกที่มีส่วนผลักดัน โดยยุคที่มวยไทยถูกใช้สร้างอัตลักษณ์ชาติตามแนวคิดตะวันตกคือ ยุคปัจจุบัน (ยุคสินค้าและอัตลักษณ์ชาติ)

2. “สื่อมวยไทย” ทั้ง 4 ประเภทมีระดับในการสร้างอัตลักษณ์ “ความเป็นชาติ” ต่างกัน มวยไทยที่ลุมพินีสร้าง “ความเป็นไทย” มากที่สุด ตามมาด้วยมวยไทยทางโทรทัศน์ ภาพยนตร์มวยไทย และคลิปมวยไทยใน youtube.com ขณะที่คลิปมวยไทยใน youtube.com สร้าง “ความเป็นอื่น” มากที่สุดตามมาด้วย ภาพยนตร์มวยไทย มวยไทยทางโทรทัศน์ และมวยไทยที่เวทีลุมพินี

3. บทบาทของมวยไทยต่อการสร้างอัตลักษณ์ “ความเป็นไทย” มี 5 บทบาทด้วยกันคือ (1) บทบาทแบบเดิมเพื่อ “บอกกับตัวเอง” (2) บทบาทเพื่อ “บอกกับคนอื่น” (3) บทบาทด้านเศรษฐกิจ (4) บทบาทในการสร้างอัตลักษณ์ “รสนิยมแบบไทยๆ” และ (5) บทบาทที่ “ปรับตัว” เพื่อปรับประสาน (articulation) เข้ากับความเปลี่ยนแปลงในยุคโลกาภิวัตน์

ศักดิ์กันยา มหาวาน (2555: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง “การดำเนินชีวิตของอดีตแชมป์เปียนนักมวยไทยอาชีพในจังหวัดแพร่ จากเวทีมวยราชดำเนิน เวทีมวยลุมพินีและเวทีกองทัพบก” การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อศึกษา (1) การดำเนินชีวิตของนักมวยไทยในอดีตที่เป็นแชมป์เปียนในจังหวัดแพร่ จากเวทีมวยราชดำเนิน เวทีมวยลุมพินีและเวทีกองทัพบก ประชากร ได้แก่ นักมวยไทยและชกมวยไทยที่มีชื่อเสียงผ่านเวทีมวยมาตรฐานของประเทศไทย ได้แก่ เวทีมวยราชดำเนิน เวทีมวยลุมพินีและเวทีกองทัพบก มีผลงานการชกมวยไทยระดับแชมป์เปียนและเลิกชกมวยไทยอาชีพไปแล้ว มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดแพร่ จำนวน 10 คน ซึ่งได้มาโดยเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามหรือแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างและแบบสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม

ผลการวิจัย พบว่า

1. ด้านเศรษฐกิจ พบว่า นักมวยส่วนใหญ่มีทรัพย์สินเป็นของตนเอง มูลค่าโดยประมาณ ตั้งแต่ 235,000 บาท – 1,730,000 บาทโดยมีบ้านพร้อมที่ดิน มีที่ดิน มีรถยนต์ มีเงินเก็บ มีอาชีพรองรับที่มั่นคง มีครอบครัวที่สมบูรณ์ มีเพียงส่วนน้อยที่มีฐานะลำบาก

2. ด้านสังคม พบว่า นักมวยได้รับเกียรติ การยอมรับ การยกย่องศรัทธา อยู่ในระดับดีมาก มีการช่วยเหลือสังคมเป็นอย่างดี

3. ด้านการเมืองและกฎหมาย พบว่า ไม่มีนักมวยคนใดกระทำผิดกฎหมาย อยู่ในกรอบของกฎหมายและปฏิบัติตามกฎหมายเกี่ยวกับการเลือกตั้งทุกระดับ นักมวยทุกคนไม่ได้เข้าไปมีส่วนในการเป็นนักการเมืองระดับท้องถิ่น และระดับชาติ

4. ด้านการศึกษา พบว่า นักมวยส่วนใหญ่ไม่ได้ศึกษาเพิ่มเติม มีจำนวน 9 คน จากนักมวย 10 คน ซึ่งให้เหตุผลในลักษณะเดียวกันคือต้องการสร้างฐานะในอนาคตให้กับครอบครัว มีครอบครัวแล้ว มีบุตรแล้ว สำหรับนักมวยที่มีการศึกษาเพิ่มเติม จำนวน 1 คน โดยให้เหตุผล คือ รับราชการต้องศึกษาเพิ่มเติมเพื่ออนาคตที่ดีและมีความมั่นคงของชีวิต

5. ด้านสุขภาพ พบว่า นักมวยส่วนใหญ่จะทำการออกกำลังกายเป็นประจำ มีทั้งหมด 7 คน ส่วนนักมวยที่ออกกำลังกายบางครั้งมีเพียง 3 คนเท่านั้น สำหรับสุขภาพร่างกายของนักมวยหลังเลิกชกมวยแล้ว พบว่า มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง และจากการประกอบอาชีพชกมวยในอดีตไม่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพร่างกายและการประกอบอาชีพในปัจจุบันแต่อย่างใด

6. ด้านอื่นๆ พบว่า นักมวยไทยอาชีพทั้ง 10 คน ไม่ได้ได้รับความช่วยเหลือจากสมาคมมวยไทยอาชีพและจากหัวหน้าค่ายมวย

ชาวุฒิ ปลื้มสำราญ (2557: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง “รูปแบบการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬามวยไทยเพื่อสร้างเจตคติที่ดีเอื้อต่อการเสริมสร้างความมั่นคง” การวิจัยนี้เป็นการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬามวยไทยเพื่อสร้างเจตคติที่ดีเอื้อต่อการเสริมสร้างความมั่นคง มีองค์ประกอบของรูปแบบ คือ ด้านปัจจัยเพื่อการบริหาร คือ บุคลากร (Man) วัสดุอุปกรณ์ (Material) งบประมาณ (Money) และการจัดการ (Management) ด้านกระบวนการบริหาร คือ การวางแผน (Planning) การดำเนินงาน (Operation) การประสานงานติดตาม (Coordinating) และการควบคุม (Control) ใช้วิธีการจัดกิจกรรมโครงการค่ายพักแรมเพื่อให้เยาวชนที่เข้าร่วมกิจกรรมได้รับความรู้และทักษะที่เกี่ยวข้องกับกีฬามวยไทย กิจกรรมการปลูกฝังความรักชาติด้วยเพลงชาติไทย และภาพยนตร์ไทย เรื่อง สมเด็จพระนเรศวรมหาราช (ตอนประกาศอิสรภาพ) จนเกิดความรู้สึกโดยแสดงพฤติกรรมที่เอื้อต่อการเสริมสร้างความมั่นคงของชาติ ซึ่งเก็บรวบรวมข้อมูลก่อนและหลังการเข้าร่วมโครงการ จากนั้นนำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติที่เอื้อต่อการเสริมสร้างความมั่นคงของชาติ และประกอบด้วยข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้จากการบันทึกแบบบันทึกส่วนบุคคลและการสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้องกับโครงการค่ายเยาวชนมวยไทยหัวใจเกินร้อย ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬามวยไทยเพื่อสร้างเจตคติที่เอื้อต่อการเสริมสร้างความมั่นคงที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพและมีความเหมาะสมต่อการนำไปใช้ โดยหลังการทดลองพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมโครงการมีเจตคติที่ดีที่เอื้อต่อการเสริมสร้างความมั่นคงดีกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่าข้อมูลเชิงพรรณนาโครงการกิจกรรมมีคุณค่าที่ควรดำเนินการต่อไป

วินัย พูลศรี (2555: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง “มวยไทย: การจัดการมรดกภูมิปัญญาของชาติไทยสู่รูปแบบธุรกิจสากล” มวยไทย มรดกภูมิปัญญาของชาติไทย เป็นศิลปะการต่อสู้ที่บรรพบุรุษได้สั่งสมมาจากอดีตสู่ปัจจุบัน พัฒนาเป็นธุรกิจกีฬาอาชีพ งานวิจัยนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาความเป็นมาและภูมิปัญญา สภาพปัญหาและพัฒนารูปแบบการจัดการธุรกิจมวยไทยอาชีพสู่เส้นทางธุรกิจสากล โดยใช้วิธีวิจัยเชิงคุณธรรม กลุ่มตัวอย่าง เลือกแบบเจาะจง จำนวน 84 คน ได้แก่ กลุ่มผู้รู้ 25 คน กลุ่มผู้ปฏิบัติ 35 คน และกลุ่มผู้เกี่ยวข้อง 24 คน เครื่องมือในการวิจัย ประกอบด้วยแบบสำรวจ แบบสัมภาษณ์ การสังเกต การสนทนากลุ่ม และการประชุมเชิงปฏิบัติการ การตรวจสอบข้อมูลในการตรวจสอบแบบสามเส้า วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีพรรณนาวิเคราะห์ ผลการวิจัยพบว่า การศึกษามรดก ภูมิปัญญาของมวยไทย เริ่มจากสมัยสุวรรณภูมิถึงสมัยรัตนโกสินทร์ ในปัจจุบันมีพัฒนาการอย่างต่อเนื่องตามยุคสมัย มีเป้าหมายการฝึกเพื่อป้องกันตนเองและประเทศชาติ สมัยอยุธยามีความเจริญรุ่งเรืองมาก เกิดกฎหมายอัยการเบ็ดเสร็จ สมัยรัตนโกสินทร์รัชกาลที่ 3 เกิดตำราภาพเขียน ทำมวยในสมุดใบข่อยท่าแม่ไม้ลูกไม้มวยไทย 46 ภาพ และในสมัยรัชกาลที่ 5 พัฒนาการแข่งขัน มวยไทยเป็นอาชีพ มีการเผยแพร่สู่ประชาคมโลกจนเป็นธุรกิจมวยไทยอาชีพ จนถึงปัจจุบัน สภาพปัญหาการจัดการมวยไทยอาชีพในเชิงธุรกิจมีประเด็นปัญหาบุคลากรที่เกี่ยวข้อง สถานที่ อุปกรณ์ การบริหารจัดการและงบประมาณด้านบุคลากรขาดการพัฒนาตนเองอย่างเป็นระบบ และรายได้ ไม่เป็นระบบอาชีพ สถานที่สิ่งอำนวยความสะดวก ปัญหาขาดสนามมวย ค่ายมวยไทย ต้นแบบ อุปกรณ์ที่ทันสมัยทางวิทยาศาสตร์การกีฬา และความพร้อมทั้งระบบ การบริหารจัดการ ปัญหารูปแบบนโยบายรัฐสู่การปฏิบัติ เครือข่ายทั้งในและต่างประเทศและด้านงบประมาณพบปัญหาการสนับสนุนทั้งภาครัฐ เอกชนมีข้อจำกัด ต้นทุนสูง ปัจจัยเสี่ยงทางการเมืองและธรรมชาติ

การพัฒนารูปแบบการจัดการธุรกิจมวยไทยอาชีพสู่เส้นทางธุรกิจสากล แบ่งเป็น 4 ด้าน

- 1) การพัฒนาบุคคลที่เกี่ยวข้องแบบครบวงจร มีรูปแบบการบริหารจัดการ แผนพัฒนาสร้างหลักสูตรอบรมบุคลากรทุกระดับ นำวิทยาศาสตร์การกีฬาพัฒนาทักษะมวยไทย ตั้งสถาบันผลิตบุคลากรระบบสารสนเทศ รัฐมีนโยบายเชิงรุก องค์กร ภาครัฐ เอกชน กำหนดทิศทางการบริหารจัดการเป็นระบบ
- 2) พัฒนาการจัดการแข่งขันให้เป็นมาตรฐานสากล หน่วยงานองค์กรรับผิดชอบ กำหนดกฎระเบียบ ข้อบังคับ รูปแบบเป็นมาตรฐานเดียวกันและเป็นสากล
- 3) การพัฒนาปัจจัยพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวก สนามมวย ค่ายมวยและการนำวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีทางกีฬามาประยุกต์ใช้กับมวยไทย สรุปรูปแบบการประชุมเชิงปฏิบัติการ แบ่งเป็น 3 ด้าน 3.1) นามมวยไทย เวทีแห่งชาติ ต้นแบบเป็นเอกลักษณ์ศิลปะมวยไทยเป็นมาตรฐานสากล ได้แก่ ยิมเนเซียมเอกลักษณ์ไทย ห้องอำนวยความสะดวก เวทีมวย ดนตรี ร้านผลิตภัณท์ ร้านอาหารเครื่องดื่ม ห้องสารสนเทศ ศูนย์ฟิตเนส ห้องพยาบาล ห้องประวัติมวยไทย ศูนย์แสดงวัฒนธรรมไทยแบบครบวงจร สำนักงานสถาบันผลิตบุคลากร ที่พัก และสถานบันเทิงรูปแบบสากล 3.2) ค่ายมวยไทยอาชีพต้นแบบรูปแบบเอกลักษณ์ไทย มียิมเนเซียม สิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ห้องพักนักกีฬา เวทีมาตรฐาน อุปกรณ์ฝึกซ้อม ดนตรี ประกอบการแข่งขัน ร้านผลิตภัณท์ ร้านอาหารเครื่องดื่ม ห้องสารสนเทศ ห้องฟิตเนส ห้องประวัติมวย

ไทย ประวัติค้าย ประวัติหนักมวย ห้องเรียนรัฐวิทยาศาสตร์การกีฬา และที่ฝึกมาตรฐาน 3.3) หลักสูตรสมรรถนะครูมวยไทยที่ใช้ในการถ่ายทอดองค์ความรู้ ทักษะมวยไทยที่ถูกต้อง มาตรฐาน 3 ระดับ ได้แก่ ระดับครูผู้ช่วย (C License) ระดับครู (B License) และระดับอาจารย์ (A License) เพื่อเพิ่มศักยภาพผู้ฝึกสอนเผยแพร่ทั้งในและต่างประเทศในธุรกิจอาชีพ 4) การพัฒนาระบบการบริหารจัดการกีฬามวยไทยอาชีพ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพระบบ ทุกระดับแบบบูรณาการโดยมีรูปแบบการพัฒนา บริหารจัดการเป็นระบบ ตั้งหน่วยงานรับผิดชอบ กำหนดการบริหารจัดการบุคลากรภาครัฐ เอกชน องค์กรธุรกิจทั้งในและต่างประเทศ พัฒนาระบบฐานข้อมูลให้ทันสมัย กำหนดกฎ ข้อบังคับ ให้ปฏิบัติแบบเดียวกัน และการตลาดสิทธิประโยชน์ การจัดการความรู้เผยแพร่ในเชิงธุรกิจแบบครบวงจร

โดยสรุปผลการวิจัยทำให้ทราบความเป็นมา สภาพปัญหาและการพัฒนารูปแบบการจัดการธุรกิจมวยไทยอาชีพสู่เส้นทางธุรกิจสากล กีฬาคือภาษาสากล มวยไทยเป็นกีฬาเป็นวัฒนธรรมที่เป็นสัญลักษณ์มรดกชาติที่สร้างรายได้ สร้างอาชีพ สร้างธุรกิจ สร้างมูลค่าเพิ่มและพัฒนาคนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์และเป็นธุรกิจสากล

อนันต์ เมฆสุวรรณ (2558: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง “กลยุทธ์การนำนโยบายกีฬามวยไทยสู่การปฏิบัติในองค์กรสังกัดการกีฬาแห่งประเทศไทย” งานวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาผลของการนำแผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติงานการพัฒนากีฬามวยไทยอาชีพระยะ 4 ปี (พ.ศ. 2554-2557) ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2555-2557 ไปปฏิบัติ 2) เพื่อวิเคราะห์เส้นทางความสัมพันธ์เชิงสาเหตุปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายกีฬามวยตามพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 ไปสู่การปฏิบัติในองค์กรสังกัดการกีฬาแห่งประเทศไทย และ 3) เพื่อพัฒนากลยุทธ์การนำนโยบายในพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 ไปสู่การปฏิบัติในองค์กร สังกัดการกีฬาแห่งประเทศไทยกลุ่มตัวอย่างแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 การศึกษาเชิงปริมาณ ประกอบด้วย บุคลากรสำนักงานคณะกรรมการกีฬามวย ผู้บริหารและบุคลากรการกีฬาแห่งประเทศไทย ส่วนภูมิภาค 5 ภาค ผู้บริหารและบุคลากรการกีฬาแห่งประเทศไทย 76 จังหวัด ซึ่งได้จากการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจงได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างรวม 520 คน จำนวนทั้งสิ้น 611 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คัดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สัดส่วนตัวแปรเชิงประจักษ์ 1 ตัว ต่อกลุ่มตัวอย่าง 25 คน ซึ่งมีตัวแปรเชิงประจักษ์มีจำนวน 20 ตัว จึงต้องใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 520 คน ใช้วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่างหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามแบบประเมินค่า 5 ระดับ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.87 และกลุ่มที่ 2 การศึกษาเชิงคุณภาพ เลือกจากผู้บริหารระดับสูงและระดับกลาง และผู้บริหารระดับล่าง ได้แก่ ผู้อำนวยการการกีฬาแห่งประเทศไทย จำนวน 60 คน ผู้ทรงคุณวุฒิและบุคลากรกีฬามวย จำนวน 7 คน เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างและแบบประเมินด้วยคำถามปลายเปิด การวิเคราะห์ข้อมูล

ใช้โปรแกรม SPSS วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ ใช้โปรแกรมการวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis) วิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายกีฬามวยไทยไปปฏิบัติ ในหน่วยงานสังกัดการกีฬาแห่งประเทศไทย และทำการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหาผลการวิจัยพบว่า

1. ผลของการนำแผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติงานการพัฒนากีฬามวยไทยอาชีพไปสู่การปฏิบัติ อยู่ในระดับมากที่สุด 2 ด้าน ได้แก่ ด้านหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ ($\bar{X} = 4.61$, S.D. = 0.30) ด้านบุคลากรผู้ปฏิบัติงานตามโครงการ ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = 0.37) ระดับมาก 3 ด้าน ได้แก่ ด้านสมรรถนะของผู้บริหาร ($\bar{X} = 4.24$, S.D. = 0.26) ด้านมาตรฐานและทรัพยากรนโยบาย ($\bar{X} = 4.09$, S.D. = 0.40) ด้านสภาพแวดล้อม ($\bar{X} = 4.02$, S.D. = 0.20) ตามลำดับ

2. ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานของตัวแปร (Beta) ที่มีอิทธิพลทางตรงและทางอ้อม ต่อตัวแปรตาม พบว่า ตัวแปรเหตุที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามเป้าประสงค์ของยุทธศาสตร์ตามลำดับความสำคัญ ได้แก่ สภาพแวดล้อม สมรรถนะของผู้บริหาร บุคลากรผู้ปฏิบัติงานตามโครงการ และมาตรฐานทรัพยากรของนโยบาย .454, -.251, -.238, .211, -.094 ตามลำดับ

3. กลยุทธ์การนำนโยบายกีฬามวยไทยสู่การปฏิบัติในองค์กรสังกัดการกีฬาแห่งประเทศไทย ประกอบด้วย 3 ประเด็นกลยุทธ์หลัก 10 กลยุทธ์ย่อย 3 กลยุทธ์หลัก ได้แก่ 1) กลยุทธ์ด้านมาตรฐานของนโยบาย 2) กลยุทธ์ด้านการพัฒนาสมรรถนะด้านการบริหารตามกระบวนการนโยบายและ 3) กลยุทธ์ด้านการพัฒนาบุคลากรผู้ปฏิบัติงานตามโครงการ 10 กลยุทธ์ย่อยประกอบด้วย 1) การจัดตั้งสถาบันมวยไทยแห่งชาติ 2) การปรับปรุงพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 3) การปรับกระบวนการทัศน์และการสร้างเสริมสมรรถนะด้านบริหารจัดการของผู้บริหารสำนักงานกีฬามวย 4) การบริหารจัดการแผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติงานการพัฒนากีฬามวยไทยอาชีพสู่การปฏิบัติ 5) การพัฒนากระบวนการติดตามประเมินผลการนำแผนสู่การปฏิบัติ 6) การพัฒนาระบบมาตรฐานการสื่อสารข้อมูล 7) พัฒนาระบบบริหารแบบอภิบาลผ่านความร่วมมือ 8) การพัฒนาสมรรถนะบุคลากรผู้ปฏิบัติงานตามโครงการ 9) การสรรหาบุคลากรผู้ปฏิบัติงานตามโครงการ 10) การสร้างแรงจูงใจ

สรุปแนวคิดทฤษฎีปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก

ผู้วิจัย	ปัจจัยภายใน	ปัจจัยภายนอก
จิราพร แก้วศรีงาม (2547: 78-80)	- เป็นผู้ที่มีระเบียบวินัยสูง - มีพรสวรรค์ - มีวิญญูณหนักสู้	- การฝึกซ้อม - มีประสบการณ์การชกสูง - การสนับสนุนจากครอบครัว
อุดม พิมพา. 2526: 14; อ้างอิง จาก Carron. 1980: 4-6	- สรีรวิทยา - แรงบัลดาลใจ - คุณสมบัติของนักกีฬาที่มีความสามารถสูง	- สภาพแวดล้อม - ครอบครัวให้การสนับสนุนและผู้ที่เกี่ยวข้อง - เกิดพลังในการฝึกซ้อม
ประทุม มวงมี (2527: 292)	- สรีรวิทยา - สภาพร่างกายที่เหมาะสม - แรงจูงใจหรือความยิ่งใหญ่ - เสียงเชียร์จากผู้ชม	- สภาพดินฟ้าอากาศ - อุปกรณ์ที่ใช้ - สถานที่หรือสนามแข่งขัน
เจษฎา เจียรนัย. 2530: 90; อ้างอิงจาก patsy 88-89	- ช่วงอายุ - โครงสร้างและลักษณะร่างกาย - ทักษะ	- ความสามารถของโค้ช - ประสบการณ์
เกษม นครเขต (2531: 65-66)	- สรีรวิทยา - เทคนิคและทักษะ - กำลังใจจากแรงเชียร์ - พรสวรรค์	- งบประมาณสนับสนุน
แมคเคลแลนด์ (McClelland)	- แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ - แรงจูงใจใฝ่อำนาจ - รางวัลหรือชื่อเสียง	- แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์
แอทคินสัน (Atkinson)	- ความเพียรพยายาม	- ความสำเร็จ
พระเทพเวที (ป.อ.ปยุตโต, 2536)	- ความเป็นเลิศ - ความสามารถ	- การใฝ่ความเป็นเลิศ - สนับสนุนระบบการแข่งขัน

ภาพประกอบ 2 แนวคิดทฤษฎีปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก

ผู้วิจัย	ปัจจัยภายใน	ปัจจัยภายนอก
เอก เกิดเต็มภูมิ , 2558: เอกสารอัตสำเนา	-สมรรถนะทางกาย - การเคลื่อนไหว - ทักษะ - ความเร็ว - ความอ่อนตัวของข้อต่อ - การทำงานของระบบกล้ามเนื้อ - ความคล่องตัว - รูปร่างของร่างกาย	- พัฒนาการเรียนรู้ในการฝึกซ้อม - พัฒนาผู้ฝึกสอน
สมัคร ชมชื่น 2554	- ประสบการณ์ - แรงกระตุ้น - วัฒนธรรม - แรงจูงใจ - แนวความคิด - พฤติกรรม	- สิ่งแวดล้อม - ครอบครัว - การพัฒนาตนเอง - ชุมชน - ประสบการณ์
การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2556: 23-28	- แรงจูงใจ - คุณธรรมจริยธรรม	-สนับสนุนการแข่งขัน - สนับสนุนงบประมาณ - พัฒนาผู้ฝึกสอน - ส่งเสริมอุตสาหกรรมกีฬา - สิ่งอำนวยความสะดวก - การถ่ายทอดสดทางโทรทัศน์ - การสร้างรายได้

ภาพประกอบ 3 แนวคิดทฤษฎีปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก

จากการศึกษาทฤษฎีปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนักมวยไทยอาชีพประกอบด้วยปัจจัย 4 ด้าน คือ

1. ปัจจัยด้านจิตวิทยาและเจตคติ คือ นักมวยเป็นผู้มีระเบียบวินัยสูง, มีพรสวรรค์, มีวิญญูณหนักสู้, แรงบัลดาลใจ, มีคุณสมบัติของนักกีฬาที่มีความสามารถสูง, แรงจูงใจหรือความยิ่งใหญ่, เสี่ยงเชียวร์จากผู้ชมหรือแฟนคลับ, แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์, แรงจูงใจใฝ่อำนาจ, แรงกระตุ้น

2. ปัจจัยด้านสมรรถนะ คือ นักมวยมีสรีรวิทยาสภาพร่างกายที่เหมาะสม, สมรรถนะทางกาย, การเคลื่อนไหว, เทคนิคและทักษะ, ความอ่อนตัวของข้อต่อ, การทำงานของระบบกล้ามเนื้อ, ความคล่องตัวร่างกาย

3. ปัจจัยด้านสังคมและวัฒนธรรม คือ นักมวยมีมีประสบการณ์การชกสูง, การฝึกซ้อม, การพัฒนาการเรียนรู้ในการฝึกซ้อม, การพัฒนาผู้ฝึกสอน, ความสามารถของโค้ช, ความสำเร็จ

4. ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ คือ สภาพแวดล้อม ดิน ฟ้า อากาศ, อุปกรณ์ที่ใช้ในการฝึกซ้อม, การสนับสนุนจากผู้ที่เกี่ยวข้อง, งบประมาณสนับสนุน, สนับสนุนระบบการแข่งขัน, สิ่งอำนวยความสะดวก, การถ่ายทอดสดทางโทรทัศน์, การสร้างรายได้, รางวัลพิเศษ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ นักมวยไทยอาชีพที่เป็นแชมป์เปียนนักมวยไทยอาชีพติดอันดับ 1-10 ของแต่ละรุ่น เวทีมวยราชดำเนิน และเวทีมวยลุมพินี ซึ่งมีทั้งหมด 13 รุ่นมีประชากรจำนวน 260 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักกีฬามวยไทยอาชีพที่เป็นแชมป์เปียนนักมวยไทยอาชีพอันดับ 1 ทั้งหมด 13 รุ่นเวทีมวยราชดำเนิน 26 คน และเวทีมวยลุมพินี 26 คน รวม 52 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

ตาราง 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

	รุ่นน้ำหนัก 2 เวกี	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
1. รุ่นมินิฟลายเวต	น้ำหนักไม่เกิน 105 ปอนด์	20	4
2. รุ่นไลท์ฟลายเวต	น้ำหนักไม่เกิน 108 ปอนด์	20	4
3. รุ่นฟลายเวต	น้ำหนักไม่เกิน 112 ปอนด์	20	4
4. รุ่นซูเปอร์ฟลายเวต	น้ำหนักไม่เกิน 115 ปอนด์	20	4
5. รุ่นแบนตั้มเวต	น้ำหนักไม่เกิน 118 ปอนด์	20	4
6. รุ่นซูเปอร์แบนตั้มเวต	น้ำหนักไม่เกิน 122 ปอนด์	20	4
7. รุ่นเฟเธอร์เวต	น้ำหนักไม่เกิน 126 ปอนด์	20	4
8. รุ่นซูเปอร์เฟเธอร์เวต	น้ำหนักไม่เกิน 130 ปอนด์	20	4
9. รุ่นไลท์เวต	น้ำหนักไม่เกิน 135 ปอนด์	20	4
10. รุ่นซูเปอร์ไลท์เวต	น้ำหนักไม่เกิน 140 ปอนด์	20	4

ตาราง 1 (ต่อ)

รุ่นน้ำหนัก 2 เวที		ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
11. รุ่นเวลเตอร์เวต	น้ำหนักไม่เกิน 147 ปอนด์	20	4
12. รุ่นซูเปอร์เวลเตอร์เวต	น้ำหนักไม่เกิน 154 ปอนด์	20	4
13. รุ่นมิดเดิ้ลเวท	น้ำหนักไม่เกิน 160 ปอนด์	20	4
รวม		260	52

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้

1. แบบสัมภาษณ์ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการแข่งขันของนักมวยไทยอาชีพ เวทีมาตรฐานในประเทศไทยจากผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้เกี่ยวกับมวยไทยอาชีพ และเอกสารตำราต่างๆ โดยผู้วิจัยสร้างขึ้น

2. แบบสอบถามปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการแข่งขันของนักมวยไทยอาชีพ เวทีมาตรฐานในประเทศไทยโดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการแข่งขันของนักมวยไทยอาชีพ เวทีมาตรฐานในประเทศไทย

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการแข่งขันของนักมวยไทยอาชีพ เวทีมาตรฐานในประเทศไทย

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างแบบสอบถามปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการแข่งขันของนักมวยไทยอาชีพ เวทีมาตรฐานในประเทศไทย ดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าปัจจัยต่างๆที่มีผลต่อความสำเร็จ โดยศึกษาจากตำรา เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จ ศึกษาและสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญและผู้ที่มีประสบการณ์ชำนาญด้านมวยไทยอาชีพที่มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับมวยไทยอาชีพ จำนวน 5 ท่าน เพื่อมาเป็นข้อมูลในการสร้างแบบสอบถาม

2. นำข้อมูลจากการศึกษามาวิเคราะห์ จากนั้นนำข้อมูลมาสร้างแบบสอบถามโดยแยกออกเป็น 2 ด้าน คือ ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก

1. ปัจจัยภายใน

1.1 ด้านจิตวิทยาและเจตคติ

1.2 ด้านสมรรถนะเฉพาะนักมวย

2. ปัจจัยภายนอก

2.2 ด้านสังคมและวัฒนธรรม

2.3 ด้านเศรษฐกิจ

3. นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ตรวจสอบหาค่าเที่ยง โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of congruency)

4. นำแบบสอบถามมาปรับปรุงโดยเลือกข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป

5. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (TryOut) กับนักกีฬามวยไทยอาชีพที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.81

6. นำแบบสอบถามที่ได้ไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1. ติดต่อขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขออนุญาตและขอความร่วมมือไปยัง นายสนามมวยเวทีมวยราชดำเนินและเวทีมวยลุมพินี และค่ายมวยที่มีนักมวยไทยอาชีพที่เป็นแชมป์เปียน และนักมวยติดอันดับ 1

2. การรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตัวเอง ตามค่ายมวยต่างๆ ที่นักมวยไทยอาชีพสังกัดอยู่ รวมทั้งในเวทีมวยราชดำเนินและเวทีมวยลุมพินี และระหว่างเสร็จการแข่งขันของนักมวยไทยอาชีพ

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาตรวจสอบความสมบูรณ์จากนั้นนำมาวิเคราะห์หาค่าสถิติตามลักษณะที่ต้องการศึกษา

1. สรุปผลการสัมภาษณ์ของผู้เชี่ยวชาญ ในรูปแบบของความเรียง

2. นำผลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามมาวิเคราะห์โดยวิธีการความถี่และค่าร้อยละ

3. นำผลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการแข่งขันของนักมวยไทยอาชีพ เวกีมาตรฐานในประเทศไทย คือ ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก โดยวิธีการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย \bar{X} และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

4. นำแบบสอบถามตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ เกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการแข่งขันของนักมวยไทยอาชีพ เวทีมาตรฐานในประเทศไทย เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบตาราง ประกอบความเรียง

5. เกณฑ์ระดับคะแนนแบบสอบถามปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการแข่งขันของนักมวยไทยอาชีพ เวทีมวยมาตรฐานในประเทศไทย

5 คะแนน หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด

4 คะแนน หมายถึง เห็นด้วยมาก

3 คะแนน หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง

2 คะแนน หมายถึง เห็นด้วยน้อย

1 คะแนน หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

การแปลความหมายโดยใช้เกณฑ์ประเมิน

ระดับความคิดเห็น	ค่าเฉลี่ย
มากที่สุด	4.21-5.00
มาก	3.41-4.20
ปานกลาง	2.61-3.40
น้อย	1.81-2.60
น้อยที่สุด	1.00-1.80

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่างๆ แทนความหมายดังต่อไปนี้

N	แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
f	แทน จำนวนความถี่
%	แทน ร้อยละ
\bar{X}	แทนค่าเฉลี่ย
S.D	แทนส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. สรุปผลการสัมภาษณ์จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน
2. หลังจากตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาทั้งหมด จำนวน 52 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 จากนั้นผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลแบบสอบถามทั้งหมดไปดำเนินการวิเคราะห์ตามลำดับดังนี้

แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการแข่งขันของนักมวยไทยอาชีพเวทีมวยมาตรฐานในประเทศไทย มีจำนวน 3 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 นำข้อมูลที่ได้รับมาจากแจกแจงความถี่คิดเป็นร้อยละและนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 2 นำข้อมูลที่ได้รับมา วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย \bar{X} ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

2.1 ปัจจัยภายใน

1. แบบสอบถามปัจจัยทางด้านจิตวิทยาและเจตคติ
2. แบบสอบถามปัจจัยทางด้านสมรรถนะเฉพาะนักมวยไทย

2.2 ปัจจัยภายนอก

1. แบบสอบถามปัจจัยทางด้านสังคมและวัฒนธรรม
2. แบบสอบถามปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการแข่งขันของนักมวยไทยอาชีพ เหนือมาตรฐานในประเทศไทย

ปัจจัยภายใน

1. ด้านจิตวิทยาและเจตคติ

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1 ได้กล่าวไว้ว่า ความรู้สึก, แรงจูงใจ, ความต้องการ, แรงปรารถนา

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2 ได้กล่าวไว้ว่าความรู้สึกนึกคิด,สติปัญญา, ความพึงพอใจ, ความมุ่งมั่น

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3 ได้กล่าวไว้ว่าประสบการณ์, พฤติกรรม, ความต้องการ, สิ่งเร้าต่าง ๆ

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 4 ได้กล่าวไว้ว่าพฤติกรรมภายในและภายนอก, ความรู้สึกนึกคิด, การกระทำ

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 5 ได้กล่าวไว้ว่าสติปัญญา, ความรู้สึก, ความสัมพันธ์ระหว่างจิตใจและอารมณ์

สรุปจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านปัจจัยภายในด้านจิตวิทยาและเจตคติ มีองค์ประกอบดังนี้ มีความรู้สึกนึกคิด, ความต้องการ, สติปัญญา, การควบคุมอารมณ์, ประสบการณ์ พฤติกรรมภายในและภายนอก, สิ่งเร้าต่าง ๆ ความสัมพันธ์ระหว่างจิตใจและอารมณ์, จากองค์ประกอบที่กล่าวมาจึงนำมาสร้างเป็นแบบสอบถามด้านจิตวิทยาและเจตคติ

2. ด้านสมรรถนะเฉพาะนักมวย

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1 ได้กล่าวไว้ว่าทักษะ, เทคนิค, การฝึกซ้อม, ระบบการทำงานของร่างกาย, ระบบไหลเวียนโลหิต

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2 ได้กล่าวไว้ว่าเทคนิค, ทักษะ, การเตรียมตัวฝึกซ้อม, ความอ่อนตัว, ความคล่องตัว

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3 ได้กล่าวไว้ว่าทักษะ, เทคนิค, โครงสร้างที่สมส่วน, ปฏิภาณไหวพริบ, ความคล่องตัว

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 4 ได้กล่าวไว้ว่าเทคนิค, ทักษะ, การเตรียมตัวฝึกซ้อม, ความอ่อนตัว, ความคล่องตัว, ความอดทนของกล้ามเนื้อ

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 5 ได้กล่าวไว้ว่าเทคนิค, ทักษะ, การเตรียมตัวฝึกซ้อม, ความอ่อนตัว, ความคล่องตัว, การเสริมสร้างกล้ามเนื้อ, การควบคุมน้ำหนักการลดน้ำหนักตัว

สรุปจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านสมรรถนะเฉพาะนักมวย มีองค์ประกอบดังนี้ ทักษะ, เทคนิค, การฝึกซ้อมความอดทนของกล้ามเนื้อ, การเสริมสร้างกล้ามเนื้อ, การควบคุมน้ำหนักการลดน้ำหนักตัว จากองค์ประกอบที่กล่าวมา จึงนำมาสร้างเป็นแบบสอบถามด้านสมรรถนะเฉพาะนักมวย

ปัจจัยภายนอก

3. ด้านสังคมและวัฒนธรรม

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1 ได้กล่าวไว้ว่าส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมในด้านมวยไทยให้เยาวชนและชาวต่างชาติสภาพดินฟ้าอากาศ

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2 ได้กล่าวไว้ว่าโฆษณา ประชาสัมพันธ์, รางวัลเชิดชูเกียรติ, เป็นแบบอย่างที่ดีให้กับสังคม

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3 ได้กล่าวไว้ว่าพัฒนาส่งเสริม เผยแพร่ศิลปะมวยไทยให้กับมักมวยและผู้ฝึกสอนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เยาวชน

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 4 ได้กล่าวไว้ว่าเป็นที่ยอมรับจากสังคม, มีชื่อเสียงมากขึ้นหลังจากได้รับแชมป์จากเวทีมวยมาตรฐาน

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 5 ได้กล่าวไว้ว่าแฟนคลับให้การสนับสนุนและติดตามผลงานในการแข่งขัน,

สรุปจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านสังคมและวัฒนธรรม มีองค์ประกอบดังนี้ ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมในด้านมวยไทยให้เยาวชนและชาวต่างชาติ, โฆษณา, ประชาสัมพันธ์, รางวัลเชิดชูเกียรติ, เป็นแบบอย่างที่ดีให้กับสังคม, พัฒนาส่งเสริม เผยแพร่ศิลปะมวยไทยให้กับมักมวยและผู้ฝึกสอน, เป็นที่ยอมรับจากสังคม, มีชื่อเสียงมากขึ้นหลังจากได้รับแชมป์จากเวทีมวยมาตรฐาน, แฟนคลับให้การสนับสนุนและติดตามผลงานในการแข่งขัน จากองค์ประกอบที่กล่าวมา จึงนำมาสร้างเป็นแบบสอบถามด้านสังคมและวัฒนธรรม

4. ด้านเศรษฐกิจ

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1 ได้กล่าวไว้ว่าสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ สถานที่ อุปกรณ์, งบประมาณสนับสนุนในการซ้อม, โปรโมเตอร์ให้การสนับสนุน

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2 ได้กล่าวไว้ว่าสิ่งอำนวยความสะดวกในด้านต่างๆ, สภาพความพร้อมในสถานที่

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3 ได้กล่าวไว้ว่ารางวัลพิเศษจากแฟนคลับหรือเซียนมวยไทย, โปรโมเตอร์ให้การสนับสนุนในการแข่งขัน

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 4 ได้กล่าวไว้ว่ามีเบี้ยเลี้ยงในการฝึกซ้อม, จำหน่ายตั๋วในการเข้าชม, การพ่นน้ต่อรองราคา, ชาวต่างชาติสนใจในการเรียนมวยไทย

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 5 ได้กล่าวไว้ว่าถ่ายทอดสดระหว่างการแข่งขัน, เงินรางวัลเดิมพัน, สิ่งอำนวยความสะดวกในการฝึกซ้อม, รางวัลพิเศษจากเซียนมวย

สรุปจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านเศรษฐกิจมีองค์ประกอบดังนี้ สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ สถานที่ อุปกรณ์, งบประมาณสนับสนุนในการซ้อม, โปรโมเตอร์ให้การสนับสนุน, รางวัลพิเศษจากแฟนคลับหรือเซียนมวยไทย, จำหน่ายตั๋วในการเข้าชม, การพ่นน้ต่อรองราคา, ชาวต่างชาติสนใจในการเรียนมวยไทย, ถ่ายทอดสดระหว่างการแข่งขัน, เงินรางวัลเดิมพัน จากองค์ประกอบที่กล่าวมา จึงนำมาสร้างเป็นแบบสอบถามด้านเศรษฐกิจ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการแข่งขันของนักมวยไทยอาชีพเวทีมวยมาตรฐานในประเทศไทย ประกอบด้วย 2 ตอน

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยแจกแจงความถี่ ลำร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

ตาราง 2 สถานภาพของนักมวยไทยอาชีพ

ข้อมูลส่วนตัว	จำนวน(คน)	ร้อยละ
เวทีมวยที่ทำการแข่งขัน		
เวทีมวยราชดำเนิน	26	50.0
เวทีมวยลุมพินี	26	50.0
รวม	52	100
ประสบการณ์การเป็นนักมวยไทย		
ต่ำกว่า 5 ปี	-	-
5-10 ปี	8	15.38
11-15 ปี	35	67.31
15-20 ปี	9	17.31
รวม	52	100
อายุของนักมวยไทย		
10-19 ปี	22	42.31
20-29 ปี	27	51.92
30-39 ปี	3	5.77
รวม	52	100
จำนวนในการแข่งขัน		
1-50 ครั้ง	-	-
51-100 ครั้ง	32	61.54
101-150 ครั้ง	15	28.84
151-200 ครั้ง	5	9.62
รวม	52	100

จากตาราง 2 แสดงความถี่ค่าร้อยละ ของสถานภาพนักมวยไทยอาชีพที่ประสบความสำเร็จในการแข่งขัน เวทีมวยมาตรฐานในประเทศไทย ประกอบด้วย

1) เวทีมวยที่ใช้ในการแข่งขัน พบว่า เวทีมวยราชดำเนิน จำนวน 26 คนคิดเป็นร้อยละ 50 และเวทีมวยลุมพินี จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 50

2) ประสิทธิภาพการเป็นนักมวยไทย พบว่า นักมวยมีประสบการณ์การชก อายุ 5 – 10 ปี มีจำนวน 8 คน, นักมวยมีประสบการณ์การชก อายุ 11-15 ปี มีจำนวน 35 คน และนักมวยมีประสบการณ์ อายุ 15 – 20 ปี มีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 15.38, 67.31, 17.31 ตามลำดับ

3) ช่วงอายุของนักมวยไทยอาชีพ พบว่า นักมวยมีช่วงอายุ 10-19 ปี มีจำนวน 22 คน นักมวยมีช่วงอายุ 20-29 ปี มีจำนวน 27 คน และนักมวยมีช่วงอายุ 30 - 39 ปี มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 42.31, 51.92, 5.77 ตามลำดับ

4) จำนวนในการแข่งขัน พบว่า นักมวยมีจำนวนการแข่งขัน 51-100 ครั้ง มีจำนวน 32 คน นักมวยมีจำนวนการแข่งขัน 101-150 ครั้ง มีจำนวน 15 คน นักมวยมีจำนวนการแข่งขัน 51-100 ครั้ง มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 61.54, 28.84, 9.62 ตามลำดับ

ตาราง 3 จำแนกค่าความถี่และร้อยละของนักมวยตามพิกัดน้ำหนักตามรุ่น

ข้อมูลส่วนตัว	จำนวน(คน)	ร้อยละ
นักมวยรุ่นน้ำหนัก		
รุ่นมินิฟลายเวต น้ำหนักไม่เกิน 105 ปอนด์	4	7.7
รุ่นไลท์ฟลายเวต น้ำหนักไม่เกิน 108 ปอนด์	4	7.7
รุ่นฟลายเวต น้ำหนักไม่เกิน 112 ปอนด์	4	7.7
รุ่นซูเปอร์ฟลายเวต น้ำหนักไม่เกิน 115 ปอนด์	4	7.7
รุ่นแบนตั้มเวต น้ำหนักไม่เกิน 118 ปอนด์	4	7.7
รุ่นซูเปอร์แบนตั้มเวต น้ำหนักไม่เกิน 122 ปอนด์	4	7.7
รุ่นเฟเธอร์เวต น้ำหนักไม่เกิน 126 ปอนด์	4	7.7
รุ่นซูเปอร์เฟเธอร์เวต น้ำหนักไม่เกิน 130 ปอนด์	4	7.7
รุ่นไลท์เวต น้ำหนักไม่เกิน 135 ปอนด์	4	7.7
รุ่นซูเปอร์ไลท์เวต น้ำหนักไม่เกิน 140 ปอนด์	4	7.7
รุ่นเวลเตอร์เวต น้ำหนักไม่เกิน 147 ปอนด์	4	7.7
รุ่นซูเปอร์เวลเตอร์เวต น้ำหนักไม่เกิน 154 ปอนด์	4	7.7
รุ่นมิดเดิ้ลเวต น้ำหนักไม่เกิน 160 ปอนด์	4	7.7
รวม	52	100

จากตาราง 3 แสดงว่าค่าความถี่และค่าร้อยละของพิกัดน้ำหนักตามรุ่น พบว่า นักมวยไทยอาชีพมีทั้งหมด 13 รุ่นๆละ 4 คน คิดเป็นร้อยละ 7.7 ต่อรุ่น คิดเป็นร้อยละ 100

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการแข่งขันของนักมวยไทยอาชีพ เวทีมวยมาตรฐานในประเทศไทย

ปัจจัยภายใน

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการแข่งขันของนักมวยไทยอาชีพ เวทีมวยมาตรฐานในประเทศไทยทางด้านจิตวิทยาและเจตคติ (N=52)

ปัจจัยทางด้านจิตวิทยาและเจตคติ	ระดับความคิดเห็น						
	\bar{X}	S.D	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. นักมวยมีความต้องการที่จะแข่งขันมวยไทย	4.17	0.62	15	31	6	0	0
			28.85	59.61	11.54	0	0
2. นักมวยมีความต้องการที่จะมีชื่อเสียงในสังคม	4.77	0.51	42	8	2	0	0
			80.77	15.38	3.85	0	0
3. นักมวยมีความต้องการเป็นที่ยอมรับของสังคม	4.33	0.88	28	16	5	3	0
			53.85	30.77	9.61	5.77	0
4. นักมวยมีความต้องการที่ได้รับความเชื่อมั่นจากผู้ฝึกสอน	4.25	0.62	17	32	2	1	0
			32.70	61.54	3.84	1.92	0
5. นักมวยมีกำลังใจจากเสียงเชียร์	4.37	0.93	30	15	4	2	1
			57.70	28.84	7.69	3.85	1.92
6. นักมวยมีความต้องการค่าตอบแทนในการแข่งขัน	4.42	0.78	29	18	3	2	0
			55.77	34.61	5.77	3.85	0
7. นักมวยมีความต้องการได้เงินรางวัลค่าตอบแทนเพิ่มขึ้น	4.42	0.78	29	18	3	2	0
			55.77	34.61	5.77	3.85	0
8. นักมวยมีความรู้สึกของการเป็นนักสู้	4.17	0.62	15	31	6	0	0
			28.85	59.61	11.54	0	0
9. นักมวยสามารถควบคุมสติ อารมณ์ได้ดี	4.15	1.09	26	15	6	3	2
			50.00	28.84	11.54	5.77	3.85
10. นักมวยมีสิ่งที่ดีตัวมาตั้งแต่กำเนิด (พรสวรรค์)	3.27	1.16	10	10	19	10	3
			19.23	19.23	36.54	19.23	5.77
11. ครอบครัวต้องการให้เป็นนักมวยไทยอาชีพ	3.48	0.75	6	15	29	2	0
			11.54	28.85	55.77	3.85	0
12. ครอบครัวให้การส่งเสริมและคนรอบข้างสนับสนุนในอาชีพนักมวยไทย	3.21	1.11	9	10	17	15	1
			17.31	19.23	32.69	28.85	1.92
รวม	4.08	0.22					

จากตาราง 4 โดยรวมพบว่า มีค่าเฉลี่ยปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการแข่งขันของ นักมวยไทยอาชีพ เวกีมวยมาตรฐานในประเทศไทยทางด้านจิตวิทยาและเจตคติอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.22 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามีข้อที่อยู่ในระดับมากที่สุด คือ นักมวยมีความต้องการที่จะมีชื่อเสียงในสังคม, นักมวยมีกำลังใจจากเสียงเชียร์, นักมวยมีความต้องการได้เงินรางวัลค่าตอบแทนเพิ่มขึ้น, นักมวยมีความต้องการได้เงินรางวัลค่าตอบแทนเพิ่มขึ้น, นักมวยสามารถควบคุมสติ อารมณ์ได้ดี, นักมวยมีความต้องการที่ได้รับความเชื่อมั่นจากผู้ฝึกสอนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.77, 4.37, 4.42, 4.42, 4.25 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.51, 0.93, 0.78, 0.78, 0.62 ตามลำดับ

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการแข่งขันของ นักมวยไทยอาชีพ เวกีมวยมาตรฐานในประเทศไทยทางด้านสมรรถนะเฉพาะนักมวยไทย (N = 52)

ปัจจัยทางด้านสมรรถนะเฉพาะนักมวยไทย	ระดับความคิดเห็น						
	\bar{X}	S.D	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. นักมวยมีโครงสร้างของร่างกายที่สมส่วน	3.19	1.17	10	7	22	9	4
2. นักมวยมีความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ กระดูก และข้อต่าง ๆ ของร่างกายที่อยู่ในระดับดี	4.17	1.04	26	15	6	4	1
3. นักมวยมีความทนทานของกล้ามเนื้อดี	4.02	0.92	17	24	6	5	0
4. นักมวยมีความทนทานของระบบไหลเวียนโลหิตและการทำงานของหัวใจดี	4.40	0.82	29	18	2	3	0
5. นักมวยมีความอ่อนตัวของกล้ามเนื้อ	4.19	0.95	25	16	7	4	0
6. นักมวยมีความเร็วในการใช้ทักษะมวยไทย	4.21	0.72	18	29	3	2	0
7. นักมวยมีความคล่องตัวในการเคลื่อนไหวอยู่ในระดับดี	4.40	0.82	30	15	5	2	0
8. นักมวยมีปฏิกิริยาตอบสนองที่ดี	4.27	1.05	31	10	5	6	0
9. นักมวยมีการทำงานประสานกันระหว่างกล้ามเนื้อและระบบประสาท	3.67	1.04	9	28	6	7	2
10. นักมวยมีการทรงตัวที่ดี	4.33	0.86	28	15	7	2	0
11. นักมวยมีทักษะการกอดปล้ำรัดเหยียง	3.08	1.20	8	9	20	9	6

ตาราง 5 (ต่อ)

ปัจจัยทางด้านสมรรถนะเฉพาะนักมวยไทย	ระดับความคิดเห็น						
	\bar{X}	S.D	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
12. นักมวยมีเทคนิคชั้นเชิงมวยรุก	3.44	0.92	9	10	29	3	1
			17.31	19.23	55.77	5.77	1.92
13. นักมวยมีเทคนิคชั้นเชิงมวยรับ	3.25	0.71	4	9	35	4	0
			7.69	17.31	67.31	7.69	0
14. นักมวยมีเทคนิคการป้องกันและโต้ตอบ	3.62	1.01	7	29	7	7	2
			13.46	55.77	13.46	13.46	3.85
15. นักมวยมีปฏิภาณไหวพริบและการแก้ไข ปัญหาเฉพาะหน้า	3.98	0.73	10	34	5	3	0
			19.23	65.38	9.62	5.77	0
16. นักมวยมีการนำหลักการทางวิทยาศาสตร์ การกีฬาามาเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย	4.21	0.70	17	31	2	2	0
			32.69	59.61	3.85	3.85	0
17. นักมวยมีสภาพความพร้อมของร่างกาย และจิตใจ	3.83	0.88	10	29	7	6	0
			19.23	55.77	13.46	11.54	0
18. นักมวยมีความสามารถลดน้ำหนักและ ควบคุมน้ำหนักตัวได้ดี	4.40	0.98	34	9	6	2	1
			65.38	17.31	11.54	3.85	1.92
19. นักมวยมีการวางแผนการฝึกซ้อมแก่ทาง มวยที่คู่ต่อสู้มีความถนัดของอาวุธมวยไทย	4.33	0.58	20	29	3	0	0
			38.46	55.77	5.77	0	0
20. นักมวยมีการพักผ่อนอย่างเต็มที่	3.46	1.35	15	13	11	7	6
			28.85	25.00	21.15	13.46	11.54
21. ผู้ฝึกสอนมีวิธีการแนะนำเทคนิค ต่างๆ เป็นอย่างดี	3.94	1.06	17	27	7	1	0
			32.69	51.92	13.46	1.92	0
22. นักมวยมีทักษะการออกอาวุธเฉพาะตัว	4.21	1.05	29	10	7	6	0
			55.77	19.23	13.46	11.54	0
23. นักมวยมีการเคลื่อนที่ในการออกอาวุธอยู่ ในระดับที่ดี	4.17	1.23	31	9	5	4	3
			59.62	17.30	9.62	7.63	5.77
24. นักมวยมีอาหารและเครื่องดื่มบำรุง ร่างกายตลอดการฝึกซ้อม	4.08	0.90	18	24	7	2	1
			34.62	46.15	13.46	3.85	1.92
25. สภาพจิตใจของนักมวยที่ดีและ มีความเชื่อมั่นในราคาต่อรอง	3.58	0.75	6	20	24	2	0
			11.54	38.46	46.15	3.85	0
26. นักมวยมีการพัฒนาความรู้อย่าง ต่อเนื่องทางด้านมวยไทย	3.40	0.98	10	9	25	8	0
			19.23	17.31	48.08	15.38	0
27. นักมวยมีการเคลื่อนไหวของร่างกายอยู่ ในระดับดี	4.15	0.72	17	27	7	1	0
			32.69	51.92	13.46	1.92	0
รวม	3.93	0.19					

จากตาราง 5 โดยรวมพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการแข่งขันของนักมวยไทย อาชีพ เวทีมวยมาตรฐานในประเทศไทยทางด้านสมรรถนะเฉพาะนักมวยไทยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.19 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามีข้อที่อยู่ในระดับมากที่สุด คือ นักมวยมีความสามารถลดน้ำหนักและควบคุมน้ำหนักตัวได้ดี,

นักมวยมีปฏิกิริยาตอบสนองที่ดี, นักมวยมีการเคลื่อนไหวในการออกอาวุธอยู่ในระดับที่ดี, นักมวยมีความคล่องตัวในการเคลื่อนที่อยู่ในระดับดี, นักมวยมีทักษะการออกอาวุธเฉพาะตัว, นักมวยมีความทนทานของระบบไหลเวียนโลหิตและการทำงานของหัวใจได้ดี, นักมวยมีการทรงตัวที่ดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40, 4.27, 4.17, 4.40, 4.21, 4.40, 4.33 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.98, 1.05, 1.23, 0.82, 1.05, 0.82, 0.86 ตามลำดับ

ปัจจัยภายนอก

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการแข่งขันของนักมวยไทยอาชีพ เวกีมวยมาตรฐานในประเทศไทยทางด้านสังคมและวัฒนธรรม(N = 52)

ปัจจัยทางด้านสังคมและวัฒนธรรม	ระดับความคิดเห็น						
	\bar{X}	S.D	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. การให้กำลังใจจากผู้ฝึกสอน	4.12	1.08	27	10	9	6	0
			51.92	19.23	17.31	11.54	0
2. นักมวยมีความเชื่อในส่วนตัวของ โชคกลางของขลัง	3.29	1.09	9	10	23	7	3
			17.31	19.23	44.23	13.46	5.77
3. นักมวยถูกวางยากก่อนขึ้นชก	2.88	1.10	7	5	17	21	2
			13.46	9.62	32.69	40.38	3.85
4. นักมวยเป็นแบบที่ดีแก่เยาวชน	4.06	0.87	15	30	3	3	1
			28.85	57.69	5.77	5.77	1.92
5. นักมวยเผยแพร่ศิลปะมวยไทยในต่างประเทศ	3.94	1.07	19	20	4	9	0
			36.54	38.46	7.69	17.31	0
6. นักมวยเผยแพร่ศิลปะวัฒนธรรม มวยไทยกับชาวต่างชาติ	2.92	1.56	13	7	9	9	14
			25.00	13.46	17.31	17.31	26.92
7. การโฆษณาประชาสัมพันธ์ก่อนการแข่งขัน	4.02	0.92	15	29	3	4	1
			28.85	55.77	5.77	7.69	1.92
8. การประกบคู่ของผู้จัดการแข่งขัน (โปรโมเตอร์)	4.54	0.64	31	19	1	1	0
			59.62	36.54	1.92	1.92	0
9. เสียงเชียร์จากแฟนมวย/แฟนคลับ/เซียนมวย	3.62	0.82	10	13	28	1	0
			19.23	25.00	53.85	1.92	0
10. แฟนมวย/แฟนคลับ/เซียนมวย/สนใจเข้าชมการแข่งขันอย่างต่อเนื่อง	4.08	0.90	18	24	7	2	1
			34.62	46.15	13.46	3.85	1.92
11. มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมด้านมวยไทยเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง	4.15	0.72	17	27	7	1	0
			32.69	51.92	13.46	1.92	0
12. นักมวยอยู่ในครอบครัวหรือญาติที่เป็นนักมวยไทยอาชีพ	3.96	1.07	21	15	9	7	0
			40.38	28.85	17.31	13.46	0
รวม	3.80	0.24					

จากตาราง 6 โดยรวมพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการแข่งขันของนักมวยไทยอาชีพ เวทีมวยมาตรฐานในประเทศไทยทางด้านสังคมและวัฒนธรรมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากเท่ากับ 3.80 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.24 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามีข้อที่อยู่ในระดับมากที่สุด คือ การประกบคู่ของผู้จัดการแข่งขัน (โปรโมเตอร์) การให้กำลังใจจากผู้ฝึกสอน, นักมวยให้ไว้ครูก่อนการแข่งขันทุกครั้งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.54, 4.12, 3.96 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.64, 1.08, 1.07 ตามลำดับและมีข้อที่อยู่ในระดับมาก คือ นักมวยเป็นแบบที่ดีแก่เยาวชน, การโฆษณาประชาสัมพันธ์ก่อนการแข่งขัน, มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมด้านมวยไทยเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง, แฟนมวย/แฟนคลับ/เซียนมวย/สนใจเข้าชมการแข่งขันอย่างต่อเนื่องมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06, 4.02, 4.15, 4.08 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.87, 0.92, 0.72, 0.90 ตามลำดับ

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการแข่งขันของนักมวยไทยอาชีพ เวทีมวยมาตรฐานในประเทศไทยทางด้านเศรษฐกิจ(N = 52)

ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ	ระดับความคิดเห็น						
	\bar{X}	S.D	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ผู้ชมหรือแฟนคลับสนับสนุนเงินรางวัลพิเศษแก่นักมวย	3.48	1.06	12	9	25	4	2
			23.08	17.31	48.07	7.69	3.85
2. มีการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้จัดรายการแข่งขัน (โปรโมเตอร์)	4.46	0.75	30	18	2	2	0
			57.69	34.61	3.85	3.85	0
3. นักมวยมีชื่อเสียงหลังได้รับเข็มขัดแชมป์เปียนของเวทีมวยมาตรฐาน(มีรายการแข่งอย่างต่อเนื่อง)	4.00	0.97	15	29	3	3	2
			28.84	55.77	5.77	5.77	3.85
4. อุปกรณ์ในการฝึกซ้อมเพียงพอ	3.63	1.03	11	21	10	10	0
			21.16	40.38	19.23	19.23	0
5. สื่อหนังสือพิมพ์ทีวีและนักข่าวให้ความสำคัญในการประชาสัมพันธ์	3.56	0.80	9	12	30	1	0
			17.31	23.08	57.69	1.92	0
6. มีการสนับสนุนในรูปแบบผลิตภัณฑ์ต่างๆ อาทิ สร้อยคอทองคำ, รถยนต์, รถจักรยานยนต์	3.40	1.03	11	9	22	10	0
			21.15	17.31	42.31	19.23	0
7. มีการเงินรางวัลเดิมพันพิเศษในการแข่งขัน	3.06	1.27	6	17	11	10	8
			11.54	32.69	21.15	19.23	15.38
8. มีการอำนวยความสะดวกในการเดินทางไปแข่งขัน	3.75	1.19	19	12	11	9	1
			36.54	23.08	21.15	17.31	1.92
9. มีการให้เงินรางวัลอัดฉีดแก่นักมวยที่ชนะ	3.48	1.06	12	9	25	4	2
			23.08	17.31	48.07	7.69	3.85
10. มีการถ่ายทอดสดระหว่างการแข่งขัน	4.00	0.97	15	29	3	3	2
			28.84	55.77	5.77	5.77	3.85

ตาราง 7 (ต่อ)

ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ	ระดับความคิดเห็น						
	\bar{X}	S.D	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
11. มีการจำหน่ายตั๋วในการเข้าชมการแข่งขัน	4.15	0.72	17	27	7	1	0
			32.69	51.92	13.46	1.92	0
12. ชาวต่างชาติมีความสนใจในการเข้าชมการแข่งขัน	4.08	0.90	18	24	7	2	1
			34.62	46.15	13.46	3.85	1.92
13. นักมวยมีรายการแข่งขันในต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง	3.10	1.03	6	12	15	19	0
			11.54	23.08	28.84	36.5	0
						4	
14. มีการพั่นเติมพื้นที่รองรับราคากระหว่างคู่มวย	3.63	1.03	11	21	10	10	0
			21.16	40.38	19.23	19.2	0
						3	
รวม	3.70	0.15					

จากตาราง 7 โดยรวมพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการแข่งขันของนักมวยไทยอาชีพ เวทีมวยมาตรฐานในประเทศไทยทางด้านเศรษฐกิจมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เท่ากับ 3.70 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.15 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามีข้อที่อยู่ในระดับมากที่สุด คือ มีการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้จัดรายการแข่ง (โปรโมเตอร์), มีการอำนวยความสะดวกในการเดินทางไปแข่งขัน, ชาวต่างชาติมีความสนใจในการเข้าชมการแข่งขัน, มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.46, 3.75, 4.08 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.75, 1.19, 0.90 ตามลำดับและมีข้อที่อยู่ในระดับมากที่สุด คือ นักมวยมีชื่อเสียงหลังได้รับเข็มขัดแชมป์เปียนของเวทีมวยมาตรฐาน, มีการถ่ายทอดสดระหว่างการแข่งขัน, มีการพั่นเติมพื้นที่รองรับราคากระหว่างคู่มวย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00, 4.00, 3.63 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.97, 0.97, 1.03 ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการแข่งขันของนักมวยไทยอาชีพ เวทีมวยมาตรฐานในประเทศไทย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ นักมวยไทยอาชีพที่เป็นแชมป์เปียน และนักมวยไทยอาชีพติดอันดับ 1-10 ของแต่ละรุ่น เวทีมวยราชดำเนิน และเวทีมวยลุมพินี ซึ่งมีทั้งหมด 13 รุ่น รวม 260 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักกีฬามวยไทยอาชีพที่เป็นแชมป์เปียน และนักมวยไทยอาชีพอันดับ 1 ของแต่ละรุ่น เวทีมวยราชดำเนิน 26 คน และเวทีมวยลุมพินี 26 คน รวม 52 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้

1. แบบสัมภาษณ์ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการแข่งขันของนักมวยไทยอาชีพ เวทีมาตรฐานในประเทศไทยจากผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้เกี่ยวกับมวยไทยอาชีพ และเอกสารตำราต่างๆ โดยผู้วิจัยสร้างขึ้น

2. แบบสอบถามปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการแข่งขันของนักมวยไทยอาชีพ เวทีมาตรฐานในประเทศไทย โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

เวทีมาตรฐานในประเทศไทย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการแข่งขันของนักมวยไทยอาชีพ เวทีมาตรฐานในประเทศไทย โดยมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณ 5 ระดับ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ เกี่ยวกับแบบสอบถามปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการแข่งขันของนักมวยไทยอาชีพ เวทีมาตรฐานในประเทศไทย

การรวบรวมข้อมูล

1. นำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึง นายสนามมวยเวทีมวยราชดำเนินและเวทีมวยลุมพินี และค่ายมวยที่มีนักมวยไทยอาชีพที่เป็นแชมป์เปียน และติดอันดับ 1 เพื่อขอความอนุเคราะห์ให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปให้ด้วยตนเองและเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามทั้งหมดด้วยตนเอง
3. นำแบบสอบถามมาตรวจสอบความสมบูรณ์ถูกต้องแล้วดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาตรวจสอบความสมบูรณ์ถูกต้องแล้วคิดเป็นร้อยละจากนั้นนำมาแจกแจงตามลักษณะที่ต้องการศึกษา โดยนำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์ตามลำดับ

1. นำผลจากแบบสอบถามตอนที่ 1 มาแจกแจงความถี่และค่าร้อยละนำมาเสนอในรูปแบบของตารางประกอบความเรียง
2. นำผลจากแบบสอบถามตอนที่ 2 มาแจกแจงค่าเฉลี่ย \bar{X} ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) นำมาเสนอในรูปแบบของตารางประกอบความเรียง

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการแข่งขันของนักมวยไทยอาชีพ เวกีมวยมาตรฐานในประเทศไทย พบว่า

1. ปัจจัยทางด้านจิตวิทยาและเจตคติ

ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการแข่งขันของนักมวยไทยอาชีพ เวกีมวยมาตรฐานในประเทศไทยทางด้านจิตวิทยาและเจตคติ โดยรวมพบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.22 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามีข้อที่อยู่ในระดับมากที่สุด คือ นักมวยมีความต้องการที่จะมีชื่อเสียงในสังคม, นักมวยมีกำลังใจจากเสียงเชียร์, นักมวยมีความต้องการได้เงินรางวัลค่าตอบแทนเพิ่มขึ้น, นักมวยมีความต้องการได้เงินรางวัลค่าตอบแทนเพิ่มขึ้น, นักมวยสามารถควบคุมสติ อารมณ์ได้ดี, นักมวยมีความต้องการที่ได้รับความเชื่อมั่นจากผู้ฝึกสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.77, 4.37, 4.42, 4.42, 4.25 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.51, 0.93, 0.78, 0.78, 0.62 ตามลำดับ

2. ปัจจัยทางด้านสมรรถนะเฉพาะนักมวยไทยอาชีพ

ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการแข่งขันของนักมวยไทยอาชีพ เวกีมวยมาตรฐานในประเทศไทยทางด้านสมรรถนะเฉพาะนักมวยไทย โดยรวมพบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.19 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามีข้อที่อยู่ในระดับมากที่สุด คือ นักมวยมีความสามารถลดน้ำหนักและควบคุมน้ำหนักตัวได้ดี, นักมวยมีปฏิกิริยาตอบสนองที่ดี, นักมวยมีการเคลื่อนไหวในการออกอาวุธอยู่ในระดับที่ดี, นักมวยมีความคล่องตัวในการเคลื่อนไหวอยู่ในระดับดี, นักมวยมีทักษะการออกอาวุธเฉพาะตัว, นักมวยมีความทนทานของระบบไหลเวียนโลหิตและการทำงานของหัวใจได้ดี, นักมวยมีการทรงตัวที่ดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40, 4.27, 4.17, 4.40, 4.21, 4.40, 4.33 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.98, 1.05, 1.23, 0.82, 1.05, 0.82, 0.86 ตามลำดับ

3. ปัจจัยด้านสังคมและวัฒนธรรม

ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการแข่งขันของนักมวยไทยอาชีพ เวทีมวยมาตรฐานในประเทศไทยทางด้านสังคมและวัฒนธรรม โดยรวมพบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เท่ากับ 3.80 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.24 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามีข้อที่อยู่ในระดับมากที่สุด คือ การประกบคู่ของผู้จัดการแข่งขัน (โปรโมเตอร์), การให้กำลังใจจากผู้ฝึกสอน, นักมวยไหว้ครู ก่อนการแข่งขันทุกครั้ง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.54, 4.12, 3.96 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.64, 1.08, 1.07 ตามลำดับ และมีข้อที่อยู่ในระดับมาก คือ นักมวยเป็นแบบที่ดีแก่เยาวชน, การโฆษณาประชาสัมพันธ์ก่อนการแข่งขัน, มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมด้านมวยไทยเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง, แฟนมวย/แฟนคลับ/เซียนมวย/สนใจเข้าชมการแข่งขันอย่างต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06, 4.02, 4.15, 4.08 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.87, 0.92, 0.72, 0.90 ตามลำดับ

4. ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ

ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการแข่งขันของนักมวยไทยอาชีพ เวทีมวยมาตรฐานในประเทศไทยทางด้านเศรษฐกิจ โดยรวมพบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เท่ากับ 3.70 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.15 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามีข้อที่อยู่ในระดับมากที่สุด คือ มีการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้จัดรายการแข่ง(โปรโมเตอร์), มีการอำนวยความสะดวกในการเดินทางไปแข่งขัน, ชาวต่างชาติมีความสนใจในการเข้าชมการแข่งขัน, มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.46, 3.75, 4.08 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.75, 1.19, 0.90 ตามลำดับ และมีข้อที่อยู่ในระดับมาก คือ นักมวยมีชื่อเสียงหลังได้รับเข็มขัดแชมป์เปียนของเวทีมวยมาตรฐาน, มีการถ่ายทอดสดระหว่างการแข่งขัน, มีการพนันเดิมพันต่อรองราคาระหว่างคู่มวย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00, 4.00, 3.63 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.97, 0.97, 1.03 ตามลำดับ

อภิปรายผล

จากการที่ผู้วิจัยได้ไปศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของนักมวยไทยอาชีพ เวทีมวยมาตรฐานในประเทศไทย ทำให้พบข้อมูลปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จ พอสังเขป สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ปัจจัยภายใน เป็นปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของนักมวยไทยอาชีพเวทีมวยมาตรฐานในประเทศไทย จากการศึกษาทั้งหมด 2 ด้าน โดยการคิดเป็นค่าความถี่และร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งแต่ละด้านเป็นองค์ประกอบที่สำคัญและส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ปัจจัยที่สำคัญ มีดังนี้ ปัจจัยด้านจิตวิทยาและเจตคติ มีความคิดเห็นมากที่สุด คือ นักมวยมีความต้องการที่จะมีชื่อเสียงในสังคม คิดเป็นร้อยละ 80.77 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.77 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.51 และอยู่ในระดับมาก คือ นักมวยมีความต้องการที่จะแข่งขันมวยไทย คิดเป็นร้อยละ 59.61 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.62 ปัจจัยทางด้านสมรรถนะ เฉพาะนักมวยมีระดับความคิดเห็นมากที่สุด คือ นักมวยมีความสามารถลดน้ำหนักและควบคุม

น้ำหนักตัวได้ดี คิดเป็นร้อยละ 65.38 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.98 และอยู่ในระดับมาก คือ นักมวยมีปฏิภาณไหวพริบและการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า คิดเป็นร้อยละ 65.38 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.73 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประทุม ม่วงมี (2527: 292) ที่ได้กล่าวไว้ว่า ปัจจัยที่จะเชื่อว่าคนเราจะประสบผลสำเร็จจากการเล่นกีฬาอย่างน้อยแค่ไหนนั้น ขึ้นอยู่กับ อิทธิพลที่มีผลต่อความสำเร็จทางการกีฬา 3 กลุ่มดังนี้

1. ปัจจัยทางด้านสรีรวิทยา ปัจจัยทางสรีรวิทยาเกี่ยวข้องกับระดับของสมรรถภาพหรือร่างกายที่เหมาะสมกับกีฬาประเภทต่างๆว่ามีอย่างน้อยเพียงใดในการเล่นกีฬาประเภทใดประเภทหนึ่ง หากนักกีฬามีสภาพร่างกายที่เหมาะสม

2. ปัจจัยทางด้านจิตวิทยา เป็นปัจจัยที่วัดได้ยากแต่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของนักกีฬาอยู่ส่วนหนึ่ง ปัจจัยทางด้านจิตวิทยาอาจมีบทบาทต่อความสำเร็จ ได้แก่ แรงจูงใจหรือความยิ่งใหญ่ในการแข่งขัน การประชาสัมพันธ์หรือการทำให้รู้จัก เสี่ยงเซียวจากผู้ชม

3. ปัจจัยทางด้านกายภาพ ปัจจัยทางกายภาพเป็นสิ่งที่มองข้ามไม่ได้ เพราะหลาย ๆ โอกาส ปัจจัยนี้สามารถแยกผู้ชนะออกจากผู้แพ้ ปัจจัยที่อยู่ในกลุ่มนี้ ได้แก่ สถานที่หรือสนามแข่งขัน สภาพดินฟ้าอากาศ

2. ปัจจัยภายนอก เป็นปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของนักมวยไทยอาชีพเวทีมวยมาตรฐานในประเทศไทย จากการศึกษาทั้งหมด 2 ด้าน ด้าน โดยการศึกษาเป็นค่าความถี่และร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งแต่ละด้านเป็นองค์ประกอบที่สำคัญและส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ปัจจัยที่สำคัญ มีดังนี้ ปัจจัยด้านสังคมและวัฒนธรรม มีความคิดเห็นระดับมากที่สุด คือ การประกบคู่ของผู้จัดการแข่งขัน (โปรโมเตอร์) คิดเป็นร้อยละ 59.62 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.54 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.64 และอยู่ในระดับมาก คือ นักมวยเป็นแบบที่ดีแก่เยาวชน คิดเป็นร้อยละ 57.69 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.87 ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจมีระดับความคิดเห็นมากที่สุด คือ มีการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้จัดรายการแข่ง(โปรโมเตอร์) คิดเป็นร้อยละ 57.69 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.46 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.75 และอยู่ในระดับมาก คือ นักมวยมีชื่อเสียงหลังได้รับเข็มขัดแชมป์เปียนของเวทีมวยมาตรฐาน คิดเป็นร้อยละ 55.77 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.97 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศักดิ์กัญญา มหาวัน (2555: บทคัดย่อ) การดำเนินชีวิตของอดีตแชมป์เปียนนักมวยไทยอาชีพในจังหวัดแพร่ จากเวทีมวยราชดำเนิน เวทีมวยลุมพินีและเวทีกองทัพบก ผลการวิจัย พบว่า

1. ด้านเศรษฐกิจ พบว่า นักมวยส่วนใหญ่มีทรัพย์สินเป็นของตนเอง มูลค่าโดยประมาณ ตั้งแต่ 235,000 บาท – 1,730,000 บาทโดยมีบ้านพร้อมที่ดิน มีที่ดิน มีรถยนต์ มีเงินเก็บ มีอาชีพรองรับที่มั่นคง มีครอบครัวที่สมบูรณ์ มีเพียงส่วนน้อยที่มีฐานะลำบาก

2. ด้านสังคม พบว่า นักมวยได้รับเกียรติ การยอมรับ การยกย่องศรัทธา อยู่ในระดับดีมาก มีการช่วยเหลือสังคมเป็นอย่างดี

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการแข่งขันของนักมวยไทยอาชีพ เวทีมวยมาตรฐานในประเทศไทย สามารถนำผลการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ไปใช้ในการพัฒนานักมวยไทยอาชีพและผู้ฝึกสอนมวยในค่ายมวย ตลอดจนบุคคลในวงการกีฬามวยมาเป็นแบบอย่างและแนวทางในการเตรียมตัวการฝึกซ้อม เพื่อที่จะทำให้นักมวยไทยอาชีพประสบความสำเร็จในการแข่งขัน และก้าวสู่การเป็นแชมป์เปี้ยนในเวทีมวยมาตรฐาน ซึ่งในองค์ประกอบต่างๆ ที่ทำให้นักมวยไทยอาชีพประสบความสำเร็จล้วนเป็นสิ่งสำคัญแก่นักมวยไทยอาชีพและบุคคลกรในวงการกีฬามวย และยังเป็น การเผยแพร่กีฬามวยไทยไปสู่สากล

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. การศึกษาเปรียบเทียบระหว่างนักมวยไทยอาชีพที่ประสบความสำเร็จและนักมวยไทยอาชีพที่ไม่ประสบความสำเร็จและการแข่งขันมวยไทยสมัครเล่นชิงแชมป์ประเทศไทย
2. การศึกษาเปรียบเทียบระหว่างนักมวยสากลอาชีพที่ประสบความสำเร็จในพิกัดรุ่นน้ำหนักแต่ละรุ่นขององค์กรมวยโลกและสถาบันต่างๆ เช่น W.B.A และ W.B.C.
3. การศึกษากับนักมวยไทยหญิงที่ประสบผลสำเร็จในการชกมวยไทยอาชีพ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมส่งเสริมวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม. (2555). *วันมวยไทย*. กรุงเทพฯ: อักษรศิริการพิมพ์. ถ่ายเอกสาร.
- (2555). *มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติ*. กรุงเทพฯ: อักษรศิริการพิมพ์. ถ่ายเอกสาร.
- การกีฬาแห่งประเทศไทย. (2540). *แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2545-2549)*. กรุงเทพฯ: การกีฬาแห่งประเทศไทย. ถ่ายเอกสาร.
- การกีฬาแห่งประเทศไทย. (2556). *แผนยุทธศาสตร์การส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. 2556-2558*. กรุงเทพฯ: การกีฬาแห่งประเทศไทย. ถ่ายเอกสาร.
- จรัส จันเป็ง. (2552). *การวิเคราะห์เชิงคิเนติกส์ท่าไม้ตายของมวยไทย*. วิทยานิพนธ์. (วิทยาศาสตร์การกีฬา). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- จิราพร แก้วศรีงาม. (2547). *เปิดโลกมวยไทยความสัมพันธ์ระหว่างนักมวย ค่ายมวยและธุรกิจในการมวยไทย*. วิทยานิพนธ์ สม.ม. (สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- เฉลิม อุ่นทอง. (2547). *มวยไทยยุคโลกาภิวัตน์*. วิทยานิพนธ์ ศศ.บ. (พลศึกษา). นครปฐม: นครปฐม: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม. ถ่ายเอกสาร.
- ทรงพล นาคเอี่ยม. (2550). *การเปลี่ยนแปลงของความหลากหลายในเชิงศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวมวยไทย: กรณีศึกษามวยไทยสายพระยาพิชัยดาบหัก*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ทิฆัมพร เอี่ยมเรไร. (2554). *การสื่อสารอัตลักษณ์ความเป็นชาติในกีฬามวยไทย*. วิทยานิพนธ์ นศ.ด. (นิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ธาวุฒิ ปลื้มสำราญ. (2557). *รูปแบบการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬามวยไทยเพื่อสร้างเจตคติที่ดีต่อการเสริมสร้างความมั่นคง*. วิทยานิพนธ์ ปธ.ด. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ. ถ่ายเอกสาร.
- พัชรินทร์ ไชยรักษ์. (2556). *โมเดลเชิงสาเหตุของความสำเร็จในวิชาชีพครู ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การรับรู้ความสามารถของตนเองในวิชาชีพและความผูกพันในวิชาชีพเป็นตัวแปรส่งผ่าน*. วิทยานิพนธ์ ค.ด. (วิธีวิทยาการวิจัยการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- พระเทพเวที(ประยุทธ์ ปยุตฺโต). (2533). *วิธีคิดตามหลักพุทธธรรม*. กรุงเทพฯ: สันักพิมพ์ปัญญา.
- โพธิ์สวัสดิ์ แสงสว่าง. (2556). *มวยไทยโบราณ*. วิทยานิพนธ์ วิทยานิพนธ์ ศศ.ด. (มวยไทยศึกษา). ราชบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง. ถ่ายเอกสาร.

- รุ่งอรุณ สุทธิพงษ์. (2557). การพัฒนาหลักสูตรพิเศษครูมวยไทยระดับสูงสำหรับยอดนักมวยไทย. วิทยานิพนธ์ ศศ.ด. (มวยไทยศึกษา). ราชบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง. ถ่ายเอกสาร
- วรยุทธ์ ทิพย์เที่ยงแท้. (2553). ลีลาไม้ตายของยอดนักมวยไทย. วิทยานิพนธ์ ศศ.ด. (มวยไทยศึกษา). ราชบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง. ถ่ายเอกสาร
- วิทยา ศรีสมุทร. (2541). แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และทัศนคติต่อการออกกำลังกายของนักมวยไทยอาชีพ. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม.(พลศึกษา). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- วินัย พูลศรี. (2555). การจัดการมรดกภูมิปัญญาของชาติไทยสู่รูปแบบธุรกิจสากล. วิทยานิพนธ์ ปร.ด. (วัฒนธรรมศาสตร์). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- วิสุทธ์ ทิพย์พงษ์. (2546). การศึกษาสภาพและปัญหาการพัฒนากีฬามวยไทยเพื่อการอาชีพ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ศักดิ์กันยา มหาวิน. (2555). การดำรงชีวิตของอดีตแชมป์เปียนนักมวยไทยอาชีพในจังหวัดแพร่ จากเวทีราชดำเนิน เวทีมวยลุมพินีและเวทีกองทัพบก. วิทยานิพนธ์ ค.บ.(มวยไทยศึกษา). ราชบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง. ถ่ายเอกสาร.
- ศิรินทีพย์ เทียนเงิน. (2550). ชีวิตการทำงานของอาชีพนักมวยไทย. วิทยานิพนธ์. (พัฒนาแรงงานและสวัสดิการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- สนอง คุณมี. (2549). แรงจูงใจในการเป็นนักมวยไทยอาชีพของนักมวยไทยในเวทีมวยมาตรฐาน ปี พ.ศ. 2549. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สบสันต์ มหานิยม. (2553). การพัฒนาโปรแกรมการจัดการเรียนการสอนวิชามวยไทย โดยใช้ผล การวิเคราะห์ทางชีวกลศาสตร์เพื่อสร้างเสริมความสามารถทางด้านดินเมติกส์ของนิสิต. วิทยานิพนธ์ ค.ด. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- สมัคร ชมชื่น. (2554). มวยไทย: การศึกษาการกลายเป็นนักมวยไทยอาชีพ. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (พลศึกษา). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- สุชาติ อิทธิวรรณพงศ์. (2551). ภาพลักษณ์มวยไทยในสายตาชาวต่างชาติและกลยุทธ์การสื่อสาร การตลาดของค่ายมวยไทย. วิทยานิพนธ์ นศ.ม. (นิเทศศาสตร์สารสนเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต. ถ่ายเอกสาร.
- สุณิสา โสทรวัฒน์. (2553). ผลของโปรแกรมการฝึก เอส เอ คิว ที่มีต่อความสามารถในการก้าวเท้า ยิ่งประตูบาสเกตบอลของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

- อุดม พิมพา. (2556). หลักทางวิทยาศาสตร์ในการฝึกกีฬา. *เอกสารประกอบการเรียนวิชาหลักทางวิทยาศาสตร์ในการฝึกกีฬา.(พล523)*. กรุงเทพฯ: คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อนันต์ เมฆสวรรค์. (2558). *กลยุทธ์การนำนโยบายกีฬามวยสู่การปฏิบัติในหน่วยงานสังกัดการกีฬาแห่งประเทศไทย*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ด. (มวยไทยศึกษา). ราชบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง. ถ่ายเอกสาร.
- อนันต์ เมฆสวรรค์. (2559, 14 ตุลาคม). สัมภาษณ์โดย ณิชฐฎุฒิ ชยันโต.
- เอก เกิดเต็มภูมิ. (2536). *การเรียนรู้ทักษะการเคลื่อนไหวประยุกต์สู่การสอนและการฝึกกีฬา*.
 อ้างทอง: เอกสารอัดสำเนา.
- (2559, 14 ตุลาคม). สัมภาษณ์โดย ณิชฐฎุฒิ ชยันโต.
- (2558). *เอกสารประกอบการสอนวิชาการเรียนรู้ทักษะกลไก*. อ้างทอง: เอกสารอัดสำเนา.
- Mitchel, Stephen Andrew. (1992). *Perceptions of Learning Environment and Intrinsic Motivation in Physical Education : Predictive Relationships with Achievement Goals And Perceived Ability (Motivation)*. *Dissertation Abstracts. Ph.D. Syracuse University*.
- Tjeerdsma, Bonne L. (1994). *An Exploration of The Causal Relationships Among Achievement Motivation Variables In Physical Education*. *Dissertation Abstracts. Ph.D. University of South Carolina*.
- Andree; & Whitehead. (1995). *Physiology of Exercise*. New York: Macmillan Publishing Company.
- Conn, V.S. (1998, may-June). Older Adults and Exercise. *Nursing Research*. 47: 180-188.
- Hildebrand, K.M. (1996). *The Relationship between Motivation Factors and Exercise Participation of College Students*. *Dissertation Abstracts International*.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญมวยไทยอาชีพเวทีมวยมาตรฐานในประเทศไทย
แบบสอบถามปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการแข่งขันของนักมวยไทยอาชีพ
เวทีมวยมาตรฐานในประเทศไทย

แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ

ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการแข่งขันของนักมวยไทยอาชีพ เวทีมวยมาตรฐานในประเทศไทย
(เพื่อสร้างเป็นกรอบแบบสอบถาม)

ปัจจัยภายใน

1. ปัจจัยด้านจิตวิทยาและเจตคติ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. ปัจจัยด้านสมรรถนะเฉพาะนักมวยไทย

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ปัจจัยภายนอก

3. ปัจจัยด้านสังคมและวัฒนธรรม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

4. ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ

.....

.....

.....

.....

.....

แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการแข่งขันของนักมวยไทยอาชีพ
 เวทีมวยมาตรฐานในประเทศไทย

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดใส่ข้อความในช่องว่างตามความเป็นจริงของท่าน

เวทีมวยที่ท่านการแข่งขัน

- เวทีมวยราชดำเนิน เวทีมวยลุมพินี

ประสบการณ์การเป็นนักมวยไทย

- ต่ำกว่า 5 ปี 5-10 ปี 11-15 ปี 15-20 ปี

ช่วงอายุของนักมวยไทย

- 10-19 ปี 20-29 ปี 30-39 ปี

จำนวนในการแข่งขัน

- 1-50 ครั้ง 51-100 ครั้ง 101-150 ครั้ง 151-200 ครั้ง

นักมวยรุ่นน้ำหนัก

- รุ่นมินิฟลายเวตน้ำหนักไม่เกิน105 ปอนด์ รุ่นไลท์ฟลายเวตน้ำหนักไม่เกิน108 ปอนด์
- รุ่นฟลายเวตน้ำหนักไม่เกิน112 ปอนด์ รุ่นซูเปอร์ฟลายเวตน้ำหนักไม่เกิน115 ปอนด์
- รุ่นแบนตั้มเวตน้ำหนักไม่เกิน118 ปอนด์ รุ่นซูเปอร์แบนตั้มเวตน้ำหนักไม่เกิน122 ปอนด์
- รุ่นเฟเธอร์เวตน้ำหนักไม่เกิน126 ปอนด์ รุ่นซูเปอร์เฟเธอร์เวตน้ำหนักไม่เกิน130 ปอนด์
- รุ่นไลท์เวตน้ำหนักไม่เกิน135 ปอนด์ รุ่นซูเปอร์ไลท์เวตน้ำหนักไม่เกิน140 ปอนด์
- รุ่นเวลเตอร์เวตน้ำหนักไม่เกิน147 ปอนด์ รุ่นซูเปอร์เวลเตอร์เวตน้ำหนักไม่เกิน154 ปอนด์
- รุ่นมิดเดิ้ลเวตน้ำหนักไม่เกิน160 ปอนด์

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการแข่งขันของนักมวยไทยอาชีพเวทีมวยมาตรฐานในประเทศไทย

คำชี้แจงโปรดทำเครื่องหมาย✓ลงในช่อง ที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

- 5 หมายถึง ท่านเห็นด้วยมากที่สุด
 4 หมายถึง ท่านเห็นด้วยมาก
 3 หมายถึง ท่านเห็นด้วยปานกลาง
 2 หมายถึง ท่านเห็นด้วยน้อย
 1 หมายถึง ท่านเห็นด้วยน้อยที่สุด

ปัจจัยภายใน

1. ปัจจัยด้านจิตวิทยาและเจตคติ

ข้อความ	5	4	3	2	1
1. นักมวยมีความต้องการที่จะแข่งขันมวยไทย					
2. นักมวยมีความต้องการที่จะมีชื่อเสียงในสังคม					
3. นักมวยมีความต้องการเป็นที่ยอมรับของสังคม					
4. นักมวยมีความต้องการที่จะได้รับความเชื่อมั่นจากผู้ฝึกสอน					
5. นักมวยมีกำลังใจจากเสียงเชียร์					
6. นักมวยมีความต้องการค่าตอบแทนในการแข่งขัน					
7. นักมวยมีความต้องการเงินรางวัลค่าตัวเพิ่มขึ้น					
8. นักมวยมีความรู้สึกของการเป็นนักสู้					
9. นักมวยสามารถควบคุมสติ อารมณ์ได้ดี					
10. นักมวยมีสิ่งที่ดีในตัวมาตั้งแต่กำเนิด(พรสวรรค์)					
11. ครอบครัวต้องการให้เป็นนักมวยไทยอาชีพ					
12. ครอบครัวและคนรอบข้างให้การส่งเสริมและสนับสนุนในอาชีพนักมวยไทย					

2. ปัจจัยด้านสมรรถนะเฉพาะนักมวยไทย

ข้อความ	5	4	3	2	1
1. นักมวยมีโครงสร้างของร่างกายที่สมส่วน					
2. นักมวยมีความแข็งแรงของกล้ามเนื้อกระดูกและข้อต่างๆของร่างกายที่อยู่ในระดับดี					
3. นักมวยมีความทนทานของกล้ามเนื้อดี					
4. นักมวยมีความทนทานของระบบไหลเวียนโลหิตและการทำงานของหัวใจได้ดี					
5. นักมวยมีความอ่อนตัวของกล้ามเนื้อ					
6. นักมวยมีความเร็วในการใช้ทักษะมวยไทย					
7. นักมวยมีความคล่องตัวในการเคลื่อนที่อยู่ในระดับดี					
8. นักมวยมีปฏิกิริยาตอบสนองที่ดี					
9. นักมวยมีการทำงานประสานกันระหว่างกล้ามเนื้อและระบบประสาท					
10. นักมวยมีการทรงตัวที่ดี					
11. นักมวยมีทักษะการถอดปล้ำรัดเหยียง					
12. นักมวยมีเทคนิคชั้นเชิงมวยรุก					
13. นักมวยมีเทคนิคชั้นเชิงมวยรับ					
14. นักมวยมีเทคนิคการป้องกันและโต้ตอบ					
15. นักมวยมีปฏิภาณไหวพริบและการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า					
16. นักมวยมีการนำหลักการทางวิทยาศาสตร์การกีฬาเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย					
17. นักมวยมีสภาพความพร้อมของร่างกายและจิตใจ					
18. นักมวยมีความสามารถลดน้ำหนักและควบคุมน้ำหนักตัวได้ดี					
19. นักมวยมีการวางแผนการฝึกซ้อมแก้ทางมวยที่คู่ต่อสู้มีความถนัดของอาวุธมวยไทย					
20. นักมวยมีการพักผ่อนอย่างเต็มที่					
21. ผู้ฝึกสอนมีวิธีการแนะนำเทคนิคต่างๆ เป็นอย่างดี					
22. นักมวยมีทักษะการออกอาวุธเฉพาะตัว					
23. นักมวยมีการเคลื่อนที่ในการออกอาวุธอยู่ในระดับที่ดี					
24. นักมวยมีอาหารและเครื่องดื่มบำรุงร่างกายตลอดการฝึกซ้อม					
25. สภาพจิตใจของนักมวยที่ดีและมีความเชื่อมั่นในราคาต่อรอง					
26. นักมวยมีการพัฒนาความรู้อย่างต่อเนื่องทางด้านมวยไทย					
27. นักมวยมีการเคลื่อนไหวของร่างกายอยู่ในระดับดี					

ปัจจัยภายนอก

3. ปัจจัยด้านสังคมและวัฒนธรรม

ข้อความ	5	4	3	2	1
1. การให้กำลังใจจากผู้ฝึกสอน					
2. นักมวยมีความเชื่อในส่วนตัวของโชคกลางของขลัง					
3. นักมวยถูกวางยาปีก่อนขึ้นชก					
4. นักมวยเป็นแบบที่ดีแก่เยาวชน					
5. นักมวยเผยแพร่ศิลปะมวยไทยในต่างประเทศ					
6. นักมวยเผยแพร่ศิลปะวัฒนธรรมมวยไทยกับชาวต่างชาติ					
7. การโฆษณาประชาสัมพันธ์ก่อนการแข่งขัน					
8. การประกบคู่ของผู้จัดการแข่งขัน (โปรโมเตอร์) คู่เอกนำรายการ					
9. เสียงเชียร์จากแฟนมวย/แฟนคลับ/เซียนมวย					
10. แฟนมวย/แฟนคลับ/เซียนมวย/สนใจเข้าการแข่งขันอย่างต่อเนื่อง					
11. มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมมวยไทยเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง					
12. นักมวยอยู่ในครอบครัวหรือญาติที่เป็นนักมวยไทยอาชีพ					

4. ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ

ข้อความ	5	4	3	2	1
1. ผู้ชมหรือแฟนคลับสนับสนุนเงินรางวัลพิเศษแก่นักมวย					
2. มีการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้จัดรายการแข่งขัน (โปรโมเตอร์)					
3. นักมวยมีชื่อเสียงหลังได้รับเข็มขัดแชมป์เปียนของเวที มวยมาตรฐาน (มีรายการแข่งอย่างต่อเนื่อง)					
4. อุปกรณ์ในการฝึกซ้อมเพียงพอ					
5. สื่อหนังสือพิมพ์ทีวีและนักข่าวให้ความสำคัญและสนใจใน การประชาสัมพันธ์					
6. มีการสนับสนุนในรูปแบบผลิตภัณฑ์ต่างๆ อาทิ สร้อยคอทองคำ, รถยนต์, รถจักรยานยนต์					
7. มีการเงินรางวัลเดิมพันพิเศษในการแข่งขัน					
8. มีการอำนวยความสะดวกในการเดินทางไปแข่งขัน					
9. มีการให้เงินรางวัลอัดฉีดแก่นักมวยที่ชนะ					
10. มีการถ่ายทอดสดระหว่างการแข่งขัน					
11. มีการจำหน่ายตั๋วในการเข้าชมการแข่งขัน					
12. ชาวต่างชาติมีความสนใจในการเข้าชมการแข่งขัน					
13. นักมวยมีรายการแข่งขันในต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง					
14. มีการพนันต่อรองราคาระหว่างคู่มวย					

ตอนที่ 3. ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข
รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. รองศาสตราจารย์ ดร.ชาวุฒิ ปลื้มสำราญ
อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
กรรมการผู้ตัดสินมวย เวทีมวยช่อง 7 สี
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนันต์ เมฆสวรรค์
หัวหน้าศูนย์อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมมวยไทย สถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตอ่างทอง
กรรมการผู้ตัดสินมวยเวทีมวยราชดำเนิน
3. นายสมาส จันทะคล้อย
ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนหอวัง
กรรมการผู้ตัดสินมวยเวทีมวยราชดำเนิน
4. พลตำรวจตรีประจวบ เปาอินทร์
หัวหน้าค่ายมวย ป.เปาอินทร์
5. นายทรงชัย รัตนสุบรรณ
ผู้จัดการแข่งขัน (โปรโมเตอร์) คีก วันทรงชัย

ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญในการสร้างแบบสอบถามงานวิจัย

จากการได้ทำการตรวจสอบเครื่องมือในการทำงานวิจัย (ปริญญาณิพนธ์) เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการแข่งขันของนักมวยไทยอาชีพเวทีมวยมาตรฐานในประเทศไทยของ นายณัฐวุฒิ ชัยนโต ได้มีข้อเสนอแนะและปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือที่จะนำไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง ได้ข้อสรุปดังต่อไปนี้

1. ให้ปรับแบบสอบถาม ปัจจัยภายในที่มีการสอบถามทางด้านสรีรวิทยา สมรรถภาพทางกาย ทักษะและเทคนิคช่วงก่อนการเตรียมตัว ก่อนการแข่งขันมวยไทย ช่วงระหว่างการชกมวยไทย หลังการชกมวยไทย ปัจจัยด้านจิตวิทยา โดยปัจจัยต่าง ๆ ดังกล่าวนี้นี้มีหลายด้านมากไปให้ทำการปรับเปลี่ยนปัจจัยภายในให้เหลือไว้เพียง 2 ด้าน คือ 1. ปัจจัยด้านจิตวิทยาและเจตคติ 2. ปัจจัยด้านสมรรถภาพทางกายของนักมวย โดยให้นำข้อคำถามต่าง ๆ ของแต่ละปัจจัยมาจัดไว้ในปัจจัยทั้ง 2 โดยข้อมูลต่าง ๆ ต้องมีความสอดคล้องในหมวดหมู่กลุ่มเดียวกันของปัจจัยที่กำหนดขึ้นมาใหม่

2. ปัจจัยภายนอกที่มีการสอบถาม ปัจจัยทางด้านกายภาพ เศรษฐกิจ ซาดิกำเนิด ผู้ฝึกสอน โค้ชหรือดวง โดยให้นำทั้ง 4 ปัจจัยที่เป็นคำถามมาปรับใหม่ให้เหลือแค่ 1) ปัจจัยทางด้านสังคมและวัฒนธรรม และ 2) ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ โดยให้นำคำถามที่มีการสอบถามในแต่ละปัจจัยมาปรับใหม่ โดยข้อมูลต่าง ๆ ต้องมีความสอดคล้องในหมวดหมู่กลุ่มเดียวกันกับปัจจัยภายนอกที่กำหนดขึ้นมาใหม่ 3) ให้ตรวจสอบประโยคการเรียงประโยคคำถามให้มีความเข้าใจง่าย ๆ สั้น ๆ และได้ใจความ โดยการตัดคำถามต่าง ๆ ให้น้อยลง 4) คำถามในแบบสอบถามแต่ละปัจจัยไม่ควรจะมีมากเกินไปกว่า 20 ข้อ และบางข้ออาจจะนำมาไว้ในประโยคคำถามเดียวกัน 5) ให้ตรวจสอบแก้ไขคำผิดต่าง ๆ ให้มีความถูกต้อง

ภาคผนวก ค

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) จากการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) จากการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ

ปัจจัยภายใน

1. ปัจจัยด้านจิตวิทยาและเจตคติ

ข้อ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)					ผลรวมของ คะแนน	ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
1	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
2	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
3	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
4	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
5	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
6	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
7	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
8	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
9	1	1	1	1	0	4	0.8	ใช้ได้
10	1	1	1	1	0	4	0.8	ใช้ได้
11	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
12	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) จากการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ

ปัจจัยภายใน

2. ปัจจัยด้านสมรรถนะเฉพาะนักมวยไทย

ข้อ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)					ผลรวมของ คะแนน	ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
1	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
2	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
3	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
4	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
5	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
6	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
7	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
8	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
9	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
10	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
11	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
12	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
13	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
14	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
15	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
16	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
17	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
18	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
19	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
20	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
21	1	1	1	0	1	4	0.8	ใช้ได้
22	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
23	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
24	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
25	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
26	1	1	1	1	0	4	0.8	ใช้ได้
27	1	1	1	0	1	4	0.8	ใช้ได้

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) จากการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ

ปัจจัยภายนอก

3. ปัจจัยด้านสังคมและวัฒนธรรม

ข้อ	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ(คนที่)					ผลรวมของ คะแนน	ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
1	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
2	1	1	1	0	1	4	0.8	ใช้ได้
3	1	1	1	1	0	4	0.8	ใช้ได้
4	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
5	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
6	1	1	0	1	1	4	0.8	ใช้ได้
7	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
8	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
9	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
10	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
11	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
12	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) จากการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ

ปัจจัยภายนอก

4. ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ

ข้อ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)					ผลรวมของ คะแนน	ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
1	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
2	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
3	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
4	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
5	1	1	1	0	1	4	0.8	ใช้ได้
6	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
7	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
8	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
9	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
10	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
11	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
12	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
13	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
14	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นายณัฐวุฒิ ชัยันโต
วันเดือนปีเกิด	วันที่ 13 กันยายน 2530
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	38 หมู่ 5 ตำบลศาลาแดง อำเภอเมือง จังหวัดอ่างทอง 14000
สถานที่ทำงาน	สำนักงานการกีฬาแห่งประเทศไทย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา สนามกีฬากลางจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตำบลไผ่ลิง อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 13000

ประวัติการศึกษา

พ.ศ.2543	ประถมศึกษาปีที่ 6 จาก โรงเรียนอนุบาลวัดอ่างทอง
พ.ศ.2546	มัธยมศึกษาปีที่ 3 จาก โรงเรียนสตรีอ่างทอง
พ.ศ.2549	มัธยมศึกษาปีที่ 6 จาก โรงเรียนสตรีอ่างทอง
พ.ศ.2554	วิทยาศาสตร์บัณฑิต(วท.บ.) สาขาวิชาพลศึกษา จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ.2561	การศึกษามหาบัณฑิต(กศ.ม.) สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ